

மாது சன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம். PC

மெரினாச்செட்டி

மாசு

மலர் 2006

லெனியர்

சுருத்தியன் சிச்சிஞ்சு கச்சு கலை பண்பாட்டு பேரவை

குறள்வழி

அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறன்அறிந்து
தீதின்றி வந்த வோருள்.

வோருள்: ஈட்டும்வகை அறிந்து தீமை இல்லாது
வந்த பொருள் தருமத்தையும்
இன்பத்தையும் கொடுக்கும். (754)

நஞ்சீந்தனை

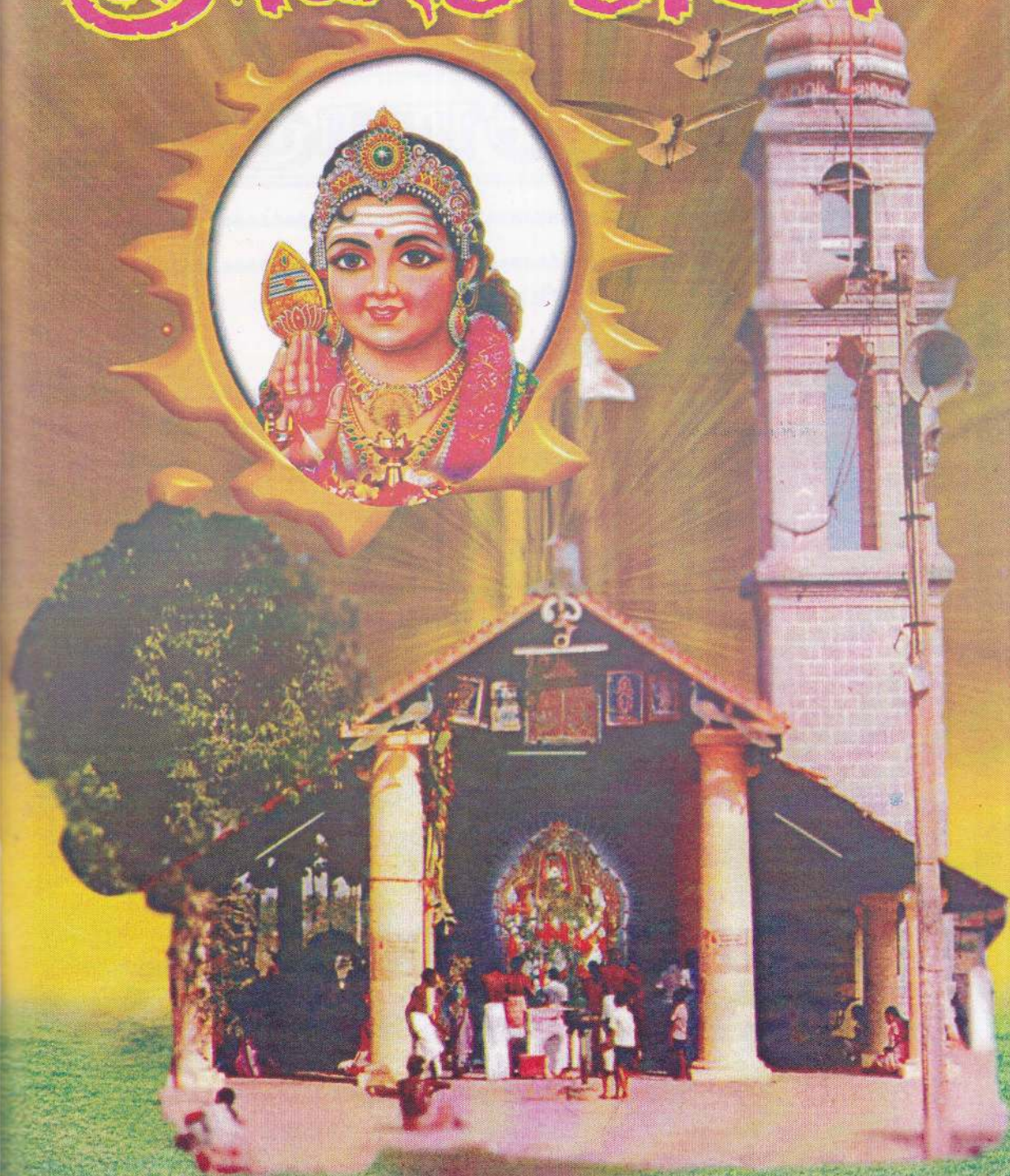
நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

என்னையன்றி வேறொன்று மில்லை யெனச்சொன்ன
நன்னையினு மன்புடைய வாசா னவனிதனிற்
கன்னலொடு செந்நெல் கமுகு கதலிபலா
மன்னுநல்லை மாநகரிற் நேரடியிற் கண்டேனே

இரவுபக லற்ற ஏகாந்த வீட்டிலெனைப்
பரவிப் பணியவைத்த பாமன் குருவாகிச்
சரண கமலமலர் தலைதனிலே வைத்தவனைக்
குரவு மலர்குறையாக் குளிர்நல்லை கண்டேனே.

ரூரனச்சுடர்

ரெளியீடு:

சுருத்தியான் பச்சீரூ கச்சு ககைப்பப்பட்டு பூரகை

வெளியீடு - 2

சுடர் - 98

2006 மார்ச்

பொருளடக்கம்

வாழ்வேழைகள் வாடகையிலை....	சிவ. சண்முகவடிவேல்	1 - 4
மனித வாழ்வில் சமயம்	அ. சாமினி	5 - 6
மாணவர்க்கு	கு. குணாளன்	7 - 9
திருவேரகப் பதிகம்	முருகவே. பரமநாதன்	10 - 12
காணற்கூலம்மையார்....	கஸ்தூரிராஜா	13 - 16
ஹோமத்துக்கான சரித்துக்களும்.....	நா. சசிக்குமார்	17 - 19
வல்ல இரை பிரவாகிக்கும்....	கே.எஸ். சீவஞானராஜா	20 - 21
உன்னும் போதொரு கைப்பிடி	ஏ. சிவலிங்கம்	22 - 24
சிவராத்திரி உலாத்தும்....	காரை எம்.பி அருளாநாதம்	- 25
மானாடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்..	வ. குமாரசாமிநாயர்	26 - 28
சௌர இலக்கியங்களில் இருந்து..	ச. கார்த்திகா	29 - 30
முன்னோர் சொன்ன கதைகள்	பி. யோகேஸ்வரி	31 - 32
யார் இந்த (ச) செல்லம்மா?	சச்சிதானந்தா ஆச்சிரமம்	33 - 35
பேராதனை முருகன் ஆற்றப்படை	கற்பகன்	36 - 38
சைவ சித்தாந்தம்	க. நாகேஸ்வரன்	39 - 42
இந்துமக்கள் தமது சமயம்....	ய. சண்முகநாதன்	43 - 44
நித்திய அன்னப்பன்		45 - 46
அருடகவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புவலர்	தி. வரதவாணி	47 - 48
சந்நிதியான்	ந. அபிபரத்தினம்	49 - 52

அன்பளிப்பு:-

மலர் ஒன்று 30/= ரூப

வருடச்சந்தா தபால்செலவுடன் 385/= ரூப

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்:- 021- 2263406

பதிவு இல. Q.D./33/NEWS/2006

அக்கப்பதிப்பு:- சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், தொண்டைமானாறு.

ஞானச்சுடர் தைமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஞானச்சுடரின் ஒன்பதாவது ஆண்டின் முதலாவது மலரை திரு ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் மங்களகரமாக வெளியீடு செய்து வைத்தார்கள்.

சூரியன் தவறாது தனது கடமையைச் செய்து தினமும் பிரகாசிப்பது போல ஞானச்சுடரும் கடந்த எட்டுவருடங்களாக மாதம்தோறும் பிரகாசித்து தற்பொழுது ஒன்பதாவது வருடமும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியிருப்பது சாதாரண ஒரு காரியம் அல்ல என்பதை திரு ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் சபையினருக்கு எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

1998ஆம் ஆண்டு சிறிய அளவில் ஆரம்பித்த ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையின் செயற்பாடு இன்று உலகம் முழுவதும் பிரகாசிக்கும் நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளதையும் சபையினருக்கு சுட்டிக்காட்டினார்கள். கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் சமயசஞ்சிகைகள் ஞானச்சுடரில் வரும் கட்டுரைகளை வெளியீடு செய்தல் லண்டன் சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் முதியோர் ஞானச்சுடரை விரும்பி வாசித்தல் போன்ற உதாரணங்களையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக புத்தகப்பிரசவம் என்ற இந்த ஒப்பற்ற வேலையை அன்னதானச் செயற்பாடுகளின் மத்தியிலும் ஏனைய சமூகசேவைகள் சமயசேவைகள் மத்தியிலும் மேற்கொள்வதற்கு திருவருட்கடாட்சம் காரணம் என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை யா /நெல்லியடி மத்தியமகா வித்தியாலய ஆசிரியர் திரு ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். பொதுவாக ஆச்சிரமம், பேரவை செய்கின்ற பணிகளில் ஒரு பணியைக்கூட எங்களால் செய்யமுடியாது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என திரு சிவநாதன் அவர்கள் தனது ஆரம்ப உரையில் குறிப்பிட்டு இதில் திருவருள் துணையாக இருப்பதையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இங்கே இடம்பெறும் பணிகளில் ஞானச்சுடர் வெளியீடே தலையாய பணியாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சாதாரணமாக வெள்ளிநிகழ்வு நடக்கும்பொழுது அதில் பங்குபற்றுவார்களே பயனடைவார்கள் ஆனால் ஞானச்சுடரில் வெளிவரும் கருத்துக்கள் உலகம் முழுவதும் உள்ள அன்பர்களை சென்றடைகின்றது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல ஞானச்சுடர் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் சந்திதியானை நினைப்பதற்கும் வணங்குவதற்கும் ஒரு காரணமாக இது விளங்கி வருவதையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

2006ஆம் ஆண்டு தைமாத மலரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளில் உள்ள ஆழமான கருத்துக்களை அடியார்களுக்கு இரத்தினச்சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறி எமது சமயம் தொடர்பான நலிவுகளை நீக்கும் வகையில் ஞானச்சுடர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டி தனது மதிப்புரையை ஆசிரியர் சிவநாதன் அவர்கள் நிறைவுசெய்தார்கள். இறுதி நிகழ்வாக கட்டுடை மானிப்பாயைச் சேர்ந்த யோகலிங்கம் ரேகா எனும் மாணவிக்கு ஆச்சிரமத்தினால் வழங்கப்பட்ட துவிச்சக்கரவண்டியினை நிகழ்விற்கு வருகை புரிந்த திரு தியாகராஜசர்மா (நீர்வைமணி) அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

சுடர் தரும் தகவல்

ஸ்ரீசெல்வச்சுந்திரி ஆலயக்குழலில் மணியம்மடம் என்பது நீண்டகாலமாக அனைவராலும் அறியப்பட்ட மடமாக இருந்து வருகிறது. மணியம் மடம் ஆலயத்தின் தெற்கு திசையில் அமைந்துள்ளது. இத்தமடத்தை நீண்டகாலமாக சிறப்பாக செயற்படுத்திய பெருமைக்குரியவர் அடியார் நடராசா அவர்களாவார்.

அடியார் நடராசா அவர்கள் மணியம் மடத்தில் இருந்து அன்னதானம் மேற்பாட்டை சிறப்பாக மேற்கொண்ட அனாதேரம் சந்தி ஆலயத்தில்ஒன்று கூடிய பல அருளாளிகள் ஞானிகளை எல்லாம் ஆதரித்து அவர்களது தேவைகளை நிறைவுசெய்து அவர்களை அவர்தம் பணிகளில் ஈடுபடுத்தலாகவேயுள்ளது சிறப்பாகச் செயற்படுவதற்கு எல்லாவகையான உதவிகளையும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

மணியம் மடத்தை நிர்வகித்த அடியார் நடராசா அவர்கள் இறந்த அருவாளர்கள் பலர் காலப்போக்கில் தங்கள் ஞானநிலைகளை மேம்படுத்தி ஞானிகளாக தம்மைப் பக்குவப்படுத்தி சந்திக்குழலிலிருந்து ஆத்திசுப்பணிகளையும் அன்னதானப்பணிகளையும் தொடர்ந்துள்ளனர். மயில்வாகையாடிகள், தம்புகையாடிகள், கடமுடாவையாடிகள் போன்ற அருளாளிகளை இவர்களுக்கு உதரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

1935ஆம் ஆண்டளவில் அடியார் நடராசா அவர்கள் மணியம் மடத்தில் தனது பணியை ஆரம்பிக்கதாக அறியமுடிகிறது. இவர் ஏறத்தாழ 55வருடங்கள் மணியம் மடத்தை நிர்வகித்துள்ளார்கள். இவரின் சொந்த இடம் கொடிகாமம். இவர் தமது குடும்பத்துடன் ஸ்ரீராமையில் வாடியுள்ளார். இந்த நிலையில் இவருக்கு சந்தியாவரின் அழைப்புக்கிடைத்து சந்தி ஆலயத்திற்கு வருகைகொடுத்துள்ளார். அப்பொழுது சின்னக்குழல் கலாமிகள் நடராசா குடும்பத்தை ஆதரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துள்ளார்கள். அது மட்டுமல்ல ஆனெட்டி மணியகாரர் ஒருவரால் கட்டப்பட்ட மடத்தினை நடராசா அவர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுத்து அங்கே இருந்து செயற்படுவதற்கும் வழிகாட்டியுள்ளார். மணியகாரர் ஒருவரால் கட்டப்பட்ட தளால்தான் இத்தமடம் மணியம் மடம் என அழைக்கப்பட்டது.

ஆலயத்தின் கீழ்க்கு வீதியில் தற்பொழுது உள்ள ஆலயத்தின் வாகனகறை உள்ள இடத்தில் வசித்துவந்த மறவின்புலத்தைப் போன்ற சின்னத்தம்பி கலாமிகள் முன்பு எப்பொழுதும் அறிமுகம் இல்லாத நடராசாவை ஆதரித்தமணியம் மடத்தை பெற்றுக்கொடுத்தார்கள். மணியம் மடத்தை நிர்வகித்த நடராசா அவர்கள் காலப்போக்கில் தனது செயற்பாட்டால் அருளாளர் என்ற நிலைக்கு தன்னை பக்குவப்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

இவ்வாறான வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அருளாளர் நடராசா அவர்கள் மணியம் மடத்திலிருந்து அன்னதானச்செயற்பாட்டை செயற்படுத்தியதுடன் மட்டும் தனது பணியை மட்டுப்படுத்தாமல் ஆலயச்சூழலிலிருந்த அனைத்து அருளாளர்களையும் அரவணைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் செல்லவேண்டிய பாதைக்கு அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தியமை மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு செயற்பாடாகும்.

நடராசா அவர்கள் இல்லற வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும் அறத்தின் வழிநின்று பல அருளாளர்களை ஆதரித்து சிறந்த சமய சமூகத்தொண்டுகளை புரிந்துள்ளதை எம்மால் அறியமுடிகிறது. அருளாளர் நடராசா போன்றவர்களின் தன்னலமற்ற செயற்பாடுகளும் மடங்களும்தான் சந்நிதி ஆலயச்சூழலை ஒரு சந்நிதிதானமாக செயற்படுவதற்கு காரணங்களாக இருந்துள்ளதை நாம் இங்கே உணரமுடிகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் சந்நிதியானின் திருவருளும் இவர்களுக்கு நிறைவாகவே கிடைத்து வந்துள்ளது.

அருளாளர் நடராசா அவர்கள் 80 வயதுவரை வாழ்ந்து 1990ஆம் ஆண்டு சமாதி அடைந்தார்கள். அருளாளர் நடராசா அவர்களின் சந்ததியினர் தற்பொழுதும் மணியம் மடத்தை நிர்வகித்து வருகின்றனர். சந்நிதிச் சூழலில் வாழ்ந்து சமாதி அடைந்தவர்கள் வரிசையில் அருளாளர் நடராசா அவர்களின் அன்னதானப் பணியையும் அவர்செய்த ஆத்மீகப் பணிகளையும் நினைவுகூர்ந்து அவரைப்பூசிப்பது எமது கடமையாகும்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை
செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமாளையம்.
T.P. NO. 021-2263406

காசோலை
செ. மோகனதாஸ்
க.இல. P. 7481
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

சந்நிதியானின் பெருமைகளை கீழ்க்காணும் வெப் பக்கத்தில்
(Web Site) காணலாம்.

www.sannithiyan.org

சந்திதி முருகா கைவிடாதே...

உ.வை வார்த்துவேனே.

கந்தா குமரா வென்று காளையா ஸையெப் போதும்
வந்தே யுனைப் பணிந்து வணங்கு மடியார் களின்
சிந்தா துலங்கல் தீர்க்குஞ் செல்வச்சந் நிதி யானே
எந்தா யுனைப் பணித்தேன் எனையென்று கைவிடாதே.

தாரதே சம்மிருந்தே சுவாமியென் பார்முன் செல்வம்
பா முனக்கே மேன்று பாதம்பணிவார் முன் போலாம்
நேரே யுனைப் பாடியே தெஞ்சிச்சிக் கெனப்பிடித்தால்
பேராண் எங்கே போனாய் போய் சந்திதி யானே.

முருகாமுருகா வென்று உருகிச் சந்திதி வந்தே
பெருகாங்கத் தோடே போந்தி பெருமா னெனத் தொழிறே
வருவா பெனக் கோயிலில் வாசலில் வந்து நின்றேன்
குருவே சுவாமி நாதா குகவேழி ஊரில் கைபே

உருவா யந்வு மாமி யொன்றா யந்வு நவாய்
ஒருகாயென் முன்னே வந்தால் ஏதாம் குறைய முண்டோ
திருவே வடிவே லனேநற் செல்வச்சந் நிதியானே
குருவே சுவாமி நாதா குமரா ஒருக்கால் வாராய்.

அடியார்க ளுள்ள மதில் குடியா யிறுப்பானே
முடிசேர்ந்த முன்னரையும் அடிசேர வைப்பவனே
படியி லுனைப்பா டும் பாகிய னானாய் நானார்
வடிவாக வைத்தவனே வாழ்வாய்சந் நிதியானே.

தியவை புரிந்தா இஹம் செல்வச்சந் நிதியானதது
தாபேநீ காப்பா பென்னன் சண்முக நாதா என்றால்
துயவ ராகி யனினர் துயர்ப்படைத் தருவிச் செர்வான்
போயின் பாதம் புக்கு பொருத்தின்புள் ணியஞ்செய்வானே.

அன்னத்தில் கொட்டையே யோப்பால் அருளுந்நன் னன்களையோர் பால்
நன்னயத் தடியார் கூட்டம் நாடியே யொருபா லாக
பொன்னெ னூனச்சுடர் புதுமலர் மாதா மாதம்
சந்திதி வெளிப்பாய் சந்தர வார்த்து வேனே.

கலாபூஷணம், முதுபெரும் பூவார்
வை.க. சீற்றம்பலவணார்.

மாசிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

திரு சே. சம்பந்தநாதன்

(லண்டன்)

T. பாலசுப்பிரமணியம்

(கொழும்பு)

திரு ந. யோகேஸ்வரன்

(பாடசாலை வீதி, கோண்டாவில்)

திரு நா. கதிர்காமநாதன்

(இளைப்பாறிய கணக்காய்வாளர் கொழும்பு)

திரு த. இராசேஸ்வரன்

(இராஜ உதயம் அல்வாய்)

திரு V.R. கனகராசா

(ஆளணி முகாமையாளர், இ.போ.ச)

திரு ம. இரங்கநாதன் (ஆசிரியர்)

(நெல்லியோடை அச்சுவேலி)

திரு த. விவேகானந்தன்

(சிவசக்தி பல்பொருள் வாணிபம், மந்திகை)

திரு நா. சந்திரசேகரம் (பொருளாளர்)

(வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம், அல்வாய்)

திரு சி. பத்மநாதன் J.P

(கனன் போட்டோ பிரதி நிலையம், பருத்தித்துறை)

திரு பொ. ஸ்ரீஇராமச்சந்திரன்

(பொது முகாமையாளர் வடமராட்சி கிழக்கு ப. நோ. கூ. ச)

திரு தா. கெங்காதரன்

(கஜன் மோட்டோர்ஸ் ஸ்ரான்லி வீதி யாழ்ப்பாணம்)

திரு V.S.P குமார் (ஸ்ரீகுமார்)

(உரிமையாளர் கல்பணா ஸ்ரோர்ஸ் அச்சுவேலி)

திரு க. இராமச்சந்திரன் (நிர்வாகி)

(ரலன்ற கல்வி நிறுவனம் கரவெட்டி)

திரு சி. சிவம்

(சிதம்பரப்பிள்ளை புத்தகசாலை நெல்லியடி)

திரு வ. நந்தகுமார்

(அம்மன் கோவில், கரணவாய்தெற்கு)

சீமைமாவார்

(ஜெகா மோட்டோர்ஸ், நெல்வியடி)

திரு க. இரத்தினசீக்கர் J.P

(இளை, கிராமச்சேவைபாளர் கரணவாய் மததி)

திரு க. குணலிங்கம்

(கரணவாய் மத்தி)

திரு என். இரவீந்திரன்

(மக்கள் வங்கி உதவிமுகாமையாளர் உரும்பராய்)

திரு க. யோகேந்திரநாதன்

(கிராம உத்திபோகத்தர் குடத்தனை)

ஸ்ரீமருகன் ஞானலத்தொட்டி நிலையம்

(303, K.K.S வீதி யாழ்ப்பாணம்)

திரு எ. சந்திரசூர்த்தி

(சத்திர) ஞானலத்தொட்டி நிலையம் உடுப்பிட்டி)

மான் அ.த.க. சிந்ஸ்னராஜா

(சமாதான நீதிவான் உரும்பராய்)

திரு சி. பஞ்சலிங்கம்

(ஞானவைவரவர் கோயில், உரும்பராய் கிழக்கு)

செவ்வி தேவேந்திரா சௌமியா

(ஒஸ்கா வீதி, உரும்பராய்)

திரு இ. குமாரசாலை

(இளைப்பாறிய பிராந்திய மருந்தாளர் யாழ்)

திரு சி. குகநாதன்

(தேவாலய வீதி, சங்கானை)

உரிமையாளர்

(உதயா பெக்ஹவுஸ் வல்லைவீதி, சங்கானை)

திருமதி த. கரேந்திரநாதன்

(இளை அதுபர் மயலியத்தை ஷோன்னை மானாறு)

அதீயர்

(தொண்டைமாவாறு, வி. ம. வித்தியாலயம்)

திரு ச. குங்கராசா J.P

(சிறுப்பிட்டி)

திரு சி. மகாலிங்கம் J.P

(மலையன் கோட்டம் கொற்றாவத்தை)

திரு க. சீவதாசன் G.S

(புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு)

தலைவர் - சேயலாளர்

(கலைவாணி ச. ச. நிலையம் தொண்டைமானாறு)

திரு க. செல்வரத்தினம்

(K.K.S வீதி, சுண்ணாகம்)

உரிமையாளர்

(ஜெயகிருஷ்ணா K.K.S வீதி சுண்ணாகம்)

உரிமையாளர்

(புகழ் ஸ்ரீராம் K.K.S வீதி சுண்ணாகம்)

திரு ஐ. லோகநாதன்

(பிரதம அஞ்சல் அதிபர் சுண்ணாகம்)

உரிமையாளர்

(உதயன் விற்பனை நிலையம் சங்கானை)

புவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன்

(தேவாலய வீதி, சங்கானை)

கந்தையா வைத்தியநாதன்

(கிராம அலுவலர் சிறுப்பிட்டி)

திரு ஆ. விஸ்வலிங்கம்

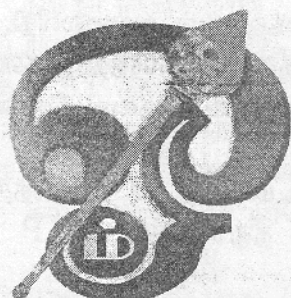
(இளைப்பாறிய ஓவசியர் சுண்ணாகம்)

திரு சே. நவரத்தினராசா J.P

(கப்புது குப்பிளான்)

திரு V. அரியராசா

(இளை, வரைவல்லுனர் தொண்டைமானாறு)

வடிவேலுநார் வடகயிலையிலிருந்து வந்த வழிநடை

வரன்முறை

திரு சிவ. சண்முகவேலு அவர்கள்

இந்திரன் முதலாய இமையவர் களுடைய இடர் திரிகாலம் எதிர்ப்பட்டது. அவர்கள் சூரபன்மன் முதலாய அவுண் களால் நூற்றெட்டு யுகங்கள் பட்டபடுதுயர் போதாதா?

துன்பத்தில் உத்தரிக்கும் காலம் அஹதும் போது நாம் வீழும்பாத துன்பங் கள் நம்மை நாடிவருவதும் இன்பநுகர் சிக் காலத்தில் தேடக்கிடையாத இன்பங் கள் தாமாத நம்மை நாடிவருவதும் மண்ணுலக வாசிகளுக்கும் விண்ணுலகில் வாழ்வோர்க்கும் விலக்க முடியாத போது விதி.

கிருக்கயிலைய மகையில் திரு முருகன் பலதிருவிளையாடல்களைப் பரிந் திருந்தார். அத் திருவிளையாடல்களிற சீல, ஆதிக்க கடாண்ட வாகனமாகக் கொண்டமை, சரவணாது பகத்தில் கார்த் தீனகப் பெண்கள் அறுவரைத் தாயராசக் கெண் றை, மலை, நான், கோள், வாகி முதலானவற்றை விளையாட்டுப் பொருள் கள் ஆக்கியமை, அயனைச் சிறை செய்தமை, பிரமருடைய பண்புத் தொழி னைத் தாம் மேற்கொண் டமை, மீண்டும் அயனைச் சிறை விடுத்தமை, சுலாந் நாதன் ஆனமை, காத்தற் கடவுளுடைய கன்னியர் இருவருக்கும் வரம் எந்தமை போன்றனவாகும்.

அவ்வாறான திருவருட் செயல் களைப் செவ்வேடிகொண்ட செல்வனை வானில் நீகாந்தி வருநாளில் ஒருநாள்

அம்மை அப்பருடைய அடக்களை வணங் கச் சீத்தமதில் உண்ணினார் அருளின் செய்கையால்.

வெள்ளி வெற்றியில் விண்ணாதிபர் அணவக்களத்திற்குக் கத்தவேள்வந்தார். தாயொடு தந்தையைத் தாழ்ந்து போற்றி னார். அதன் பின்னர் அவர்கள் நடுவணாக அருளின் செய்கையால் அமர்ந்தார்.

அச்சந்தர்ப்பத்தை அச்சம் கடவு ளர் ஆவார் பயன்படுத்த, வெள்ளி அசலத்தை அணுகினார். தேவர்கடத்தல் இருந்திரன், அயன், திருமால் முதலாயி னோரும் சடிவந்தார்கள். தேவர்களைத் திருவாயில் விடமாகத் தடைசெய்தார் திருநந்திதேவர். கண்ணுதல் தாயரை வணங்கி நந்திதேவர் நவீனார். "வாயவன், மாயவன், நான்முகன், வானுலோரெலாம் கோயிலில் முதற்கடை குறுகினர்" என்றார்.

அறுவரை எம்பிரான், அனையப் பாவரையும் நம்முன்னாக்காத்தொழி என்று சாற்றினார்..

கடிதீனில் கடவுளர் யாவரும் வந்தனர். எம்பிரான் அடிமுறை பணித்தனர், வழுந்தும் வாகனம் இடருறு மனத்தளகிப் பின்வருமாறு இயம்புவான்.

"பார்வதி அம்மை பாக ராய் பரமேசுவரா, கேட்டருள் வேண்டும். என்னிலா யுகம் அருந்திறற் சூழமுதல் அடினார் தங்களால் வருந்தினம். ஓடுக்கினம். வன்மை இழந்தோம்.

“அந்தமில்லா அழகுடை அரம்பை மாதரும், என் மைந்தனும், அளப்பிலா அமரரும் சூரபன்மனுடைய கடல்குழ் வீரமகேந்திரபுரத்திற் சிறையில் உற்றுள்ள்.

“அழிவில்லாத அவுணரால் என் அமராபுரி அழிந்தது. யான் அதை மொழிந்திடல் வேண்டுமோ?

“முற்காலத்தில் என் தவத்திற்கு இரங்கித் தேவரீர் தரிசனம் தந்தீர்கள். எம்மிடத்தில் ஒரு தோன்றல் தோன்றுவான். அவனைக் கொண்டு அசுரரை அழிப்போம். அமரருக்கு ஆக்கம் வருவிப்போம். என்று எந்தை நீ ஏன்று கொண்டாய்.

“உத்தமபுத்திரன் உதித்துள்ளான். இத்துணை காரும் எம் இன்னல் ஏகிய தில்லை. சவாலிக்கும் நெருப்பின் மீது உறங்கலாம். தோன்றிய நஞ்சு எனினும் அருந்தலாம். பகைவர் வருத்த வரும் பத களிப்பிற்குப் பரிதவிக்கின்றோம். பரிதவிக் கின்றோம்.

தேவர் முறையீட்டுக் குறையைச் செவி ஏற்ற, இம்மை மறுமை இன்பங் களை வேண்டியாங்கு ஈய வல்லபிரான், திருவாய் மலர்ந்தருளுவார்.

“தேவர்களே! இனி நுங்கள் இடர் களை ஏகவிடுமின்கள்! பின்னர், குகன் முகம் நோக்கிக் கூறுவார்.

“மகனே சென்று வா! சூரனை அவுணர் குழுவொடும் சங்கரிப்பாய்! வேத நெறி விளங்க வைப்பாய்! இந்திரனுக்கு அரசரிமை அளிப்பாய். தேவர் துயரை வென்று வா.

அருத்திகொள் குமரன் அப்பணி ஆற்ற ஆயத்தமானார். புரத்தினை அட்ட புங்கவன் பதினொரு உருத்திரர்களைப் பதினொரு ஆயுதங்களாக்கிப் பன்னிரு கரத்தோன் பாங்கராகப் படைத்து அளித்

தனன். உருத்திரர்கள், தோமரம், கொடி, வாள், வச்சிரம், அம்பு, அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டு, வில், மழு ஆகிய படைக்கலங்களாக ஆறுமுகப் பிரான் திருக்கரத்தில் வீற்றிருந்தனர். அதன் பின்னராக ஒப்பற்ற ஒளி பொருந்திய வேற்படையை உருவாக்கி மதலை கை நல்கினார் ஆனம் நாயகனார்.

அன்னதன் பின்னர், சிவபிரான் இலக்கத்தொன்பது என்னும் புதல்வர் தங்களைப் பார்த்து, இக்குமாரக் கடவுளுடன் நீயிர் சென்மின் அசுரர்களை அழிப்பீர்கள். என்று அருளிப் பல படைக் கலங்களைக் கொடுத்தார். செவ்வேட் பெருமானுக்கு அவர்களைத் துணைச் சேனையாகக் கொடுத்தருளினார்.

கைலாசபதி மேலும் அண்டா பரணன், நந்தி, உக்கிரன், சண்டன், அக்கினிக் கண்ணன், சிங்கன் முதலாகிய சிறந்த நூற்றெண்மர் கணத்தலைவர் களைப் பார்த்து, நீங்கள் இரண்டாயிரம் வெள்ளம் பூதங்களுடன் கந்தவேளிர்க்குக் காவலாகச் செல்லக் கடவீர்கள். முருகப் பிரானுக்குப் பெரிய சேனைத் தலைவர் களாகக் கொடுத்தருளினார்.

முருகக் கடவுள் மும்முறை அம்மை அப்பரை வலம்வந்து வணங் கினார். சிவபிரான் உள்ளத்துவகையோடு அணைத்தார். தமது மடியின் மீது வைத் தருளினார். உச்சியில் முத்தமிட்டார். கருணை புரிந்தார். பின்னர், சிவபிரான் சிவகுமாரரைச் சிவவகையிற் கொடுத்தார்.

உமாதேவியார் முருகக் கடவுளை வாங்கி மடிமீது வைத்தார். உமாதேவியார் கிழபையோடு தழுவினார். உச்சியை மோந்தார். மகனே! நீ சென்று அவுணரைக் காதிக் கடவுளர் குறை களைந்து

பேச்சைவிடச் செயலுக்கே வலிமை அதிகம்.

வருவாய் என விடை அளித்தார். படை எழுந்தது, பாரெனம் பூழியால் மறைக்க நடந்தது. சேனா வீரர்கள் பெருமகிழ் வடைப ஆற்றி, கையுடை முருகன் பின்வரப் படை முன்னோக்கிப் படர்ந்தது.

வெள்ளிமலையினின்றும் புறம் போந்து வெற்றிவேற் பெருமான் இமய மலையின் அடிவாரத்தை வந்து அணுகி னார். ஆங்கு கீரவுஞ்ச மலையையும் தாரகாசுரனுடைய மாயமாபுரி நகரையும் கண்டார். தாரகனை வேற்படையினால் வெற்றி கொண்டார். அப்பால், தேவகிரி என்னும் மலையில் தங்கினார். பின்னர், ஆறுமுகத்தையன் கடவுள் வெற்பினின் றும் எழுந்தருளிச் சென்றார்.

அப்பால், திருக்கேதாரத்தைத் தரிசித்தார். திருக்கேதாரம் நித்திய கன்னியாகிய பார்வதி தேவியார், திருக்க முனிவர் தம்மை விலக்கிச் சிவபிரானை வழிபட்டதனால் சிவபிரானுடைய இடப் பாகத்தைச் சேரச் சிவபூஜை செய்த திருத்தலம்.

கந்தக்கடவுள் காசித்தலத்தைக் கண்டருளினார். நாராயணக்கடவுளுக்கும் உமையொரு பாகரே பரம்பொருள் என்னும் உண்மையை உணர்த்துவது. கையால் மாளுடர் உணர்ந்திட வியாச முனிவர் உயர்த்திய கை கான்று காட்டுந் தலம் காசி.

பரம்பொருள் சேய் பார்த்தார் திருவாசுப்பதம். பருவத் முனிவருடைய புதல்வர் பரமன் வீற்றிருப்பதற்குப் பொறுப்புணர்வுபடும் (பருவது- சிவகு முனிவர்).

வெற்றிவேற் பெருமான் திருவேங்கடகிரியை விழித்து நோக்கினார். திருவேங்கட மலை, உமையம்மையாரோடு

கோபித்த கந்தகவாயிக் கடவுள் சுவாய் மலையை விட்டு நீங்கினார். பாலை உடை கிந்துச் சென்றார். ஒரு குகை வழியாக வந்து தோன்றிய தலம் திருவேங்கட கிரியாதம்.

வடபெருங் கயிலைப் பரிசுத்து வரும் செவ்வேட் சேய் தென்பெரும் கயிலையையும் கண்துளிரக் காண்பெற் றார். தென்பெருங்கயிலையுமான் - திருக் காளத்தி, சிலந்தி, மாகணம், யானை, சிவகோசரியார், கண்ணப்பநாயனார், சப்த கன்னியர் பூஜையாலும் பாட்டினாலும் பரனை வழப்பட்டசிவதலம்.

ஆறுமுகப்பிரான் திருவாலங்காட் டைத் தரிசித்தார். திருவாலங்காடு, காளி யின் கோபத்தை அடக்க ஊழ்முதலினர் ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடியதலம்.

கந்தக் கடவுள் கம்மா ஆறுசூழ் காஞ்சியம்பதியைக் கண்ணுற்றார். காஞ்சித்தலம் ஊழிப்பெருகொள்ளத்திலும் உருக்குலையாது உளதாவது. எம்பிரான் தனிமாமர நிழலில் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தலம் காஞ்சி, அங்கு, ஏலவர் குழல் உமையவள் காலகாலரை எஞ்ஞான்றும் காதலித்துப் பூசிப்பது.

ஆறுமுகக்கடவுள் திருவண்ணா மலைக்கு எழுந்தருளினார். திருவண்ணா மலை தழும்பெழுந் சாலும் உன்னிவர்க்கு உடன் வீடுபேறு உதவும் ஒப்பற்ற தலம். தம் நீய் வரும் இவர் என்று நுகர்புகள் நாராயணன் இருவரும் இசையும் என்னை யில் ஆதிபாற் அந்தமுயில்லாத கூறும் கொஞ் சோதி தோன்றிய திருத்தலம் அண்ணாமலை.

அண்ணலார் விண்ணவர் செவ்வி பதி சென்னையம் புனல்துழ் வெண் ணையப் பெருமணி கண்டார். திருவெண்

ணைய நல்லூர் சிவபிரான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை ஆவண ஓலை காட்டித் தடுத்து ஆட்கொண்ட தலமாகும்.

முருகக்கடவுள் முதுகுன்ற வரையுங் கண்டார். திருமுதுகுன்றம் காசிப் பதியினும் விழுமிதானது.

சிவகுமாரர் சிதம்பர தரிசனம் பெற்றார். (சிதம்பரம்- தில்லை) தில்லை அறிவின் எல்லை, பதஞ்சலி முனிவர், வியாக்கிரபாத முனிவர் ஆகிய இரு பெரு முனிவர்களும் மெய்யறிவுடன் தரிசிக்கச் சிவபிரான் அளவிறந்த கருணையினால் திருநடன இயற்கை காட்டும் திருத்தலம்.

பின்னர், மன்குடி மைந்தன் காவிரி எனும் ஆற்றின் வடகரையில் மண்ணியி னிடமாக வந்தருளினார்.

மண்ணியாற்றங்கரையில் திருச் செய்ஞலூர் என்னும் திருத்தலத்தை

அடைந்தார். கார்த்திகை காதலன் கறை மிடற்றண்ணலைப் பூஜனை புரிந்து போற்றி னான். பராபரன் படைக் கலத்தினைப் பற்றுதி எனப்பகர்ந்து போனான்.

பின்னர், திருவிடைமருதூர் திரு மயிலாடுதுறை திருப்பறியலூர் திருவாரூர் முதலான ஏனைய சிவதலங்களையும் தரிசித்து வடிவேற்கரத்தார் வழிநடையை மேற்கொண்டார்.

பாலைவனத்தைச் சோலைவன மாக்கி வள்ளல் முருகப்பெருமான் திருச் சீரலைவாய் எனப் போற்றப்படும் திருச்செந் தூரைச் சென்றடைந்தார்.

விச்சுவகன்மா திருச்செந்தூர்த் திருக்கோவிலைக் கோலினார். ஆங்கு, வானவர் யாவரும் போற்ற மின்னுபொற் பீடத்தில் முருகப்பெருமான் வீற்றிருந் தருளினார்.

பொறுமையாய் இருப்பது என்றால், எந்தஒரு செயலிலும் ஈடுபடாமல் சோம்பேறித்தனத்துடன் இருப்பது என்று பொருளல்ல. 'நடப்பவை நம்விதிப்படி நடந்தே தீரும்' என்று எப்பொழுதும் விதியை நொந்துகொண்டு செயற்படாமல் இருக்கக்கூடாது. தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா என்பது நடந்தவற்றிற்காக உரைக்கப்பட்டதே அன்றி நடக்க இருப்பவற்றிற்காக அல்ல.

விதிப்படி நடந்து முடிந்தவற்றிற்காக, நாம் மற்றவர்கள் மீது பழிசமத்தி, அவர்களிடம் கோபம்கொண்டு அனாவசியமாக அவர்களின் மனதைப் புண்படுத்தி அதனால் ஏற்படும் மனச்சஞ்சலங்களிலிருந்தும், உடல்நலக் குறைவுகளிலிருந்தும், நம்மைக் காப்பதற்காக அறிவுரைக்கப்பட்டதே "பொறுமை" அப்படியானால் பொறுமையுடன் இருப்பவன் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும்?

பொறுமையோடிருப்பவர்கள் நன்கு சிந்தித்து, முடிவெடுத்து நிதானத்துடன், மற்றவர்களுக்கு இடையூறு இல்லாத வகையில் செயற்படவேண்டும். அவ்வாறு செயற்படும்போது, மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு இடையூறாக இருந்தால் அந்த இடையூறுகளைக் களையத்தயங்கக்கூடாது. இவ்வாறு செயற்படுபவர்களை உலகம் ஏமாளி என்றுகூறுகிறது. இதுபோன்று சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் நாம் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்பதை மஹாபாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீகண்ணபிரானின் கீதையும் நமக்கு நன்றாகவே புரியவைத்துள்ளன.

மனிதவாழ்வில் சமயம்

செல்வி ஆ. ஷர்மினி அவர்கள்

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு" - திருவள்ளுவர்

என்னதான் இன்றைய விஞ்ஞான யுகம் வளர்ச்சி கண்டு வந்தாலும் இறப்பு என்பதை யாராலும் வெல்லமுடியாது. இவ்வுலகிலே பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு உயிரும் ஓர் இறுதியை அடைய இறப்பை எதிர்கொள்வது நிச்சயம். இந்த இறப்பின் மூலம் மெய்ஞ்ஞானத்தை நாம் வெல்ல முடியாது என்பது உறுதியாகிறது.

மனிதன் ஆதிகாலத்தில் பிற உயிர்களைப் போல எதுவித உணர்வுமின்றியே தோன்றினான். அவனது சிந்தனை வளர்ச்சியும் தேடலும் அவனை மற்றைய உயிர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி உயர்த்தியது. அப்படி இருந்தும் ஆதிகால மனிதன் பலவற்றிற்குப் பயந்த வாழ்ந்தான். இடி, மின்னல், தீ, காற்று, என இயற்கைக்கும் மற்றைய கொடிய விலங்குகளுக்கும் அவன் பயந்து வாழ்ந்தான். கொடிய விலங்குகளை ஸேட்டையாடக் கற்றுக்கொண்ட மனிதன் இயற்கையைத் தெய்வமாகப் போற்றினான். அதன் பின்னர் விஞ்ஞான வளர்ச்சியூடாக இயற்கையை வெல்லத் தொடங்கியதும் இயற்கையின் படைப்புகள் தெய்வத் தன்மையை இழக்கத் தொடங்கின.

தற்காலத்தில் மனிதன் இறப்பதற்கு அஞ்சுகின்றான். நினைவற்ற இவ்வுலக வாழ்வை நிலையென்று எண்ணி வாழ்வையிற் றட்டுக் கோப்பற்று வாழும் மனிதன் இவ்வுலக மாயைகளில் மயங்குவதால் இறப்பைத் தாங்க

முடியாதவனாகின்றான். இறப்பு எல்லோருக்கும் வரும். ஆனால், எப்போது வரும் என்பது தெரியாது. இது உலகநியதி.

"சாதலின் இன்னாதது இல்லை" என்று பொய்யாமொழிப் புலவர் வள்ளுவர் எடுத்தாளத்திருக்கின்றார். "இறப்பை வெல்வது எந்தச் சக்தி?" என்ற வினாவுக்கு விடை காண மனிதன் முயற்சிப்பதற்கான, ஆனால், முடியவில்லை, இதனால் தான் மனிதன் இன்னமும் சமயத்தைச் சார்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

இந்தச் சமயங்கள் எல்லாமே இறப்பு, பிறப்பு மற்றும் உலகவாழ்வு பற்றிய உண்மைகளை எடுத்து உரைக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயவாழ்வும் மக்களைப் பண்படவைப்பதே "சமயம்" என்பது தெரிப்படுகதல் எனக் கொள்ளலாம். எனவே மக்களின் வாழ்வை வழிப்படுத்தி மனத்தை மகிழப்படுத்துவன சமயங்கள். எனவே, "குரங்கு போல் தாவும் மனத்தை அமைதிப்படுத்துதற்குச் சமயமே சிறந்த வழி" என்று மனிதன் நினைந்து சமய வாழ்க்கையைக் கைக்கொள்கிறான். எது எப்படியாயினும், மனித வாழ்வு சமயவாழ்வுடன் இரண்டாகக் கலந்து நிற்பதை நாம் காணமுடியின்றது.

சமயங்கள் நல்லபண்புகளையும் மீடத்திலே வளர்க்கின்றன. பொய், பொறாமை, தீயஎண்ணங்களை நீக்கி அன்பு, கருணை, அறிய்சை, விட்டுக் கொடுக்கும் பண்பு போன்றவற்றினை

திருநாசர் என் நினைத்தால் தீயவரால் ஆயாம்.

நம்மிடம் வளர்ப்பன சமயங்கள். உண்மையான சமயவாழ்வு நம்மை மட்டுமன்றி மற்றவர்களையும் நல்வழிப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது.

எனவேதான் மனிதவாழ்வை வளர்ப்பதற்கும், வாழவைப்பதற்கும், நன்னெறிப் படுத்துவதற்கும் சமயங்கள் அவசியமாகின்றன.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப்புகழும் கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் பொருளுரையும்

“தெய்வங்களில் சிறந்த தெய்வம் முருகவேளே என்று சிவபெருமானே தனது சக்தியான பார்வதிதேவியிடம் புகழ்கின்றார். அவ்வகையில் மிகவும் உயர்ந்த கருணைத் தெய்வமாகிய கந்தனை போற்றிப்பாடிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம் ஆகிய நூல்களை அருளியுள்ளார். இவற்றுள் சிகரமாக அமைவது திருப்புகழ்ஆகும்.

இத் திருப்புகழைப் பாடிமுருகனை வழிபடும் அடியவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆவர். ஆனாலும் அப்பாடல்களின் பொருள் அறிந்து துதிப்பவர்கள் ஒருசிலரே.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் என்கிறது சிவபுராணம். ஆகையால் நாம் ஒதும் ஒவ்வொரு பாடல்களினதும் பொருளுணர்ந்து இறைஞ்சுவது முக்கியமானதொன்றாகும்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் முருகனுக்குச் சூட்டிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களுக்கு கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் “பதவுரை, பொழிப்புரை, விரிவுரை, கருத்துரை என்றவாறு பிரித்து பொருளுரையை வழங்கியுள்ளார். வயலுர் வள்ளலைத் துதிக்கும் வாரியார்சுவாமிகள் அருளித் தந்த “திருப்புகழ் விரிவுரை என்னும் நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந் ஞானச்சுடர் மலரின் ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒரு திருப்புகழ்ப் பாடலையும் அதற்கான பொருளுரையையும் தொகுத்து எழுதுவதற்கு சந்நிதியான் முருகன் துணைகொண்டு விளைகிறேன்.

-திருமதி த. றஜீந்திரன்-

நல்லநண்பனைத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்படி?

யாரோடு நீ பழக விரும்புகிறாயோ, அவனோடு இனிமையாகப் பழகவேண்டும். கொஞ்சக் காலத்திற்கு அதை நீ நட்பாகக் கருதக்கூடாது. வெறும் பழக்கமாகத்தான் கருதவேண்டும். உனக்குக் கஷ்டம் வரும்போது அவன் கை கொடுத்தால், உன்னைப் பற்றி நல்லவிதமாக நீ இல்லாத இடத்தில் அவன் பேசினால், பிறர் உன்னைத் தவறாகப் பேசும்போது அவன் தடுத்துப் பேசியதாக அறிந்தால், அவனை நீ நம்பத் தொடங்கலாம். நண்பனாகக் கொள்ளலாம்.

-கவிஞர் கண்ணதாசன்-

எதையும் தூங்கும் இதயமே சிறந்தது.

மாணவர்க்கு

யோது சன தானகம்
பாழ்ப்பாணம்

செல்வன் கு. குணசென் அகரிகன்

“முயற்சி உடையோர் இகழ்ச்சி அடையா” என்பது அறிஞர் பெருவாக்கு. அன்று ஐடச்சகோதரர்கள் ஆகாய விமானத்தைத் தமது விடாமுயற்சியினாலே கண்டுபிடித்தார்கள். இதனால், இன்றுமனிதன் குறுகிய நேரத்தில் மிக நீண்ட தூரத்தைச் சென்றடைகிறான். அன்று அவர்கள் சோர்வடைந்து முயற்சி இல்லாது இருந்திருந்தால் இன்று ஆகாயவிமானம் என்பது என்ன என்றே தெரியாது நாம். எல்லோரும் இறந்திருப்போம். முன்னோர்கள் அயர்ச்சி இல்லாத முயற்சியாளர்களாக இருந்தமையால் நாம் நாம் எல்லோரும் இன்று பல சாதனைகளைப் புரியக் கூடியதாக இருக்கிறோம்.

“மெய்வுருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண் தஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செல்வி
அருமையும் பாரார் அமைதிப்பாடு கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயினார்”

நீதி நெடுவிளக்கம்

இப்பாடலுக்கமைவாக நாமும் அயர்ச்சி இல்லாது கல்வியைக் கற்றால் பரிட்சைகளில் வெற்றியை அடையும். தோல்வி அடையாது.

ஆஞ்சநேயர் கல்வி அறிவு நிரம்பியவர் வியாகரணத்தை ஆதவனிடம் கற்றுள்ள வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டார். பின், ஆதவனை நெருங்கித் தனது மனக்கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார். ஆதவனே, “பாஷ் ஒரி துதினும் நிலைப்பாக நிற்காது கணத்துக்குக் கணம் அயிரக்கணக்கான யோசனை தூரம் விரைந்து செல்பவன். எனது விவரவுக்குத் தக்கபடி நீ என்னைத் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளுவாயோ?” என்று வினவினான். அந்நேரமும் அதற்கு உடனிடரு ஆதவனின் விவரவுக்குத் தக்கவாறு “என் ஓடி இலக்கணத்தைக் கற்றுத் தேறினார்.

“மல்லல் வியாகரணம் மாருதி அங்கம் கருதி
எல்லாவன் பின் கொந்தான் இலக்கணம் - நல்ல
ஒருமைக்கண் தான் கற்றுக்கல்வி யொருவற்கு
எழுணவழி ஏற்படும் துது”

நீதிக்குடாமணி.

நாம் கற்ற கல்விதான் எழுப்பப்படும் கூடவரும் ஒரு சொத்தாகும். அப்படியான பெறுமதி மிக்க கல்வியை நாம் எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்தாலும் மனத்தளராது, அயராது, முயற்சியுடன் கற்றுக்கொண்டால் எப்படிப்பட்ட பரிட்சை என்றாலும் அதில் வெற்றி பெற்றே திருவோம் எனவே, மாணவர்களாகிய நாம் ஒருமைப்பாட்டுடனும், குறுக்கதியுடனும் நடந்து கல்வியை உரிய நேரத்திற் கற்றுப்பயிர்வெண்டும்.

“காதல் நான்முகனாலும் கணிப்பரிய கலை அனைத்தும்
கதிரோன் முன்சென்று ஒதினான்
ஒதநீர் கடந்து பகை கடிந்துலகை
உய்யக்கொண்டான்

என்று கம்பர் மிகவும் அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

அழிவற்ற கல்விச் செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு யார் யாரோ எல்லாம் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதனை அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதமுடாக நாம் இன்று அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகித்த ஆபிரகாம் இலிங்கன் இளமையில் கல்விகற்றுத் தேற எவ்வளவு கஷ்டத்தினை அனுபவித்தார் என்பதனை நாம் ஆரம்ப வகுப்புக்களிற் படித்தறியக் கூடியதாக இருந்தது. இலிங்கன் அவர்களின் முயற்சிதான் அவரை அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக வைத்தது. அப்படியாகப் பலர் வாழ்க்கையிற் கஷ்டப்பட்டுக் கல்வியைக் கற்றதன் பயனாகத்தான் வாழ்விற்கு சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தார்கள். ஆனால், இன்றைய மாணவசமுதாயம் அப்படியான கஷ்டங்களை அனுபவிக்காது சந்தோஷமாகக் கல்விகற்கிறார்கள். இன்றைய மாணவ சமூகத்திற்கு எவ்வளவோ வசதி வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. இந்த வாய்ப்புக்களைக் கல்விக்குப் பயன்படுத்தாது அவசியம் இல்லாத செயல்களில் ஈடுபட்டுக் காலத்தை வீணை கழிப்பதைப்பார்க்க மிகவும் மனவேதனையாக இருக்கிறது. மாணவர்களாகிய நாம் எல்லோரும் மாணவப்பருவத்தில் கல்வியைத் திறம்படக் கற்று எதிர்காலத்தில் சிறந்த

கல்விமான்களாகத் திகழவேண்டும் என்பதே எனது பேரவாவாகும். எல்லா நிலையிலும் பாடசாலையில் கல்விகற்கும் நிலைதான் மிகவும் சந்தோஷமான காலம். இக்காலத்தை உதாசீனம் செய்து கல்வியைப் புறக்கணித்துத் திசைமாறிச் சென்றால் எமது வாழ்வில் துன்பமே கிட்டும். அமுதாலும் மீண்டும் பாடசாலை வாழ்வு கிடைக்காது. எனவே, இவற்றினை மனத்தில் நிலை நிறுத்திக் கல்விச் செல்வத்தை நன்கு கற்றுத்தேறி வாழ்வில் வளமுடன் வாழ்வோமாக.

மாணவர்களாகிய நாம் எப்பொழுதும் மனத்தில் நல்ல சிந்தனையை வளக்கப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். ஒருமைப்பாடு, குருபக்தி, இறைபக்தி, பெரியோரைக் கனம்பண்ணுதல், பெற்றோரை மதித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைத் தம்மகத்தே கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வரியப்பண்புகளை எந்த ஒரு மாணவன் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறானோ அவன் எந்தவிதமான பரிட்சை என்றாலும் சித்தி அடைந்தே தீருவான்.

குருவை “உம் என்று சொன்னாலே அவர்கள் சுடுகாட்டில் பெரும் தூவாக முளைத்து நாய், நரி, கமுகு களுடன் ஒன்றாக இருக்கநேரிடும் என ஆத்மபுராணம் பின்வரும் பாடல் மூலம்” விளக்கி நிற்கிறது.

“குருவை உம் மெவக் கூறாவர்
எரிசுடனை யிற் பெருந் தருவாயியே மிழுந்து
தீரி கழுகுகள் முதல்கு சேரவாழ்வாரே

ஆதிமயூரணம்.

மேலும் குருவைக்காணும் பொழுதெல்லாம் அவரை மதித்து, பிரம் தாழ்த்தி வணங்கிச் செல்வதே மாணவரது முக்கிய கடமை ஆகும்.

“ஆபாசனைக் காண்தொறும் அன்புநகக் கைகுவிபும்” - வினாநான்பிரகாச வெண்பா.

முயற்சி உடையோர்க்குத் தோல்வி என்பது தூர விஷயம் மெல்லும். “முயற்சி உடையோர் இகழ்ச்சி அடைபார் என்னும் முதுமொழியைக் கந்தோமெனில் வாழ்வில் தோல்வி என்பது பகலவ்வைக் கண். இருள் போலத் தாரவிலகிச் செல்லும் என்பதை இன்னைய மாணவசமுதாயத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். “முயற்சி உயர்ச்சி தரும்”

அறிவை நாம் சரியாகப் பிரயோகித்தால் உலகிற் பல சாதனைகளைப் புரியலாம் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. பிறரை மதிக்கும் பண்பை வளர்த்தாலே மாணவசமுதாயம் மேன்மை உறும் என்பது உண்மை. எமது தேவைகளை, இதற்கு ஒழுக்கம், ஒருமைப்பாடு, குருபக்தி என்பன மிக அவசியம். அகாலம், துர்ப்பேது எமது மனனில் பல ஒழுக்கச் சீரகேடுகள் தலை விரிந்து விடும். இந்த ஒழுக்கச் சீரகேடுகளால் எமது மாணவர்கள் கல்வியில் பிழைக்கிச் சீரழிந்து போவதைச் சில சக்திகள் பெரு விரும்பாகக் கொண்டுள்ளன. அவர்களையு விரும்பத்தை இவ்வறைய எமது மாணவ சமுதாயம் நிறைவுசெய்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் எம்மத்தியில் தலைதூக்கி உள்ளது.

இந்த நிலையை மாற்றி அமைப்பது மாணவர்களாகிய எமது தலையாய கடமை ஆகும். மாணவர்கள் ஆகிய நாம் யற்றவரது ஂணவுகளை மதித்து நடந்து கொள்ளப் பழகவேண்டும். அப்படியாக நடந்து கொண்டால் தான் எமது மாணவ சமுதாயம் வாழ்வில் மேன்மை உறும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

நாம் கற்ற கல்வியின் பயனாக மற்றவர்களுக்கு ஒருமுன் உதரணமாக வாழ்ந்து காட்டவேண்டும். இனிவரும் காலங்களிலாவது மாணவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அருங்குணங்களை ஏற்ற மத்தியில் வளர்த்து நன்மாணாக்கர் என்றெய்ணரத் தம்மகத்தே கவிகித்தாக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே எனது பெரு விரும்பாகும். “அம்மாளை வணங்காது உயர்வில்லையே” (முற்றும்)

ஆலய வழிபாட்டின் போது தேவையில்லாத வர்த்தனங்கள் பேசுவதும், சத்தமிட்டுக் கதைப்பதும், சீரிப்பதும் மன அமைதியுடன் னைங்கும் மக்களுக்கு இடையூறாவதுடன் தெய்வீக வெளிப்பாட்டைக் கெடுக்கும். மேற்சாற்றப்பட்ட சொற்கள் செய்பவர்களுக்கு பாபம் ஏற்படும். ஆலயத்தில் நெய், நல்லெண்ணெய், தேங்காயெண்ணெய், இலப்பெண்ணெய் ஆகியவற்றால் தீபம் ஏற்றும்பொழுது புனிதமான தெய்விகத் தன்மை தோன்றும்.

சந்திராசுமன றுழும்பும ஞானியில் சொக்கம்.

திருவேரகப் பதிகம்

முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

தமிழினத்தின் தெய்வமான முருக வழிபாடு தொன்மையானது. அவன் தமிழ்த் தெய்வமென அழைக்கப்பட்டான். ஆரியக் கலப்பினால் சுப்பிரமணியன் எனவும் பேசப் படுகிறான். உண்மையதுவன்று. ஆரியர் படையெடுப்பானது தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட போது முருகனும் சுப்பிரமணியனும் கலந்து கொண்டனர் என ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். சிந்து நதி இமயத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி இந்தியாவின் வடமேல் பகுதியிற் பாய்ந்தது. பாரதிகூடச் சிந்து நதிமிசை நிலவினிலேயெனப் பாடியுள்ளார். சிந்துநதி பாய்ந்த பிரதேசம் சிந்து வெளியென அழைக்கப்பட்டது. அங்கே சிவ வழிபாடே இருந்தது. பெரும்பாலும் இது திராவிடர் வழிபாடே. சிவனோடு தொடர்பான சமயம் சைவம். சிந்துநதியென்று சொல்ல முடியாதவர் அதை இந்துநதி என்றனர். அதன் பாங்கரில் இருந்த சைவ சமயத்தையும் இந்துமதம் என்றனர். இந்த உண்மையை ஆய்வாளர் எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். ஈழமணித்திருநாட்டிலே பௌத்தம், சைவம் என இருசமயங்களே இருந்தன. சிறப்பாக யாழ்ப்பாணிகள் இன்றும் சைவசமயிகளாகவே வாழ்கின்றனர். இவர்களின் வழிபாட்டில் முருகவணக்கம் நன்கு விரவியுள்ளமை வெளிப்படடை

நல்லூர், மாவிட்டபுரம், செல்வச்சந்தி பிரசித்தமான முருகனாலயங்கள். கிழக் கிலங்கையிலும் திருப்படைக் கோயில்கள் பல உண்டு. மலையகத்திலும் கதிரேசன் கோயில்கள் பல அமைந்துள்ளன. கொழும்பிலும் அவ்வண்ணமே. இவ்வரிசையிலே தமிழகத்தில் ஆறுபடை வீடுகளாகத் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்) திருஆவினன்குடி (பழனி) சுவாமிமலை (திருவேரகம்) பழமுதிர்சோலை, (அழகர் மலை) குன்றுதோறாடல் அமைந்துள்ளன எங்கெங்கே மலைகளுண்டோ அங்கெல்லாம் குன்றுதோறாடல் உண்டு. தொல்காப்பியரே குறிஞ்சி நிலத்தெய்வம் முருகன் எனத்தீட்டியுள்ளார். கதிர்காமம், தணிகை, திருச்செங்கோடு இவ்வரிசையில் வந்தவையே. திருவேரகம், சிவனுக்கு முருகன் பிரணவத்தை உபதேசம் செய்த தலமாம். அருணகிரியார், வண்ணச்சாபம் தண்ட பாணிகவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள், சிதம்பரசுவாமிகள் போன்றபலர் முருகனையே பாடினர். பிற்காலத்திற் கவிஞ்சர பாரதி திருவேரகத்திற் பாடல் செய்துள்ளார். அவற்றில் இருபாடல்கள் பற்றி இவ்வியாசத்திற் சிந்திப்போம்.

ஓருதரஞ் சரவணபவா! என்று சொல்பவர்
உளத்தினில் நினைத்த எல்லாம்
உடனேகை கூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
உண்மை அறிவான பொருளே
பரிவாகவே அனந்தந் தரம்சரவண
பவாவென்று நான் சொல்லியும்
இன்று தோற்றவன் நாளை ஜெயிப்பான்.

பாங்குமிது காங்கியா! அப்பனை எண்ணியது
பலியா திருப்பதேனோ?
குருபா! முருகையா! கத்தா! கடம்பாரோல்
குமரா! குகா! சங்குதா!
கோலாகலா! வெற்றிவேலா! எவையுள்
கொடுத்த தாளவைமுத்தையனே!
மரு மலர்க் குழல்முக! தேவகுஞ்சரி வள்ளி
மணாளனே! என் குணவைனே!
வன்மையில் வாகனா! பொன்றேகப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!

தந்தைக்கு உபதேசஞ் செய்த
வன் தகப்பன்சாமிபென் அழைக்கப்பட்ட
பான் பெரியசாமிசுவன், அவனுக்குக்
குருவாக இருந்தவன் தான் குமரகுருபரன்,
கலாபிநாதன், அவன் வழியும் இடமே
தவாயிம்லை (திருவேரகம்) அழகான
பொன்வமான ஷாகத்தில் வழிந்து அந்ந்
பாவிக்கும் சாமி நாதகுருவே!

ஒருமுறை 9 ளது சபாட்சரத்தை
உச்சரித்தவர்கள் எதை வேண்டினார்
களோ, அவர்கள் வேண்டியதை வேண்டிய
படி எந்தவன் தீ நானே நிற்கிறதாமத்தை
கனக்கற்றமுறை சொல்லியும் நான்

நின்றதது நிறைவேறவில்லையே. என்ன
காரணம்? எல்லோர்க்கும் குருமாம் மிளிர்
பவனே! இளையவனே! அழகனே!
கந்தனே! கொந்தார் கடம்பு திண்டிபன்
நிறைய அணிபவனே! மனக்குகையில்
இருப்பவனே! அறுமுகவனே! கோலக்
குறத்தி தேவகுஞ்சரி மணாளனே! வெற்றி
வேற் பெருமானே! இனியாகிலும் இரங்கி
என்னைபாண்டு அருள்வாபெனப் பாடல்
ஆயிரியி குறையீரகின்றார். நமக்கும்
அது சான்றம் கொடுத்தும்.

நெஞ்சையே உருக்கும் அடுத்த
பாடல் வருமாறு:-

நெஞ்சினிற் கவலையும் சஞ்சல கிலேசமும்
நீ என்ன அறியாததோ
நினைவில் தன்மைபோல் உயிரினுக்கு உயிராகி
நிறைகின்ற பரிபுணா!
தஞ்சம் புத்தவன் கொத்தடிமை என்றெனைத்
தங்காக்க வேணும் அல்லால்
தள்ளி வீடல் நீதிபா! சமயமிது அல்லவோ?
சரணம் புருந்தபின்னர்
அஞ்சலென ஆதரவு செய்வதுபோற் செய்து
ஒண்ணர் இடம் விடுக்கலானோ?
ஐயனே! உறுதியுந் வீணையாடனே? உன்
அடைக்கலம் அடைக்கலம் காண

மஞ்சோதிமத் தேவகுஞ்சரி மனோகரா!
வள்ளிநாயக தெய்வமே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர் சாமிநாத குருவே!

சஞ்சலம் - துன்பம், கிலேசம் - சிக்கல், கொத்தடிமை - தீர்த்த தொண்டன் (அடியார்க்கடியன்) தஞ்சம் - அடைக்கலம், கார்முகில் போன்ற அழகான கூந்தலையுடைய தெய்வயானையின் மனம் நிறைந்த கணவனே! வள்ளி நாச்சியாரின் தலைவனே! என்மனம் படும் பாட்டை நீயறியாயோ? தண்ணீரிற்குளிர்ச்சி வேறு படாதிருப்பது போன்று, பிரிவின்றி என்னோடுறையும், எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணனே! அடைக்கலம் புகுந்த என்னைத்தார நில் எனத் தள்ளி விடாமல் அஞ்சேலென்றருள் செய்வதுன் கடமையல்லவா? என்னை நீ புறக்கணிக்கலாமா? நீ என்னைத் தள்ளிவிட்டாலும் பரவாயில்லை. பகைவரிடம் ஒப்புக்

கொடுக்கலாமோ! ஐயனே! ஈதெல்லாம் நின் திருவிளையாடல்தானோ? அப்பா நான் எந்நேரமும். எங்கும் நினக்கு அடைக்கலம். அடைக்கலம் புகுந்த என்னைப் புறம் போக்காமல் நின்னைப் பற்றற்கருளி ஆதரித்தருள்பாலிப்பாயாக. பொன்னேரகப் பதியில் வாழும் சுவாமி நாதகுருவே!

குன்றுதோறாடலில் ஆறாவது படைவீடாய் அமைந்தது திருத்தணிகை. முருகன் தனது கோபம் தணிந்து அமைதி கண்டு குறவள்ளியை மணந்த தலம். அத்தணிகை நாயகன் இடம் ஒரு முருக பக்தர் சும்மா இருக்கும்திநின் அருள் வாயென இரக்கும் பாடல் இது நாமும் பாடி அமைதி பெறுவோமாக.

அற்புதஞ் செறிந்த சித்திரம் நிறைந்த
அருமைசேர் பாடல்கள் சொல்லும்
நற்பதம் உனக்கி லைப் போவென்று
நாதநீ கூறுவை யாகில்
சொற்பதம் வேண்டாம் சொல்லறச்
சும்மா சுகமுற இருத்தியென்றேனும்
அற்பனுக் கோர் சொல்வழங்குதி
கருணை யண்ணலே தணிகைநாயகனே?

-தணிகைநாயகன் மாலை-

முருகன் திருவடிகளே தஞ்சம் ஆற்றங்கரையான் திருவடிகளிலே எம் நெஞ்சத்து இருப்பதாக.

கற்களாலும், சுண்ணாம்பாலும் கட்டப்பெற்ற சிறைகளைக் காட்டிலும், கொடுமையான சிறை மனிதனின் சுயமரியாதையை மறுத்து, இழிவுபடுத்தி வைத்திருக்கும் மனச்சிறை.

அறிவுரை செய்வதிலும் பார்க்க கேட்பதே நல்லது.

காரைக்கால் அம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புதத்திருவந்தாதி

ஓர் ஆய்வு

மொது சன் நூலை

திரு கஸ்தூரிராஜா அவர்கள்

யாழ்ப்பாணம்

(அண்ணா ஆதர சமீபம் கல்வாசீ. தமிழ்நாடு)

சைவம் என்பது சிவம் என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது. சிவனோடு தொடர்பு உடையது சைவம். சிவம் - நன்மை, பெருமை, ஆகிய பல பொருள்களைத் தரும்படியது. எப்படி உடனடிப் பொருட்களைச் சமைத்துப் பக்குவப்படுத்தி உண்ணுகின்றோமோ அதுபோல, உயிரகளைச் செம்மைப்படுத்திச் சிவனாம் தன்மையைப் பெறச் செய்யவே சைவசமயத்தின் நோக்கமாகும். சைவ சமயம் என்பது செந்நெறி என்று பொருளைத் தருவதாகும் என்கிறார்கள். வைத்தியநாதன் அவர்கள் (நூல் - சைவசமய வரலாறு பக்கம் 11, திருமுறை வரலாறும் ப. எண்.1)

அனைத்து மதங்களும் என்று தோன்றின என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஆனால், சைவசமயம் வேத காலத்திற்கும் முற்பட்டது என்பது சான்றோர் உணர்த்தும் உண்மையாகும். சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று பண்டைக் காலந்தொட்டு இன்றுவரை இலக்கியங்கள் மொழிவதைக் காண்கிறோம்.

காரைக்காலம்மையார்:-

சேககிறார் எழுதிய பெரிய புராணம் (12, ஆம் திருமுறை) என்ற நூலில் காரைக்காலம்மையாரின் வாழ்க்கை வரலாறும், பக்திச் சிறப்பும் குறிப்பிடப்

பட்டுள்ளன. 11-ஆம் திருமுறையில் ஒன்றான காரைக்காலம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதி, திருஆலங்காட்டு முத்ததிருப்பதிகம், திருஆலங்காட்டுத் திருப்பதிகம் திருஇரட்டைமணிமாலை ஆகிய நூல்களின் வழி காரைக்காலம்மையாரின் பக்திபுணர்வு புலப்படுகிறது. அம்மையாரின் 'அற்புதத் திருவந்தாதி' என்ற நூலை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமெனலாம்.

தவத்தவன் என்ற வணிகனுக்குப் புனிதவதி என்ற பெண்மகள் காரைக்காலம் பிறந்தார். பெற்றோர் தம் மகளின் பதினோராவது வயதில் மணமுடித்து வைக்க எண்ணி, நாகைப்பட்டினத்து வணிகர் நிதிபதியின் மகன் பரமத்தத்தனக்கு மணமுடித்து வைத்தனர். இல்லறத்திற் சிறந்து விளங்கிய புனிதவதி, ஒரு நாள் தன் கணவர் அனாதியா மாணிக்கனின் ஒன்றை அடியவரொருவருக்கு அளித்தார். கணவன் அமுதுண்ணும் நேரத்தில் மாங்கனியைக் கேட்கவே, கணவனுக்குப் பயிற் புனிதவதி, இறையருளால் மாங்கனியைப் பெற்றுத் தருகிறாள் பிறகு, உண்மையை உரைத்துவிடுகிறாள். உண்ணாபுணர்ந்த பரமத்ததன் வேறொரு பெண்ணை மணந்து கொள்கிறான். கணவனின் இல்லற வாழ்வின் அறிந்து புனிதவதி, துறவறம் மேற்கொண்டு இறைவனைக் கிழவருமாய் வேண்டுகிறாள்.

சொல்வதை என்னாப் போகத்துச் சொல்பவன் புத்தச்சாமி.

“அழகு தரும் தசைப் பொதியை உதிர்த்துவிட்டுக் கயிலை மலையில் நின் திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கும் பேயின் வடிவத்தை உன் அடியவளாகிய எனக்கு அருளவேண்டும்” என்று வேண்டவே இறைவனும் அருளி விடுகிறார்.

பக்திநெறி:-

உயிர்கள் உய்வு பெற மேற் கொள்ளும் வழியே பக்திநெறி எனப்படும். அதற்கு வழியாக அமைவது வழிபாடாகும். இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம், வாக்கு, காயம் ஆன்இடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ?

(சிவஞான சித்தியார் - 82)

என்ற பாடலால் உணரலாம். இம் முறையிலேயே அம்மையாரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

இறை - வடிவம்:-

சிவபெருமானின் வடிவங்கள் பல. அவர்தம் வடிவங்களைப் பற்றிப் பல பாடல்களிற் பாடியுள்ளார் அம்மையார்.

அம்மையாரின் பாடல்கள் அனைத்தும் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கித் தன்னை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. “நிறம் திகழும் மைஞ் ஞானற்கண்டத்து வானோர் பெருமானே (1) “சுடர் உருவில் என்பு அறாக் கோலத்து எம்மானார் (2) “பவளச்சடைமேற் கொன்றைப் போது குடும் அவற்கு (3) என்று சிவபெருமானின் வடிவஅழகைப் பாடுகின்றார். மேலும் அவர்தம் நெடிய திருமேனி சிவந்த நிறமுடையதாகும். (4) என்றும், திருமேனி

“இது அன்றே ஈசன் திரு உருவம் ஆம் ஆறு

இது அன்றே எந்தனக்கு ஓர் சேமம் - இது அன்றே மின்னும் சுடர் உருவாய் மீண்டாய் என் சிந்தனைக்கே இன்னும் சுழல்கின்றது இங்கு (24)

என்ற பாடலைச் சுட்டலாம்.

நினைத்துதை எல்லாம் சொல்பவன் முட்டான்.

எதுவும்கூட மாண்புமிகு துரிதம் பேயின் வடிவத்தைக் கொண்டவன் (39) (31) (35) சிவபெருமான் என்கிறார் அம்மையார். எல்லாவாழ்வான்களிலும் தீக்கமற் றிரைந்திருக்கும் உன்னுதவம் இன்னதென்றே அடிய முடியவில்லை என்ற பொருள் பட அம்மையார் பல பாடல்களில் பாடியுள்ளார். இதனை,

"ஒருபால் உலகு அளந்த மாணவனாம் மற்று
ஒருபால் உலையவனாம் என்றால் - இருபாலும்
நின் உருவம் ஆகநிறம் தெரிய மாட்டேனல்
நின்உருவே 'மின்உருவே' தேர்ந்து" (41)

என்ற பாடலால் அறிபலாம்.

இறைவனின் அழகு:-

சிவபரம் பொருளின் மார்பில் தவழும் பாம்பு, அம்மார்பில் இருக்கிற பன்றியின் தந்தத்தைப் பார்க்கும், இறைவன் தலைமீறிருக்கும் இளம் பிறையைப் பார்க்கும் (48) என்று பாம்பினது செயல்களைப் பாடியுள்ளார் அம்மையார். மேலும் 48 - 67 வரையுள்ள பாடல்களில் இறைவனது அழகினை, அவரும் அன்கலன்களைச் சுட்டியும், அவர்தம் திருவிளையாடல்களைக் காட்டியும் பாடியுள்ளார். இதனை,

"மீக்கு முழங்கு எரியும் வீங்கிய பொங்கு இருளும்
ஒக்க உடன் இருந்தால் ஒவ்வாதே - செக்கப் போல்
ஆகத் தான் செஞ்சடையும் அவன்குள் பொன் உருவிற
பாகத்தான் பூங்குழலும் பண்பு" (58)

என்ற பாடலின் மூலம் சிவனுட்கிருது 48 இறை இவ்வுலகில் இல்லை என்பதனை அறிபலாம். மேலும் சிவபெருமானின் தன்மைகளை 18, 20, 21, 77, 92, 97 - ஆகிய பாடல்களில் அம்மையார் உணர்த்துகிறார்.

இறைவனை உணர், இறையருள் வேண்டும், இதனை உன் அருளால் "உன் தான் வணங்கி" என்ற கூற்றால் உணரலாம். "ஒளி பொருந்திய செஞ்சுடையனே என்ற நினைந்து நினைந்து முறைப்படி தொழுகின்ற வனக்கு" (15) என்கிறார் அம்மையார். சிவனொருவனே தெய்வம் என்பதைத் தாம் சுண்டு கொண்டதை 1, 10, 11, 12, 15, 31, 46, 72, 91 - போன்ற பாடல்களில் மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகிறார். இதனை,

"சுண்டு எழுவது என்று இறைஞ்சிக் கைப் பண்பான் - செய்போலேல்
அண்டம் பெற்றிலும் அது வேண்டின் - துன்பம் போ
விண் ஆளும் தீங்களார் மிகத் உலகம் ஏழினுக்கும்
கண்ணாளா சது என் கருதிது" (72)

என்ற பாடல் மூலம் அறிபலாம். உலகமே பாசாகக் கிண துள்ளும் பிர மெய்வன்களை வணங்காதவர் அம்மையார் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

இறைவனின் மூலம் இறைவனை வணங்கும் மூலம் செய்யும் செயல்களையும் (40, 79, 96) அம்மையார் தம் பாடல்களில் பாடியுள்ளார். இதனை,

அறிவுறு முல்லுணர்வன் பன் சொன்னதும் செய்.

“ஆர்வலர் காண அரன் அவனை அன்பு என்னும்
போர்வை அதனாலே போர்த்து அமைத்துச் - சீவல்ல
தாயத்தால் நாமும் தனி ‘நெஞ்சின்’ உள் அடைத்து
மாயத்தால் வைத்தோம் மறைத்து (96)

என்ற பாடல் மூலம் உணரலாம்.

‘அதிவீரராம பாண்டியன்’ அவர்களின்

“சிந்தனை உனக்குத் தந்தேன் திருவருள் எனக்குத் தந்தாய்” (திருக்கருவைப்
பதிற்றுப் பத்தந்தாதி) என்ற பாடலை இங்கு எண்ணுவோம்.

பூதத்தாழ்வாரும்,

“ அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியாய் என்று பாடுவதை ஒப்பு நோக்குவோம்.

இறையடி சென்ற பின்னும் மனம் சும்மா இராது. மனம் மகிழ்ச்சியில் இறுமாப்புக்
கொள்ளும் (79) என்கிறார். அம்மையார், மேலும் மனத்திற்கு அறிவுரையும் வழங்குகிறார்.
இதனைக்,

“கருத்தினால் நீ கருதிற்று எல்லாம் உடனே

திருத்தலாம் சிக்கென நான் சொன்னேன் - பருந்தரங்க

வெள்ளநீர் ஏற்றான் அடிக்கமலம் நீ விரும்பி

உள்ளமே எப்போதும் ஓது” (73)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

“ஏழேழ் பிறப்புக்கள் எடுத்தாலும் பிறவிதோறும் அவருக்கே அடிமைப்படுவோம்.
எப்பொழுதும் அவருக்கே அன்போடு தொண்டு செய்வோம். அடர்ந்த சடைமுடியில்
மூன்றாம் பிறை சூடிய ஆண்டவனை அல்லாமல், எப்பொழுதும் வேறு எத்தெய்வத்திற்கும்
அடிமை ஆகோம். இறைவா! நீ எம்மை ஆட்கொண்டு அருள்வாயாக” (3) என்ற
அம்மையார் கூற்றிலிருந்து கற்புநெறி போன்று ஓர் இறைவனுக்கே தான் அடிமை
என்று எண்ணும் அம்மையின் நோக்கம் புலனாகிறது. இதுவே அவர்தம் பக்திநெறி
என்பதும் விளங்குகிறது. (3, 4, 5, 46 - ஆகிய பாடல்களில் அம்மையார் இறையுணர்வு
வெளிப்படும் வகையிற் பாடல்களை அருளியுள்ளார் என்பது பெறப்படுகிறது.

(தொடரும்....

ஆலயங்களில் உள்ள கற்பூரதீபங்கள் ,அலங்காரதீபங்கள், விளக்குகள்
போன்றவற்றினை வாயினால் ஊதி அணைக்கக்கூடாது. வாயினால் ஊதி
அணைக்கும் போது வாயிலிருந்து வரும் எச்சில்கள் அந்தத் தீபத்தில் படுவதனால்
மீண்டும் அந்தத் தீப உபகரணங்களை அலங்கார தீபத்திற்கு உபயோகிக்கும்
போது அதன் மகிமை கெடுகின்றது.

அட்டாங்கநமஸ்காரம் பஞ்சாங்கநமஸ்காரம் செய்வது தற்பொழுது அருகிக்
கொண்டு போகின்றது இவை வழிபாட்டில் மிகமுக்கியமான அம்சங்களாகும்.

உலகமே மூழ்கினும் நல்லதைச் சரியாகச் செய்.

ஹோமத்துக்கான சமீத்துக்களும் அவற்றின் பயன்களும்

திரு நாகராஜ சகித்யவர் அவர்கள்

இந்துக்களின் வாழ்க்கையிலே பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை பல மிரியைகள் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. இவற்றில் முக்கியமானவை இரண்டு. ஒன்று திருமணம் மிரியமற்றையது மரணம் மிரியையாகும். இக்கிரியைகளின்போது 'ஹோமம்' என்ற பெயரில் ஹோமம் செய்யின்ற போது நூடு, நீடு, துடுப்பம் சிறப்படைகின்றன. இது மட்டுமன்றி ஆஸ்யங்களில் அதிகளவிடான ஹோமங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஹோமங்கள் என்றால் எழுமின்ற புறகரிவை நாம்

கவனிக்கும் போது எமது உடம்பில் இருக்கின்ற தோப்புகள் பல நீங்கிவிடுகின்றன. இதற்குக் காரணம் ஹோமத்திற் சேர்க்கப்படும் இரண்டை "ரஸிகைகளை" இம்முல்லைகளைச் சமீத்துக்கள் என்கின்றோம்.

இவ்வாறான சமீத்துக்களில் முக்கியமானவை எவை இச்சமீத்துக்கள் எந்தெந்தக் கடவுள்களுக்கு விருப்பமானவை. என்னும் அவற்றினால் ஏற்படும் நன்மைகள் என்ன என்பன பற்றியும் சொல்கிறோம்.

வில்வம்:-

இது சிவனுக்கும் மஹா கைடர்க்கும் பிடித்தமான ஒரு பதாரம். இந்த வில்வசமீத்தினால் ஹோமம் செய்வதால் ராஜ்ய சம்பத்துக் கிடைக்கும். தாக்க சௌமாரங்கல்யம், மனச்சாந்தி, சென்னை போன்றவை கிடரும். மஹாலக்ஷ்மி வசமனவாள்.

கூனா:-

இது மருத்துவக் குணங்கள் நிறைந்தது. ஹோமம் செய்யும் இடமும் பண்பாடு சந்தர்ப் சூரணம் தூய்மையாகும். நெடுஞ்சாலமாக விவாகம் அகாதவர்களுக்கும் விவாகம் நடைபெறும். எண்ணிய எண்ணங்கள் சேடையும் நாராயணனுக்கு மிகவும் உசத்தது. தனிப்பட்டி பொருந்தியது.

அத்தி:-

நவக்கிரஹங்களில் சுகிரஹுக்குப் பிரியமான சமீத்தாகும். பிதருக்களுக்கு நலனாக. சத்திரம். பில்லி. சூனியம், ஏவல் போன்ற கெடுதல்களை நலியச் செய்யும் மனோபாவம் மேற்பட உதவும்.

நாயகுவி:-

இது நவக்கிரஹங்களுள் ஒன்றான புதன்சீரஹசரித்தாகும். இந்த நாயகுவினையக் கொண்டு ஹோமம் வளர்த்தால் மகாலக்ஷ்மி சந்தோஷமடைந்து கடைப்சம் அருள்வாள் வளர்க்கவை நலமாகும்.

பாஸா:-

இது சந்திரஹுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஹோமசமீத்தாகும். பிரம்மதேஜஸ்

பற்றவர்களை சந்தேஷம் படுத்துபவனை உண்பையில் சந்தேஷப்படுகிறார்.

இஷ்டகாரிய சித்தி, மேன்மை, உத்தியோக உயர்வு, வெளிநாட்டுக்கான பயணவாய்ப்பு அனைத்தும் சித்தியாகும்.

அரக:-

இது குருகிரஹத்தின் சமித்தாகும். இதைக்கொண்டு ஹோமம் செய்தால் தொழில் வெற்றி, அரசபதவி, சண்டையில் வெற்றி, அரசாங்கத்தின் பரிசளிப்புப் போன்ற நல்ல ஜெயங்கள் கிடைக்கும்.

வன்னி:-

இது சனீஸ்வரனுக்கு உகந்த சமித்தாகும். இதில் அக்கினிபகவான் வாசம் செய்வதாகப் புராணம் கூறுகின்றது. வன்னி மரத்தினாற் செய்த யாக விபூதியை நெற்றியில் அணிவதால் எம்பயம் நீங்கும், தோஷம் நீங்கும், மனமகிழ்ச்சி நிலைக்கும்.

வல்லாரை:-

ஞாபகசக்தியும் சரஸ்வதி கட்டாட்சமும் கிட்டும்.

அறுகம்புல்:-

இது நவக்கிரஹங்களில் ஒன்றான இராகு கிரஹ சமித்தாகும். இது விநாயகப் பெருமானுக்கு மிகவும் பிரியமான ஒன்றாகும். எனவே, இதைக்கொண்டு ஹோமம் செய்தால், காரியத்தடைகள், இடையூறுகள் அகன்று வெற்றிகள் கிடைக்கும். புகழ், கீர்த்தி, முதலியவை சித்திக்கும் லக்ஷ்மிகடாட்சம் ஏற்படும். தொழிலில் அதிக இலாபம் கிடைக்கும்.

மாமரம்:-

சர்வமங்களங்களும் சித்திக்கும். வியாதிகள் நீங்கும். ஆரோக்கியமும், மனச்சாந்தியும் ஏற்படும்.

பால் உள்ள மரங்கள்:-

இத்தகைய மரங்களின் குருத்துள்ள உலராத சமித்துக்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்தால் வியாதிகள் நீங்கும் ஆயுள் விருத்தியாகும்.

கருங்காலி:-

இது சனிபகவானுக்குப் பிரியமானது இதன் பயனாகச் சகலவித பீடை, தோஷங்கள் விலகும்.

கரும்பு:-

கரும்புத் துண்டுகளை ஹோமத்தில் இட்டு விநாயகரை வேண்டினிற்றால் கன்னிகைக்கு விரும்பிய வரனும் வரனுக்கு விரும்பிய கன்னிகையும் கிடைப்பதுடன் அமோகமான வாழ்வு சித்திக்கும்.

தாமரைப் பூஷ்பம்:-

லக்ஷ்மிக்கும் சரஸ்வதிக்கும் மிகவும் பிடித்தமானது தாமரை மலர்களால் ஹோமம் செய்தால் செல்வமான வாழ்வும் நல்ல பதவிகளும் கிடைக்கும். ராஜபோக வாழ்க்கை மனநிம்மதி, தனலாபம் போன்றவை கிடைக்கும்.

நெருக்கியினை:-

சகல கஷ்டங்களும், பாவங்களும் விலகும், பிணி நீங்கும், நினைத்த இடத்தில் மழை உண்டாகும்,

வரலாற்றை:-

புகழ், செளபாக்கியம், ஆயுள், ஆரோக்கியம், தொழிலில் லாபம்கிடைக்கும்.

இலந்தை:-

இனிய வாழ்க்கை, அன்பு மிகுந்த மனைவியுடன் கீட்டும்.

இருப்பதை:-

புத்திரப் பாக்கியம் கிடைக்கும் மேலும் நமது குழந்தைகளின் வாழ்க்கை சிறிது விளங்கும்.

மாதுமறை:-

அழகான வாழ்வும், வசிகரணம் கிடைக்கும்.

புங்கம்:-

வாழ்க்கையில் வெற்றியை நிரந்தரமாகவும்.

குங்குலியம்:-

மனக்கவலையினை நீக்கி, நினைத்த காரியம் கைகூடும்.

என்றது:-

பல ஜென்மங்களிற் செய்த பாவங்கள் விலகும், தீராத கடன்தொல்லைகள் நீங்கும்.

சந்தனமறை:-

இதில் கைச்சரிவாசம் செய்வதால் இது கொண்டு ஹோமம் செய்தால் செல்வமும் பெருகும்.

இவ்வாறான சமீபத்துக்களை நல்ல நாட்களில் காணல் வேளையிற் சமீபத்து அன்றை வெயிலில் உலர்த்தி எடுத்துக், கட்டுக்களையாக கட்டிவைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் வெயில் தோய்த்து எடுத்து, ஹோமத்தில்

ஆகுத்யாக இட்டு அந்தக் ஹோமம் புனையைச் சுவாசித்துக் கொண்டால் அற்புதமான மருத்துவக் குணங்கள் வெளிப்படுவதை உணரலாம். இவை இயற்கை நமக்கு அளித்த வரப்பிரசாதங்களாகும்.

காற்றுவள்ள போதே...

காற்றுவள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என்றால் வாழ்வும் கிடைக்கும் போது அகப்பட்டவரும் குற்றிக்கொள் என்பதில் பொருள்.

மூச்சுக் காற்று உள்வாங்காதே மனதில் தனக்குறைவை எல்லாம் தூற்றிப் பார்த்து நீயே மூலமாவேண்டும் என்பதே பொருள்.

-சுகி சிவம்-

காற்றுவள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என்றால் வாழ்வும் கிடைக்கும் போது அகப்பட்டவரும் குற்றிக்கொள் என்பதில் பொருள்.

“வல்ல இசை பிரவாகீக்கும் வல்லிபுர ஆழ்வார் பக்திமாலை”

‘இறுவாட்டு, ஒலிநாடா பந்திய ஒரு கண்ணோட்டம்....’

திரு கே. எஸ் சிவசுரானந்தா அவர்கள்

ஆன்மீகப் பசியுடையவர்களுக்கும், இறையருளை முன்னிலைப்படுத்துபவர்களுக்கும், இசையால் உலகை வலம்வர எண்ணுபவர்களுக்கும் பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்த இசையமுது தான் ஸ்ரீ வல்லிபுர ஆழ்வாரின் பக்திப் பாமாலையாகும். கலியுகம் பிறந்துவிட்ட நிலையில், கண்ணனிடம் தஞ்சும் அடைவோருக்கு யாதொரு துன்பமும் அணுகாது என்பது காலத்தின் நியமம். இதனை நன்குணர்ந்தவரே இப்பாமாலை அருளோடு புனைந்த கல்விமான் திரு நா. வரதராஜா அவர்கள். இவரின் பக்குவம், கல்விப்பராமரிப்பு, அதிகாரமற்ற ஆளுமை, நெகிழ்வான எளிமை, ஆழ்ந்த புலமை யாவும் ஒருங்கே சேர்ந்து ஸ்ரீ வல்லிபுர ஆழ்வாரைக் கைகூப்ப வைத்ததெனலாம். பதினாறு பாடல்களை அருளொழுகும் சந்தங்களோடு ஆக்கிய வரதருக்குக் கைகொடுத்துப் பெருமை சேர்த்தவர் இசையமைப்பாளர் இசைக் கலைமணி ந. செல்வச்சந்திரன் அவர்கள். இசைக்குப் பாடலா, பாடலுக்கு இசையா என்ற இரண்டு வினாக்களுக்கும் விடை இவரேதான். குரலிலும், விரலிலும் இசை வார்ப்புக்களை அள்ளிக் கொடுத்தாற்போல் தெள்ளிய நடையில், தெய்வீகக் கோலத்தை அலங்கரிக்கும் இசைமெட்டுக்களால் கண்ணனை வணங்க வைத்துள்ளார்.

இந்தியாவிலும் சரி, இலங்கையிலும்சரி, உலகிலும் சரி எந்தவொரு

ஆன்மீகமான பக்திப்பாமாலைக்கு முதற்கண் ஸாகித்தியம் அர்த்தபுஷ்டியாக அமைதல் அவசியமானதே. அடுத்தாற்போல் இரம்மியமான இசையமைப்புப் பிரதானமானதாகும். முன்றாவதாகப் பொருளுணர்ந்து, நெகிழ்ந்து பாடுகின்ற பாடகர்கள். இங்கு குறிப்பிட்ட அம்சங்களுக்கப்பால், பொருத்தமான பின்னணி இசை வார்ப்புக்கள் மிகமிக முக்கியமானதாகும். இன்னும் சொல்வதாக இருந்தால் ஒலிப்பதிவுத் தொழில்நுட்பம் சீரியதாக அமைதல்வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இறைவனின் கருணை கிடைத்தேயாகவேண்டும். மேற்கூறிய அனைத்தும் நிறைவாக அமையப்பெற்றால் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி திருவினையாக்கும். அந்தவகையில் இம் முயற்சியிற் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருமே விருதுக்குரியவர்களாவர்.

யாழ்கல்விவலய ஊழியர் நலன் புரிச்சங்கமானது, ஒரு முன்மாதிரியாகப் பக்தியை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டிருப்பதுமட்டுமன்று, சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு ஊக்கமளித்திருப்பது அர்த்தமுள்ள கைங்கரியமாகும்.

பன்னிரண்டு பாடல்களையும், கண்ணனின் இசையமுதாக, ஐவரின் மனோலயப் பிரவாகத்தில் இறுவட்டிலும், ஒலிநாடாவிலும் மிகத்துல்லியமாகப் பதிவு செய்திருப்பது ஸப்தமி ஒலிப்பதிவாளர்களாகிய முரளி, கௌசிகனுக்குக் கிடைத்த வெற்றி எனலாம்.

நன்றாகச் செய்தால் நல்லது பெறுவாம்.

வசிகரிக்கும் சூரலாற் பக்தா களைச் சுவீகரிக்கும் பாங்கிலமைந்த பாடல்களைப் பாடிய சங்கீத பூஷணம் N. குமாரசாமி அவர்கள், சங்கீதவித் துவான் சிவநீர், சோ. உமாமணக்குருக் கள், செல்வி. தாரணி ரஞ்சன் ஆகிய மூவருடன் திரு. க. தெய்வகுலசுந்தரன், செல்வி ச. ஹேகன் ஆகியோரும் 'வொங் டு' எனும் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்ட கலைஞர் களாவர். மதுவந்தி, வலையி, ஸ்ரீராதன் வனி, ஓங்கச்சுவனி, கல்யாணி, தர்மவதி,

பாகேஸ்வரி, சீந்துடைரவி அடிய இராகங் களில் ஆட்சிபெற்ற பாடல்களும், மற்றும் கிராமியம், காவடிச்சிந்து, பஜன் பாங்கில் அமைந்த பாடல்களும் ஒலிப்பேரை களைத் தமதாக்கிக் கொள்கின்றன.

வரதரின் பாடலுக்கும், வெல்லச் சந்திரனின் இசையமைப்பிற்கும், சிறந்த பின்னணி இசைக்கும் வாய்ப்பாக அமைந்த ஓங்கு பாடல்களைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

"வேளினி நிலவெறிக்கும் நல்லதினமதினே"...

"பார்த்தனின் சாரதியாய்"...

"தனைய தரத் தாமதமேன்"...

ஆகிய மூன்று பாடல்களுக்கும் அமைக்கப்பட்ட அலைவறுதலுடைய பதக்கம் தூட்டிக் கொள்ளலாம்.

இப்பாமாணலையைத் தமது ஒரடிப் பிணைந்த பின்னணி இசையால், வல்லிபுர ஆற்றாணை அலங்கரித்த கீபோட் (KEY BOARD) கலைஞர் இசைக்கலைமனையும், இசையமைப்பாளருமாயிரு. செல்வசுந்திரன் அவர்கள், வயலின் கலைஞர், இசைஞானசுந்தரி, அ. ஜெயராமன் அவர்கள், மிருதங்கக் கலைஞர் இசைக்கலை மணி N. துரைராஜா அவர்கள், கிறார் (GUITAR) கலைஞர், வித்துவான் சந்திர கார்த்தன் அவர்கள், தபேலாக் கலைஞர் வித்துவான் சதா வேலிமாறன் அவர்கள், முகர்சிய கலைஞர் கலாவித்தகர் க. நத்தகுமார் அவர்கள், ஒகேபாட் (OCUPAD) கலைஞர் வித்துவான் சதா திருமாறன் ஆகியோர் மாவறுமே தமம்

தரீய சுருதி, வயநடைப் பிரமாணங்களை மிகவும் ஸாவணியமாகக் காப்பாற்றிக், கேட்போரின் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்துள்ளார்கள். தவில், நாதஸ்வரம், புல்லாங்குழல் இன்னவையுள்ள ஆதங்கர் இரகிகர்கள் மத்தியில் ஒருவித கவன ஈர்ப்பைப் பெற்றாலும் கூடத் தமது இசை யாளுமையினால், இசையமைப்பாளர் நீடித்த இசை அடியைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்படி வெளியிட்டு வைபவம் 09.10.2005 சனியன்று மாந் மத்திய கல்லூரியில், பிரதீமகல்விப்பணிப்பாளர் திரு. போ. ரவிந்திரன் தலைமையில் பக்தி பூர்வமாக அரங்கேற்பது. வரதரின் அடுத்த வெளியீட்டிற்குச் செல்வச்சந்திரனின் இசையையே ஒரு உலகம் காத்திருக்கிறது. ஞானசுந்தர் இசையகலை, பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தொடர்ந்து வாழவைக்கும்.

அழகமும் பெண்களும் நாகரீக ஆண்கள், அவர்களின் அணிந்து செல்வதனால் ஆகப்பாடுகள் கேளிக்கைக்கு இடமாகுவது போலவும் ஆன்,பெண் வேற்றுமையை குறைப்பது போலவும் உள்ளது.

அன்புள்ள இதயம் என்றும் இளமையானது.

உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி

திரு ஸ்ரீ சீவலிங்கம் அவர்கள்

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே!

-திருமந்திரம் 252-

இப்பூவுலகின் கண்ணே பிறவி எடுத்த சகல உயிரினங்களும் “கல்லி னுள் தேரைக்கும் கருப்பை உயிருக்கும் புல்லுணவே தந்து காக்கும் தயாளன்” என்ற முதுமொழிக்கொப்ப இறைவனாற் காப்பாற்றப்படுகின்றன. மனிதப்பிறவி எடுத்தோர் மாதா, பிதா, குரு மூலம் பகுத் தறிவாம் நல் லறிவைப் பெறுகின்றனர். தாம் பெற்ற கல்வியறிவின் உதவியாற் பகுத்தறிவு பெறுவதனால் அறவழியிற் பொருள் தேடி நலமுடன் வாழ்கின்றனர். தேடிய பொருளைப் பகுத்துண்டு மகிழ்கின்றனர். தம்மை அண்டிவாழும் உறவினர், மிருகங்கள், பறவைகள் தாவரங்கள் மற்றும் இதர உயிரினங்களையும் ஆதரிக்கின்றனர்.

எம் மக்களின் பிரதான தொழில் விவசாயம், பூமித்தாயை நம்பியே இவர்கள் வாழ்வதால் இயற்கையாகவே இறைபக்தி, பிற உயிர்களைத் துன்புறுத் தாது பேணிப்பாதுகாத்தல், எவரிடத்தும் தூயஅன்பு காட்டுதல், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாமை ஆகிய நற்பண்புகளைத் தம் அகத்தே கொண் டுள்ளனர். ஒருவன் அதிகாலை எழுந்து இறைவனக்கத்தையே சிந்தனையாகக் கொண்டு காலைக்கடன் முடித்தபின் ஒரு

மலரோ பச்சிலையோ வைத்துத் தனது குலதெய்வத்தை வணங்குகிறான். விவ சாயப் பூமிக்குச் செல்லும் முன் தன் இல்லத்தில் வளரும் கோமாதாவின் தரிப் பிடத்தைப் பெருக்குவதுடன் உணவாகப் பசும்புல்லைக் கொடுக்கிறான். கோமாதா வின் தூயபாலை எடுத்துக் குடும்ப உப யோகத்துக்காகப் பயன்படுத்துகிறான். தனது விவசாயத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தானியங்களைத் தனது குடும்பத்தினருக் கும், உறவினர் அயலவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து அகமகிழ்கின்றான். பசிக்கிறதென்று எவர் வந்தாலும் தனது உணவில் ஒரு கைப்பிடியேனும் கொடுத் துதவுகிறான். இவ்வாறு தன்னை வழக்கப் படுத்திக் கொண்டவன் இயல்பாகவே எவருடனும் இனிய வார்த்தைகளைப் பேசியே மகிழ்கின்றான். இவ்வரிய நற் பண்புள்ள ஒருவனின் இல்லறவாழ்வு இம்மையும் மறுமையும் நலம்பெறுவிப்ப தாகவே அமைகிறது.

எமது தமிழகமும் நல்லுலகில் வாழ்ந்த அறநெறியாளரின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றும் ஒருவன் ஆன் றோரின் ஆசியையும் பெறுகிறான். செந்தமி றையும் தூய சைவசமயத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றி வாழ்ந்த மகான்

உன்னைத்தவிர உனக்கு வேறுயாரும் அமைதியைத் தர இயலாது.

களும் அறிஞர்களும் (அடுத்தவன் பசித் திருக்கக் கண்டு மனவேதனைபடைந்து, பகுத்துண்டு வாழும் பண்பை எமக்கும் ஊட்டியதால் யாவர்க்கும் உணவும் பொதொரு வகப்பிடி உணவேனும் கிடைக்க வழிபிறக்கிறது.

நாவலர் பெருமான் வாழ்ந்த காலத்தில் (1876 இல்) ஒருமுறை மழையில்லாமல் நாட்டில் பஞ்சமேற்பட்டது. மொடிய தொற்றுநோயும் பரவியது. மக்கள் நோயினாலும் பசியினாலும் தவித்தனர். வாட்டமுற்ற ஏழைகளுக்கு உதவ அன்றைய அரசு முன்வந்தவில்லை. அந்த சமயம் "ஏழைகள் வாடாவோ எம்பெருமானே இதற்கோர் முடிவில்கையோ என்று இறைவனை எண்ணி வந்தத்ய நாவலர் பெருமான் ஏழைகளின் துயரதுடைக்க முன்வந்தார். பாழ்ப்பாணத்தில் தெருவோரங்களில் கஞ்சித்தொட்டிகளை அமைக்க எண்ணினார். வடிக் கட்டிகள் களிடம் சென்று நாளாந்த உணவுக்கான அரிசியில் ஒரு கைப்பிடி அரிசி எடுத்து ஏழைகளுக்காக அமைப்பார். கஞ்சித் தொட்டிப் பளிக்கு உதவுமாறு கோரினார். இதறிட்டம் புரவனென்றின்பத் தந்ததால் எண்ணார்பண்ணையில் 1877 ஆடித் திங்கள் முன்றாம் நாள் முதல் கஞ்சி விநியோகம் ஆரம்பமாகி நாடோறும் சேவைவாழ்நியது. இதனால், ஏழைகள் பயனடைந்தனர் என்று செம்மியை அதுகாற்பு புதினப்பதிநிலையகம் சிறாரச் செய்தியாக வெளியிட்டு உற்சாகமூட்டின.

நாவலர் பெருமானின் பிடியாபிசேர்க்கும் முறையைப் பலப்படுத்துவது போல நூறாண்டு காலம் வாழ்ந்து ஆண்டிக் சேவையில் தன்னை அர்ப்பணித்த தென்னிந்திய காஞ்சிப்பெரியார் பீசந்தர்

சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய அவர்கள் அருளுரையில் (அருள் ளாக்குத் தொதுப்பான தெய்வத்தின் தூரல் பாகம் ஒன்று, பக்கம் 351, 352) குறிப்பிடப் பட்டிருப்பது பின்வருமாறு. "ஒன்னொரு குடும்பத்திலும் மெய்யாகத் தூக்காப் பாவன யில் அரிசியோடும்கோது இறைவனை நினைத்துக் கொண்டு ஏழைகளுக்கென்று ஒருபிடி அரிசியை ஒரு கையத்தில் போட்டு விட வேண்டும். இப்படிப் பல குடும்பங்களில் போட்டு வாய்ப்பதைச் சேகரித்து அளவிலுள்ள ஆலயங்களில் சமைத்து இறைவனுக்கு நிவேதனஞ்செய்து ஏழை களுக்கு வழங்கவேண்டும். ஒன்றோ அரிசி போறும்போது ஒரு பைசா (பைசா என்பது இந்திய நாணய வழக்கில் ஒரு உதானம். அக்காலத்து ஒரு பைசா எழுது நாணய மாற்றில் இன்றைய பெறுமதியில் இரண்டு ரூபாளுக்குச் சமமாகும்) லுர் போட்டால் சேகரித்த அரிசியைச் சமைக்கும் விருத மாற்றம் இதர செலவுகளுக்கும் பயன்படும். பசித்து வந்த ஏழைகளுக்கு இறைவன் எந்தென்பில் நிவேதனத் தேங்க பிரசாதம் கிடைக்கிறது. இதனால் அவர்களின் வயிறும் மனசும் துளிரின்றுமடையவரும் அடிக்கடி கோயிலுக்கு வரவும். பக்கி பெருகவும், இறைவனின் பிரசாதம் கிடைக்கவும் ஏதுவாகிறது. "காஞ்சிப் பெரியார் அருளுரை ஒரு கைப்பிடி அரிசியின் பெருமையை எமக்கு உணர்த்துகிறது.

தஞ்சை கல்வியுய் சிறப்பாற்றுவீனங்கும் கற்றவர் வாழ இளைப்பாறியில் அருளாட்சி நிறைந்து அருள்பால்க்கும் 21 திருக்கோயில்களின் வளாட்சி பிரபாச முறையில் மேலோங்கியது. இன்று வானுயர் கோபுரங்களையும் அழிந்தன அமைக்கராக் கட்டுமாவித்தையும் தன்ன

ஏம்மோர் இன்பத்தினதும் தன் துன்பம் உண்டு.

கத்தே கொண்டது இணுவில் பரராஜசேகரப்பிள்ளையார் கோயில். ஏறக்குறைய எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கோயிலின் அன்றாட பூசைக்கும் வசதியற்ற நிலையில் இருந்தது. கிரமமான பூசை வழிபாட்டைச் செய்யவிரும்பிய சிலர் கோவிற்கு பூசகரை நாடியபோது அவரது ஆலோசனையின் பேரில் அயலில் உள்ள இல்லங்கள் தோறும் நாளாந்த உணவுக்கான அரிசியில் ஒரு பிடியரிசி சேர்க்க முன்வந்தனர். தாம் உலையிலிடும் அரிசியில் ஒரு பிடியரிசியை வேறாகச் சேகரித்த இல்லத்தரசிகள் அரிசி சேகரிக்க வருவோரிடம் பயபக்தியுடன் வழங்கி மகிழ்ந்தனர். மாதாந்தம் 40 கொத்து அரிசி கிடைத்ததால் பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. தமது பக்தர்களின் பேரன்பை மெச்சிய எம்பெருமான் உதவிபுரிந்த சகல இல்லங்களையும் சிறப்படையச் செய்ததால் மேலும் எம்பெருமானின் கோயிற் திருப்பணிகளும் சிறப்படைந்தன.

இணுவில் கிழக்கில் சிவகாமி அம்மன் கோயில் திருப்பணிக்கென்றே பிறந்தவர் சாத்திரம்மா என்றழைக்கப்பட்ட சிவகாமசுந்தரி என்பவராவார். தாயாரின் வழிமுறையில் வந்த இப்பேரிளம்பெண் அன்னை சிவகாமியின் அருள்வாக்குச் சொல்லியும், இல்லங்கள் தோறும் பிடி

அரிசி சேகரித்தும் தான் ஒருத்தியாக நின்று நாற்பது வருடகாலம் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். இவரின் அயராத முயற்சியால் கோயிலின் கருவறை முதல் இராசகோபுரம், மணிமண்டபம் வரை கருங்கல், வெள்ளை வைரக்கற்களைக் கொண்ட பொளிகல்லினால் எவராலும் நினைக்க முடியாத அரும்பணி நிறைவேறியது. அதை நோக்கிய மகாவித்துவான் வீரமணி ஐயர் “பிடியரிசி எடுத்தே பெருங்கோயில் தனையமைத்த பிராட்டி சாத்திரம்மாவுக்கே பேறு தந்தாள் சிவகாமி என்ற பாடலைப் பாடிச் சென்றார்.

இல்லற தருமத்திற்கேற்பத் தாம் கரம்பற்றிய மனைவியரையும் புத்திரச் செல்வங்களையும் வறுமையுற்ற போதும் தளர்வின்றி ஓடியோடி உழைத்துத் தமது குடும்பத்தைச் செம்மையாக வாழவைத்தனர் பலர். சில பிள்ளைகள் தம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரை முதுமையில் வீட்டைவிட்டே துரத்திவிடுகின்றனர். வறுமையும், மூப்பும், பிணியும், தாம் எப்படிச் சீராக வாழ்ந்தோம் என்ற இறுமாப்பும் முன்செல்ல நடைப்பிணமாக இவர்கள் அலைகின்றனர். இறைபக்தி மிக்கோர் இறைவன் விட்டபாதை இதுவென எண்ணிக்கொண்டு கோயில் மடங்களிலும் அன்னசத்திரங்களிலும் தங்க எண்ணினர்.

(தொடரும்...)

எவர்களிடத்தும் நாம் பரிசு, அன்பளிப்பு ஆகிய எதுவும்

ஏற்கக்கூடாது

ஒழுக்கமற்றவர்கள், பொய்பேசுபவர்கள், தவறான வழிகளில் செல்வம், பொருட்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துள்ள பாபிகள் ஆகியோர்களிடமிருந்து நாம் எதையும் எக்காலத்திலும், எக்காரணம் பற்றியும் ஏற்கக்கூடாது. அவ்விதம் பெற்றுக்கொண்டால் அவர்கள் செய்த பாபத்தில் ஓர் பங்கு நம்மைச் சேர்ந்துவிடும். “அறிந்து அருந்தினாலும், அறியாது உண்டாலும் விஷம் விஷமே”

—குருகடாக்ஷம்—

ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு நேரம் உண்டு.

சீவராத்திரி உணர்த்தும் சீவகுத்துவம்

காவிரி எம்.பி. திருமணந்தம் அவர்கள்

பல சிவன் ஆலயங்களில் விங்கத்துக்கு பின்புறம் விங்கோத்பவ ஸ்தத்தி கூறின் காணப்படுவர். இவர் யார்? பார்த்தால் ஸ்தத்தியின் ஐயமதபர் விங்கவட்டி துக்குள் முடிவாமலே இருக்கும். அதன் பாதமும் விங்கத்தின் அடியில் முடிசிறவரைக்கும் தெரியாது.

இந்த ஸ்தத்திக்குக் கீழே ஒரு வரலாறு ஸ்தத்தியைப் பார்க்கலாம். மேலே ஹம்ஸஸுத்தித் ஒருஸ்தத்தி கூறப்படு வார். இவர்தான் விங்கோத்பவஸ்தத்தி. அடிமுடி எல்லையிலுமல் அவர் ஜோதி ஸ்வரூபமாக அங்கே நிற்கிறார். இப்படி ஜோதிர்லீங்கமாக அடையத்துக்கும், பூமிக்குமாகப் பரமசிவன் உத்பவித்த இரவே சீவராத்திரியாகும்.

இவ்வாறு ஜோதி ஸ்வரூபமாக பரமேஸ்வரன் நின்றபோது மலர்விலிஷ்டு அரைப் பாதத்தைப் பார்க்கப் பாதாளத் துக்குப் போவார். பூமியைத் தோண்டிற் கபாவம் வராஹத்துக்கு உண்டு எனவே அவர் அந்த உருவத்தை எடுத்திக் கொண்டுபோனார். பிரம்மா அம்மைடிவாக மாறினார். பட்சிக்குப் பறப்பது கபாவம். அதனால் அவர் பறந்து ஜோதியிலிசுத்தின் முடிவாத் தேடிக்கொண்டு போனார். இரண்டு பெருக்கும் தேடிப்போனவை அகப்பா வில்லை. அள்ளம் திரும்பிவந்தது. நான் கண்டுவிட்டேன் என்று பெய்கொண்ட

விட்டது. இதன்பலேயே பிரம்மாவைக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பூஜை இல்லாமல் போய்விட்டது. பரிவாரமாக மட்டும் வைத்துப் பூஜை செய்வதுண்டு. புராண ஐதீகத்தில் இப்படி இருக்கிறது.

பிரம்மா அள்ளப்ப்சி உருவமாகப் போய்ப் பார்த்தும் சிவனெருவானின் முடியைக் காணமுடியவில்லை என்றும் மண்ணிஷ்டு வராஹரூபமாகப் போய்ப் பாதம் அகப்பா வில்லை என்றும் போல் ஜாதன் தாற்பரியம் என்னவென்றால், பரமரூப ஆதிபர் அந்தமும் இல்லாதன் என்பதுதான் இப்படி அடிமுடி தேடிப் பிரம்மாவின் விஷ்ணுவும் பெறமுடியாத வரையே என்னுடைய சாமர்த்தியத்தால் அறியமுடியார் என்கிற அகங்காரமில் லாமல், அன்போடு பக்திசெய்து உருகினால் வெகுசுலபத்தில் அவர் நமக்கு தென்படுவார். அப்பிள்ளை மகனாக விரைவில் திருப்தி பெற்று அனுக க்ரஹிப்பவர் சிவபெருமான்.

மகன் பிரபஞ்சமுன் அடங்கி இறக்கிற விலக்குபமானது ஆவிர்பவீதது சிவராத்திரி மலர்வழிபாடி இரவில் நாம் அவரை அப்படி ஸ்மரித்து ஸ்மரித்து அவருக்குள் அடங்கி இறக்கவேண்டும். அவதளி ஆளத்தம் வேறெதுவும் இல்லை. இவ்வாறு ஆழந்த கத்தலை உட்கருக சீவராத்திரி விளக்குகின்றது.

குரு மகிமை:- தெய்வசுபாதம், செமத, ஓருவன் கருவைத் தஞ்சமடைந்தால், அவர் அவனைக் காப்பாற்றுகிறார். ஆனால் தருவிறத ஒருவன் அபாதம் செய்தால், பரமேஸ்வரனால் கூட அவனைக் காப்பாற்றமுடியாது. குருகதை-

தில்லைத் செய்தால் தில்லைப் பெருமான்.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

துன்பத்தின் காரணங்கள்

சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஐயர் அவர்கள்

தருமநந்தனர் பாவிகள் படும் அவலத்தைக் கண்டு மனம்பொறாதவராய் வேதனையடைந்த உள்ளத்துடன் “இவர்கள் யார்? ஏன் இவ்வாறு துன்பப்பட்டுத் தண்டனை அநுபவிக்கின்றனர்” எனத் தேவதூதர்களை வினாவியபோது தேவதூதர்கள் தருமரை நோக்கி “ஐயனே இவர்கள் எல்லோரும் பெறுதற்கரிய மானுடப்பிறவியைப் பெற்றுப் பூவுலகில் வாழ்ந்த போது அறநெறிகளைப் பின்பற்றாமலும், அறத்தின் வழியில் இருந்து மாறுபட்டு தீயவழிகளில் தம்வாழ்வைத் திசைதிருப்பியவர்கள். அறவழிவாழ்வியல்க் கடமைகளைப் புறந்தள்ளி வேண்டத்தகாத செயல்களைப் புரிந்தவர்கள். குருசிரேஷ்டர்களாக விளங்கும் அந்தணப் பெரியோர்களை மதித்து நடக்காது இகழ்ந்தவர்கள், வாழ்விடங்களுக்குத் தீயிட்டவர்கள், கொள்ளையடித்தவர்கள், உணவு வகைகளைப் பேணாதவர்கள். பிறர் மனக்கசப்பைச் சம்பாதித்தவர்கள். சிசுக்கள், பெண்கள், பாலகரைக் கொன்றவர்கள், அக்கினிசாட்சியாக தன்னை மணந்து கொண்ட மனைவியைக் கைவிட்டவர்கள், பிறன் மனைவிழைந்தவர்கள், தெய்வத்தை இகழ்ந்தவர்கள். குரு, பெரியோர்களை மதித்து நடவாதவர்கள், உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம்

செய்தவர்கள், நன்றிமறந்தவர்கள். அழிவழக்குரைத்தவர்கள், ஊரில் உள்ள பொதுச்சொத்துக்களை அழித்தவர்கள், பிறர் மனதைத் துன்பமடையச் செய்தவர்கள். கணவரை இகழ்ந்தவர்கள், உள் ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுபவர்கள், பொய்மையை மெய்யென்று சாதிப்பவர்கள், கண்முன்காணும் போது கனிவாகப் பேசிப்பின்னே தூற்றுபவர்கள், உறவுகளை அடைக்கலமென்று வத்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தவர்கள், கல்விச் செருக்குக் கொண்டவர்கள், செல்வத்தால் செருக்குற்றுப் பிறரை அவமதித்தவர்கள், முதுமையடைந்த பெற்றோரைக் கவனித்து ஆதரவு நல்காதவர், உடன்பிறந்தார், சுற்றத்தார் முதலானோரை, உபசரித்து அனுசரித்து நடக்காதவர்கள், கணவன் மனைவிக்கிடையே பகைமூட்டிப் பிரித்தவர்கள், கோள்சொல்லிக் கலகமூட்டியவர்கள், மது அருந்துவதனால் சண்டையிட்டுக் கலகம் செய்பவர்கள், அரசபொருட்களைக் களவு செய்தவர்கள், கோவில், தர்மநிலையங்கள் போன்றவற்றின் செல்வங்களைக் களவாடியவர்கள், கற்றோர், பெரியோர், சான்றோர் முதலானோரை மதிக்காதவர்கள், அவர்களை மதித்துக் கௌரவிக்காதவர்கள், புலனடக்கம் இல்லாது தவவேடம் பூண்டவர்கள், பசுவதை செய்பவர்கள்,

அறமறப்பு அதிஷ்டத்தின் தாய் போன்றது.

கன்றுக்குப்பால் இல்லாது கறந்தவர்கள், பிராணிகளை வதைத்தவர்கள், நம்மிடமிருக்கும் நண்பனை வந்திர்த்தவர்கள், சிவாச்சனைப் பொருட்களைத் தீஞ்ஞயவர்கள், ஏழைகளை மதிக்காதவர்கள், ஆறு, துளம் முதலான நீர்நிலைகளை அகத்தப்படுத்தியவர்கள், எளியோரை வருத்தியவர்கள், பரபுருஷரை வீழ்ந்தியெண்ணீர்கள், மாமன் மாமிபரை மதிக்காதவர்கள், மற்றவர்களின் செல்வத்தைச் சிறுபடைக்கண்டு பொறாமை கொண்டவர்கள், புருஷன் சொத்தைத் தாய் சகோதரர்களுக்குச் சேர்ப்பவர்கள், வேலைக்காரர்களைத் துன்பப்படுத்தி அதிகவேலை வாங்குபவர்கள், காப்பத்தை அழித்தவர்கள், அதற்கு உதவி செய்தவர்கள், முயினை அறுமென்று உரைப்பவர்களைத் தவிர்த்து மற்றவரிடமின்று அக்கிரமஞ் செய்தவர்கள், இன்னும் பாவங்கள் என்று வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளவற்றைச் செய்து இங்கு வந்தவர்களை இங்கும்துண்டிவன்களை அறுபனிக்கின்றனர்" என்று கூடியவற்றைச் செவிமடுத்த யுதிஷ்டிரர் பெரும் மனவேதனையடைந்தார். துயம் மனவேதனையுடன் சிந்தனை செய்தவாறு மெய்யானாக இருந்தார். பின்னர் "நாராயணா! நாராயணா! எவ்வித பாவம் செய்து இப்புவனங்களை நான் கண்ணால் கண்டுகொண்டேன். இக்கொடும்ப துன்பங்கள் இங்கிருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறாயின் யான் இவ்விடத்தைப் பார்வையிட்டு வந்திருக்கமாட்டேன்" என்று கூறியவராய் அவலக்ஷணங்கள் எதுவும் தனது செவிமனத்தினால் வணங்காததனது இவ் வரங்களுக்கும் செவிகளை முடிபொறு தப்பால் நக்க முனைந்தார். தருமநந்தன் அவ்விடத்தை விட்டு நகர

முயன்ற பொழுது பூவனங்களை அறுபனிக்கத் துண்டிப் பரிசுற்றிநூத இவர்கள் எல்லோரும் தருமனை நோக்கி "தரும தேவரே தயையிடுக பசுவையிட்டுத் தீய சமயி தாங்கள் இவ்விடத்தில் வந்து நின்றமையால் இவ்விடத்தில் இவ்விடம் நம் அநுபவித்து வந்த துன்பங்கள் ஏற்றுக்குறைந்திருக்கிறது. தரும நந்தராவிய தங்களைக் கண்டதும் இவ்விடம் இவ்விடத்தில் இவ்விடம் அகன்று தென்றல் வீசுகிறது. யம தூதர்களும் எம்மைத் துன்புறாத நியத்தி ஒதுங்கி நிற்கின்றனர். தங்கள் தீருவடி இவ்விடத்தில் பட்டதனாலும் தங்கள் தரிசனத்தாலும் எமது பாவங்கள் யாவும் நமக்கி விட்டது. ஸுயயினை இதனால் இனிமாம் பாயிடை அகலர்.

வெணை சுவாமி, தேவரே அருள் புர்த்து எம்மை இந்நகரத்தினின்றும் நீக்க வேண்டும். பெருந்தையையுடையவராய் தாங்கள் எம்மை இவ்விடத்தில் இருந்து நீக்க முயலவேண்டும் என்று இரந்து கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களின் வேண்டுகையைச் செவிமடுத்த காரணமல்லவா தருமநந்தன் அவ்விடத்தை விட்டுச் செல்வதை விடுத்து இவ்விடம் அருகே சென்று அவர்களைக் கவனிப்பவனார். தரும அளர்களை நோக்கி "அப்படியே உங்களுக்கு யமதாராளன் விதித்திருக்கும் தண்டனையை என்னால் நீக்கமுடியுமா? நீண்டும் உடல் எடுத்துப் புறத்தில் சென்று பருத்ததை அறுபனிக்காது இப்பொழுதே முடிவடைபார் அநுபவித்து விட்டால் பின்னர் நற்கதிக்கும் அல்லவா? என்கை ஏன் அழைத்தீர்கள். எம்மைக் ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்று கூறி நீக்கம் வேதனைப் பார்த்து, தரும உரைத்தவற்றைச் செவிமடுத்த அனைவரும் உடனே

அழுது புலம்பலாயினர். பெருங்குர லெடுத்து அழுதவாறு “ஐயனே நான் உன்தம்பி கர்னன். அண்ணா நான் வீமன், என் அண்ணலே நான் அர்ச்சுனன், ஐயனே எங்கள் அண்ணலே நாங்கள் நகுலசகா தேவர்கள், சுவாமி நான் தங்களது பிரிய பத்தினி. அப்பா நாங்கள் உங்கள் ஐவர தும் புத்திரர்கள். மைத்துனனே நான் திட்டத்துய்மன்” என்று குரல் எழுப்பித் தம்மை அறிவித்து அழலானார்கள். இவ்விதம் தங்களை வெளிப்படுத்திய தம் பந்து மித்திரர்களின் அவலக்குரலைச் செவிமடுத்த தருமசேனர் மிகவும் கலக்க மடைந்தவராய்ச் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றார். அவர்கள் படும் துயரைக்கண்டு கண்களினின்றும் கண்ணீர் பெருகிவரத் தானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து அழுத்தொடங்கினார். “ஆ கட வுளே இவர்கள் எல்லோரும் இக்கதி யடைய யாது காரணம்? இதற்கு யான் என்ன செய்யலாம்” என்று சிந்தனை செய்தவாறு நின்றிருந்தார். எமது சகோ தரர்களும் பந்துக்களும் பாவிகள் அல்லரே. வேத விதிப்படி யாகம் முதலானவற்றைச் செய்ய எனக்குத் துணையிருந்தவர்கள். எனது கட்டளைக் குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தவர்கள். எனது ஆணைப்படி யுத்தத்திற் புறமுதுகு காட் டாது எதிர் நின்று வெற்றி வாகை சூடிய வர்கள். அன்றியும் முத்திக்கு வித்தாகும் முதல்வன் பாதம் தப்பாமல் பூசித்தவர்கள். மேலாம் சிவபரம் பொருளை நோக்கி தவமிருந்தவர்கள். அவர்களுக்கே இக்கதி கிடைத்திருக்கிறது என்றால் யாதுமறியார் என்ன துன்பப்படுவார்களோ? ஈசனே! இது என்ன கொடுமை” என்று விசனப்பட்டார். மேலும் சிந்தித்தபோது துரியோதனன்

பூமியில் வாழும்போது செய்தவை எல்லாம் பாவம். நினைத்தவை எல்லாம் வஞ்சகம். கெடுதல்களையே பலருக்கும் செய்தவன். இப்படியான பல பாவங்களைச் செய்தவன் போக சொர்க்கத்தில் வீற்றிருந்து களிப் படைகிறான். சத்தியம் தப்பாத இவர்கள் ஏன் இப்படி நரகத்தையடைந்து துன்பப்படு கிறார்கள்? இதன் காரணம் விளங்க வில்லையே! என்று கவலைப்பட்டவராய் நின்றிருந்தவேளை, தேவதூதர்கள் “தரும நந்தனா உமது சகோதரர்கள் பந்து மித்திரர்களைக் காணவேண்டும் என்ற உமது எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டது. இனிப் புறப்படவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண் டனர்.

அவர்களின் உரைகளைச் செவி மடுத்த யுதிஷ்டிரர் “தேவ தூதர்களே எனது உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தவர் எல்லோரும் இங்கு இருந்து வேதனை அநுபவிக்கிறார்கள். யான்மட்டும் வேறு பதம் பெற்று என்ன செய்வது? நான் இங்கேயே தங்கிவிடப்போகிறேன்.” என்று உரைத்தமையைக் கேட்ட தேவதூதர்கள் உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு தேவேந் திரனிடம் சென்று தருமரின் நிலையை எடுத்துரைத்தனர். தேவதூதர்களால் பாவங் கள் என்று வரையறை செய்யப்பட்ட வற்றை இங்கு அறிந்து கொண்டோம். இவற்றை நாம் உளம் கொள்வதே மிகமிக முக்கியமானது கலியுகத்தில் நன்மை எது தீமை எது என்று பகுத்துணர முடியாத மதியீனம் எங்கும் நிலவி வருகிறது. காலகூழ்நிலை மாறுபாடு தர்மத்தை மறக் கச் செய்கிறது. எனவே இவற்றைப் புரிந்து கொண்டு செயல்படுவதே எமது நோக்க மாக இருக்கவேண்டும். (தொடரும்...

திருப்தி என்பது மனமகிழ்ச்சியே.

சௌர இலக்கியங்களில் இருந்து....

சிலைவாசி கந்திகா சரஸ்வதியை அடிகள்

சௌரம் என்றால் சூரியன் என்று பொருள்படும். சூரியனை முழுமுதற் கடவுளைக் கொண்டு வழிபடும் நெறி சௌரம். சூரியன் தேவர்களின் கண் என்றது வேதம். சிக் வேதத்திற் பத்துச் சூக்தங்கள் சூரியனைப் போற்றும். மக்களுக்குச் சறுசறுப்பூடுவது இதன் பணி.

"ஆதித்ய வர்ணம் தமஸப் பரஸ்தோத்"

என்பது வேதம். சூரியனைப் போன்று இருளுக்கு அப்பாற்பட்டதாயும் ஒளிமயமாயும் உள்ள பரம்பொருளை வர்ணிக்கத். பரம்பொருளை வணங்கும் போது முனிவர் சூரியனையே உவமானமாகக் கூறினான் என அறியலாம்.

"பலா புகழ் சூரியோ கடற்கண்டா அங்கு ஓவற

இமைக்குஞ் சேன் விளங் கவிரோன்"

(தி பண்ட)

"புத்தி பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்தாற்

போலக் குலவு மகர்க்குறை"

(கலிலென்பா)

"இளம் பருதி நூறாயிரம் கோடி போல

வளத்தரு தெய்விக வடிவம்"

(கலி)

"நமஸ்காரப் பிரிபொ பாஹு"

"அஸௌ வ்யஸ்தாய்ரோ அருண உத பப்நு

ஸாமங்கல"

அதோ தாமிர வர்ணனாய் ஆடு மேய்ப்பவன் முதலாகப் சகல ஜீவராசிகளும் மாணும் வண்ணம் மங்களமாய் ஊர்ந்து செல்கிறான் அவனைப் பப்நு எனும் சூரியன் என்கிறது ஸ்ரீ ருத்ரம்.

வேதத்தில் "அருண காடகம்" சூரியன் பற்றிய வர்ணனைபைக் கூறிநிற்கிறது.

"ஆதித்யானாம், அஹம் வீஷ்ணு ஜ்யோதிஷாம் ரவீமகமான்

"- ஒளிப் பொருளில் நான் சூரியன் என்கிறது சீதை.

சாமவேதத்தின் "சக்சியம்" என்ற ஆஷ்டக தான ஸாமாக்களின் சூரியனைப் பற்றியே கூறப்படுகிறது.

"அருண காடகம்" என்ற யகன் வேதப்பகுதியும் சூரியன் பற்றியதே.

விரகதீர் பரப்பி உலக முழுவதும் ஆடை ஒரு தனித் தீகிரி என்பது சிலம்பு கச்சிபாராசின் புதினக்கு பிள்ளைகள் எழுவரின் எட்டாவது பிள்ளைபாச சூரியன் மஹாமேருவைச் சுற்றி வருகிறான் எனப் புராணம் கூறும்.

சூரிய உபாசனை பற்றிச் பவிஷ்ய, பிரம்ம, வராக, மத்ஸ்ய, அக்னி, கருட காளிகா புராணங்கள் கூறும்.

சதபதப்பிராமணம் சூரியன் சோதிப்பிழம்பு என்றும் பொன்னாரங்களாலான வட்டம் என்றும் கூறும்.

வராஹமிஹிரின் ப்ருஹத்ஸம்ஹிதை சூரிய வடிவமைக்கும் விதியைக் கூறிநிற்கும். மூக்கு, நெற்றி, இடை, தொடை, கழுத்து, மார்பு யாவும் எழுந்து நீர்மையாக இருக்கவேண்டும். அணியும் உடையும் காலிலிருந்து தொடைவரை கவசமும் இருக்கவேண்டும். கரங்களில் தாமரை மலரும், தலையில் மகுடமும், காதில் குழையும், இடுப்புக்கச்சு மறைந்தும் முறுவல் பூத்த வாயும் பிரசன்ன முகமும் குருதிச் சிவப்பு வட்டத்துள் நிலை கொண்டதாக ரவி வடிவம் அமையும் என்கிறது. எந்தத் தேவன் உலகின் கண் உள்ள இருட்டை நீக்கி ஒளியைப் பரப்புவானோ அவன் நம் புத்தியை முதலிற் பிரகாசிக்கக் செய்யட்டும் என்பது காயத்ரி மந்திரம்.

தகரோபாசனை சூரிய நாடியில் நம் மனத்தை இருத்தி ஒருமுகமானால் பரமாத்ம தரிசனம் கிட்டும் என்கிறது. அப்பர்

“அருக்கன் பாதம் வணங்குவார் அந்தியில்

அருக்கன் ஆவான் அரணுவல்லனோ” என்பார்.

யம் பாலயஸி தர்மம் த்வம் த்ருத்யேன நியமேனச

ஸசை ராகவ ஸார்த்தால தர்மஸ்த்வம் அபிரவுது

என்று, கோசலை ஈன்ற தர்மம் காத்த தர்மஸ்வரூபி இராமன் சூரியனை உபாசித்ததை அறியலாம்.

“ஒன்றென உலகிடை உலாவு ம்மிசை

நின்று நின்று உயிர்தொறும் நெடிது காக்குமே” என்பார் கம்பன்.

சூரியனைப் பஞ்சாயதன பூஜை தவிர யந்திரத்தில் அமைத்து வழிபடும் முறையை ஆகமநூல்கள் கூறும்.

சூரியனைப் பற்றிய எண்ணற்ற ஸ்தோத்திரங்களிற் சிறந்தது சூரியாஷ்டகம். சாமீப் புராணத்தில் இது உள்ளது.

“அசுவ த்வஜாய வித்மஹே பாசஹஸ்தாய தீமஹி

தன்னோ சூரிய ப்ரசோதயாத்.

சூரிய வழிபாட்டினைச் சொல்லும் நூல் ஆதித்ய க்ருதயம். இது ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் 107ஆவது சர்க்கமாக இருக்கிறது. மனச்சோர்வை நீக்கி வெற்றியைக் கூட்டுவிப்பது. அகத்தியர் இம் மந்திரத்தை ராமனுக்கு உபதேசித்தார்.

“ஆதித்ய ஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வஸத்ருவிநாசம்

ஆதித்ய ஹ்ருதயம் சூரியனை பலவாறாகப் போற்றித்துதிக்கிறது. இராவணனை எதிர் கொள்ள இராமன் இதை உபயோகித்தான் எனக்கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறாக இலக்கியங்களில், சூரிய வழிபாடு சிறப்பிடம் பெறுவதை நாம் காணமுடியும். பிரத்யட்ச தெய்வமான சூரியனின் மகத்துவத்தைப் போற்றுவோமாக.

புத்திசாலிக்கு ஒரு வார்த்தை சொன்னால் போதும்.

முன்னோர் சொன்ன கதைகள்

திருமதி மோகனமணி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

எதையும் இயக்குவதற்கு சக்தி தேவைப்படுகிறது. நாம் அந்த சக்தியைப் பெறவேண்டியாக, தெய்வமாகப் போற்று கிறோம். ஞானம், வீரம், கல்வி, செல்வம் எனப் பல்வேறு சக்திகளையும் நாம் வணங்குகின்றோம். செல்வத்தை ஸஷ்மி தேவியாகப் போற்றும் போதும் தனம், தானியம், சந்தாணம் என வேறுபடுத்தியும் வாழ்படுகின்றோம்.

திருமகளின் அருள் வேண்டி பேரம் எவருமில்லா. எதையும் சாதிக்கக் கூடிய பலம் வாய்ந்த சக்திகளுள் சென் னமும் ஒன்று. அதனால் கல்லோருமே ஸஷ்மி உடாட்சத்தை வேண்டி நிற்கின் றனர். வருந்தி வருந்தித் தேடுவோருக்குக் கருணைகாட்டாது வேறு சிலருக்குத் தன் அருளை அவள் அள்ளி வழங்குவது எவருக்குமே புரியாத புதிதான். இது ஒறித்து எம் முன்னோர்கள் சொன்ன கதையொன்றைப் பார்ப்போம்.

மகாபலிச் சகலவந்திழி மூவுலகங் களையும் ஆண்டதையும் அவனிப் ப் வாய்மாவதாரம் கொண்ட வீஷ்ணு மூவுட மன்கோடு அவனை வென்றதையும் நாமறிவோம்.

அது நடந்து நீண்டகாலத்தில் பின் இந்திரன், சத்தியலோகத்திற்குச் சென்று நான்முகனை வலம்மி, தன் மகாபலியைச் சந்திக்க விரும்புவதாகக் கூறினான். "அரிழாநு வாரும் அவன் மேல் கருணைகொண்டு நீ அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறாய். மகாபலி வேறு

உருவில் புறியிலிருக்கின்றான். சென்று சந்தித்து வா." என பிரமன் கவினார்.

இந்திரன் புவிமுருவனும் தேவ மகாபலியைக் கண்டு பிடித்தான். "எப்படி வாழ்ந்த நீ எவியருவில் இப்படிக் கஷ்டப் படுகிறீர். என்னைக் கண்டு பயப்படவேண் டாம். நான் தேவேந்திரன் உய்மைச் சந்திக்க வந்தேன்." என இந்திரன் மகா பலியிடம் கூறினான். "ஒரு காலத்தில் என்னைக் கண்டதும் பயந்தோடிய நீ இன்று எவக்குக் கஷ்டகாலம் ஏற்பட்டதும் என்னைக் கண்டு எள்ளிநகையாட வந்தாயா? கெட்டகாலமும் நல்ககாலமும் மாறிமாறி வருவன. உனக்குக் கிடைத் துள்ள இந்திரபாகமும் ஒன்றான் இன்னாது போதுமென்பதை உணர்ந்துகொள் என மகாபலி கூறினான். அவன் தன்னைத் தவறாகக் கருதுவதைக் கண்டு இந்திரன் கனகைப்பட்டான்.

"கோடையிலே வெயிலினால் வரண்டுவிடும் நிலம் மானகாலத்தில் பசுமை பெறுவது போல் எனக்கும் ஒரு காலம் வரும்" என மகாபலி கூறியதிலிருந்து அவனி த்திலிருந்து தன்னாடிகளைத் திரை னுக்குப் புலப்பட்டது.

அந்த வேளைபரிலே மகாபலி யிலிருந்து மகாலக்ஷ்மி வெளியேறி வந்தாள். இந்திரன் அவளை வலம்வந்து தொழுதுகின்றான். "மகாபலியுடனிருக்க நான் விரும்பவில்லை. உன்விடம் வருகிறேன்" எனக்கறி அவள் இந்திரனிடம் புலந்தாள்.

வருவதற்குச் செல்லுதல் சொப்பனமேனிடும்.

“எனக்குக் கெட்ட காலம் வந்ததால் இவள் என்னை விட்டுப்போகிறாள். நல்லகாலம் வந்ததும் மீண்டும் வருவாள். இது இவளுடைய இயல்புதானே!” என மகாபலி கூறினான்.

மகாபலியின் வேதனை நிறைந்த மனநிலையைப் புரிந்துகொண்டு தேவேந்திரன் அங்கிருந்து அகன்றான்.

ஒருநாள் இந்திரன் கங்கையிலே தீர்த்தமாடி அதன் கரையிலமர்ந்து ஜெபஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். அவ்வேளையில் நாரதமுனிவர் அங்கே வந்தார். மகாலக்ஷ்மி அவர்களெதிரில் தோன்றினாள்.

தேவேந்திரனும் நாரதமுனிவரும் அவளை வலம்வந்து வணங்கினார். பின்பு நாரதமுனிவர், “அம்மா, நீ மகாபலியை விட்டு நீங்கி தேவேந்திரனைச் சேர்ந்ததன் காரணம் என்ன?” என்று ஸ்ரீதேவியிடம் கேட்டார்.

“நாரத மாமுனிவரே, என்னைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா? தீவினை செய்பவர்களோடு சேர்ந்திருக்க நான் விரும்புவதில்லை. அதனாலேயே அவனை விட்டு விலகினேன்.” என்று திருமகள் பதிலிறுத்தாள்.

அவன் தீவினை செய்தாலும் ஏதாவதொரு நல்ல காரியம் செய்தால் அவனிடம் போவீர்களா? எனக் கேட்டார்

நாரதர். அதைக் கேட்டு மலர்மகள் மெல்லச் சிரித்தாள்.

“குற்றம் மூன்று பங்கும் குணம் ஒரு பங்குமிருந்தால் அவர்களிடத்திலே போயிருப்பேன். ஆனால் முள்ளின் மேலிருப்பது போலோ தீயின் மேலிருப்பது போலோ தான் இருப்பேன். சிறு காரணங்கிடைத்தாலும் அவர்களை விட்டு நீங்கிவிடுவேன். நன்மை மூன்று பங்கும் தீமை ஒரு பங்கும் உள்ளவரிடத்திற்குச் சென்றால் அவர்களை மேலும் நன்மை செய்யத்தூண்டி, அதன் பயனாக அவர்கள் நல்லவற்றைச் செய்துவந்தால் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களோடிருப்பேன். ஆனால் அவர்கள் நான் சென்று சேர்ந்ததும் அகந்தையுற்று அக்கிரமங்கள் செய்வார்களானால் அவர்களை விட்டு விலகிவிடுவேன். அவர்களும் சிறிது கால எல்லையுள் அகந்தையையும் தீச் செயல்களையும் விட்டு நல்லவழிக்கு வருவதாகத் தோன்றினால் எனது சக்தியால் அவர்களது குற்றங்குறைகளை மறைத்து அவர்கள் நல்வழிக்கு வந்ததும் மேலும் சிறப்படையச் செய்வேன். அவ்வாறு வராதுபோனால் ஒரேயடியாக அவர்களைச் சாய்த்து விட்டு அவர்களிடமிருந்து நீங்கிவிடுவேன்” என்றாள் திருமகள்.

“எமது சந்தேகந் தீர்ந்தது” என நாரதமுனிவரும் மகிழ்வுடன் கூறினார்.

கூறுக்கூடியதும் கூறுக்கூடாததும்

சொல்வதனால் குறைந்துபோகும் விஷயங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அவை என்ன தெரியுமா? புண்ணியமும் பாவமும் தான். நீ செய்த புண்ணியங்களை தர்மங்களை நீயே எடுத்துச் சொல்வதனால் புண்ணியம் குறையும். நீ செய்த பாவங்களை நீயே பிறரிடம் கூறுவதனால் பாவம் குறையும். குறைய வேண்டியது பாவம். நிறையவேண்டியது புண்ணியம் ஆதலால் நீ செய்த புண்ணியத்தைக் கூறாதே. பாவத்தைக்கூறு.

மரியாதை விலைமதிப்பற்றது.

யார் இந்த (ச்) செல்லம்மா?

சச்சிதானந்தா ஆச்சாரம்

கவாய் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த அருளினார்

செல்லம்மா அம்மையாரும் திரு திருமதி

குகதாசன் அன்னபூரணி குடும்பமும்

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த ஆச்சாரமத்தின் பால் கழகத்திற்கு பண்பாடு, பக்தியாசை அறிவாற்றல் மிக்க ஒரு ஆசிரியை தேவைப்பட்டது. குழந்தையின் நூலைப் பார்வையில் அன்னைத்தின் நூய வெண்மை தெரிந்தது. அம்மையாரிடம் தன் எண்ணத்தில் தோன்றிய அன்னத்தைப் பற்றி எடுத்துக்கூற அம்மையார் அன்றை மேலீட்டால், அன்னத்தின் வரலாறு காய் காத்துநின்றவர்போல் தின்றார். அம்மையார் அன்னத்தைப் பார்த்து "பிள்ளைகளின் கல்விக்காய் வரவில்லை நீ தான் படிக்க வந்துள்ளாய்" என்று உபதேசித்தார். அச்சுறுத்து கண்ண பிரான் உபதேசித்த வரித்தையாக அன்னம் ஏற்றுக்கொண்டது.

தான் ஒரு ஆசிரியை என்ற எண்ணத்தை எதிர்ப்பாறையில் காட்டாது தாயாக, தாழியாக, வைத்தியராக, காட்டிய சிறப்பு செல்லம்மா அம்மையாரின் தனி இடத்தைப் பெற்றது. இவ்வகுப்பறைப் பொதுவையால் அம்மையாரும் அன்னமும் இருக்கும் காந்தளும் போல் கவர ஏற்பாடாயிற்று. தாயினும் மேலாக தாயாக அன்னம் துகதாசன் குடும்பமே ஆட்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. அம்மையாரைப் பணிவிடை செய்வதை அம்பிகைக்கு செய்யும் தொண்டாக்கிக் கொண்டு அம்மையாரின் குழந்தைகள்

தனது சற்குருவாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அம்மையாரின் உபதேசங்களால் யார் போட்டு நீற்றி எடுக்கப்பட்ட அன்னம் தாமிரம் திருவடி தீட்சையுட்பெற்று இன்று ஆச்சாரமப்பணிக்காய் அம்மையாரின் இடத்திலிருந்தே பணி செய்யும் பங்கு அம்மையாரின் அருளாட்சிக்கு கிடைத்த பங்கு எனலாம். அம்மையாரின் உடலிற்கு ஊறு ஏற்படும் போதெல்லாம் தன்னுடலிற்கு ஏற்பட்ட ஊறுகளை நினைத்து தக்க மருந்து வரை நாடியும், மருத்துவ நிலையங்களுக்கு சென்றும் சிகிச்சை செய்வித்து வந்தா. ஆச்சாரம் நிகழுவதன் யாவற்றினும் அன்னம்மையாரின் அன்புக் கண்கள் காட்டும் பக்தியோகம் பரவசமானது. பயன் ஏதுமில்லிப் பணியாற்றும் பங்கு கொள்ளும் திறத்தன்று இக்கூடும்பதிலின் புதல்வர் ஆச்சாரம் மங்கள இசைக்குதானம் இசைத்து குருநாதருடன் லயித்துக் கொள்ளதைக் காண்கின்றபோது மெய்விளங்கும். இவ்வாறு அம்மையாரிடம் தெய்வமாகவும், ஆச்சாரமத்தைத் தனது திருத்தலமாகவும் குடும்பமே அப்பணித்து வாழ்ந்து வருபவர்கள் திரு துகதாசன் குடும்பத்தார். அம்மா அருட்பார்வை கிட்டியதால் திரு துகதாசன் குடும்பத்தாரின் பிள்ளைகள் கல்விச் செல்வம் நிரம்பப் பெற்றவர்களாய் திகழ்கின்றனர்.

அம்மையார் தனக்குடும்பின் ஏற்படும்

கருத்துவதை விட உறுதியானவது நல்லது.

வெற்றிடத்தை தாயுருவில் நின்று யார் தான் செய்யப் போகின்றார்களே என்று ஏங்கித்திரிந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. அம்மையாரின் உடலுக்கு புற்றுநோயைக் கொடுத்து குருநாதர் ஒரு பரீட்சையில் பலர் தோற்றினர். ஆனால் அன்னம் மட்டுமே சித்தி அடைந்தார். பாண்டிய மன்னனிற்கு வெப்புநோயைத் தீர்த்தலும்

நாவுக்கரசு குலைநோயை மதத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைப்பதற்காக ஆனால் அம்மைக்கு ஏற்பட்ட புற்றுநோயும் அதில் ஏற்பட்ட சுகமும் அடியவர்களை சோதிப்பதற்காக குருநாதன் நடாத்திய பரீட்சை, இது சமயப் பரீட்சை அல்ல. இது ஞானப் பரீட்சை கிடைத்தது ஆனந்தப்பேறு.

சச்சிதானந்த அருளொளி செல்லம்மா மாதாஜி சமாதிநிலை

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே என்று தினமும் உச்சரிக்கும் திருநாவில் சத் சித் உச்சரிப்பு தலையே நீ வணங்காய் என்ற சிரசத்தில் ஓர் சரிவு தொண்டு செய்யும் திருக்கரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இறுகப்பற்றிய நிலை கண்ணிரண்டே யாவார்க்கும் கற்றோர்க்கு மூன்று விழி என்பவரை நிலைநாட்டும் மூன்றாவது ஞானவிழியால் ஒளி வீச்சு, தேஜசும் கூடிய உடலில் ஒரு ஒளிப்பிரவாகம், அவ்வுடலைச் சுற்றி கட்டிய தூய வெண்ணிறச் சேலை பரிசுத்த ஆத்ம பொக்கிஷத்திலுள்ளது என்னுமாப்போன்ற பிரதிபலிப்புக்கள் நிறைந்த நிலையில் 16.01.2000 (ஞாயிறு) மாலை ஏழுமணியளவில் தனது பிரியமான அன்னத்திடம் அம்மாவின் ஆத்மராகம் பாடத் தொடங்கியது. நீ இல்லாத நேரம் எனது ஆத்மா குருவடி சென்றுவிடும் போல் தெரிகிறது. நீ உலகியலின்படி என் உடலத்துக்காய்க் கவலைப்படாதே என்று கூற அதற்கு அன்னம் அவ்வாறு சொல்லாதீர்கள் என் தாயே நான் என்றும் அம்மையின் திருவடியின் கீழே தான் இருப்பேன் என்றதும் கயிற்றகிட்டிக் கந்தனின் மணியோசை 'டாங் டாங் என ஒலித்து ஓய்ந்தது.

அப்போ நேரம் இரவு 8மணி 05நிமிடம். வழமைபோல் அன்புக்குழந்தை குழந்தை வடிவேலுவும் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார்.

என்னைத் தூக்கி இருத்துங்கோ என்றார் அம்மையார். அம்மையார் நிர்விகற்ப சமாதிநிலை எனும் யோகப் பயிற்சிக்கு செல்ல இருப்பதாக எண்ணி அன்னமும், குழந்தையும் அம்மையைத் தூக்கி இருத்தினர். காந்தத்தால் கவரப்பட்ட இரும்பு போல் கைகளைக் கழற்றாது கழற்றமுடியாது இருவரும் நிற்க, அன்னத்தின் தோளில் அம்மையின் சிரசு பதிந்தது. அப்போது நேரம் இரவு 8.05 அம்மாவின் பரிசுத்த ஆத்மா சச்சிதானந்த பெருவெளியில் கலந்துகொண்டது.

அம்மையின் விதேக முத்திநிலை பற்றி விரிகடல் சூழ் உலகமெலாம் விரைந்து சென்றது பரிசுத்த ஆத்மாவைத் தாங்கி நின்ற பொன்னுடலத்தைப் பார்த்து வணங்க பக்தர்கள், அடியவர்கள், உற்றார், உறவினர், பாலகர், சீலர்கள் என்று ஊர் கொள்ளமுடியாதவாறு திங்கள் காலை ஆச்சிரமத்தை நோக்கி வந்த வண்ணமிருந்தனர். அம்மையின் அருளாசி பெற்ற அறநெறித் தொண்டர் கங்கைவேணியன் சமாதி பூசைக்கான நைவேத்திய திரவியங்

ஆபத்துக்கு உதவுவனே உண்மையான நண்பன்.

கனவுடன் வந்து சேர்ந்தார். தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன் பிபாதிபதி துர்க்கா தாரந்தர் சுவாந்தி தங்கமமா அப்பாங்குடி பக்தர்களின் பஜனையுடன் கற்பூர மளவை கையால் ஏந்தியவாறு கைதழவையே நோக்கி சிரசால் நடந்து வந்தார். இவ்வாறு வந்த மகாண்களின் புனிதயாத்திரை பற்றி சொல்லி வார்த்தையின்மை.

மகாகும்பாபிஷேக கிரியைகள் போல் சுவாதி பூசைகள் செய்யலானார்கள் அழம்பெயர்ப்பற்று வித்தகம் குறாமணி பூர்த்தி பரமசுவாமி அவர்கள் அம்மையின் கிரியைகளை சில பூசைபாக்கி நெறிப்படுத்தினார். உலகியலில் நின்ற வலகம்மணிக்கு நானிலுளிக் கிருகன் அங்கு தென்றலாயிற்று. என்றாலும் சச்சிதானந்தரின் நாமத்தை உச்சரிக்கும் பெரியார் சங்கீதபூஷணம் பேரம்பலம் ஜயாவின்

வேதபாராயணம் தேவர்களை விண்ணில் கீழிருந்து மண்ணிலுக்கு அழைக்கும் போல் வானம் பிறக்க, அம்மையில் திரு உடலுக்கு திருக்கோவிலில் அமைக்க திடயங்கப்பாற் கொண்ட குழந்தை வடிவேலுவின் ஆனந்தம் கண்ணின் அம்மையின் சமாதிக் கின்பயில் நனைந்துபடியிருக்க சிவாயநம் என்று நாமத்தைப் பக்தர்கள் ஒலித்தவாறு ஸ்ரீ சக்தானந்த அம்மையில் பொன்னுடலம் திருப்புகற் சாமிக்கு என அணங்கப்பெற்ற சமாதிக் கின்பயில் சமுத்திரிலைக்கு வைக்கப்பட்டது. எக்தேகம் தான் மணமும் ஆதன இங்கே தான் திருப்பேன் என்று அம்மையில் அமுதமொழி அபிபு மகள் குழந்தைக்கு அடுத்த கா. நகர்வகளுக்கு அதிபி வாரியிட்டுச் சென்றுள்ளது.

(தொடரும்..)

தருமம் ஒன்றே தழைக்குந் என்றென்றார் தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானமே.

மெய் சன் தூலா
யாழும்பாணம்

“மண்ணில் பிறந்தார் பெறும் பான் மதிக்குந்
அண்ணலார் அடியாந்தமை அமுது செய்கித்தன்

பெரியபூரணம்-

ஒவ்வொரு மனிதரும் தனது வகுமாவற்றில் ஒரு பததியை தருமத்திற்கு பால் கட்டாயம் செலவு செய்யவேண்டும். இந்த சீந்தனை கனவுதினமும் மனித உடனளங்குகில் வேருன்ற வளரவேண்டும்.

குருபக்தி

நான்கு வேதங்களுக்கும், ஆறு சாஸ்திரங்களையும் கற்றாணந்தவராயனும் 10.1 செல்லார் திருந்து பூசி ஜபம் செய்பவராயினும், முன்னியம் திருத்தங்காணடி, நோன்புகள் நூற்பராயினும் எவர்களுக்குக் குருபக்தி இல்லையோ அவர்களுக்கு முந்தி இல்லை.

—தருதரதாசர்—

விதிவெள்ள நூதனமும் வாழ்வை கண்டி மின் இது அகவாணம்.

பேராதனை முருகன் ஆற்றும்படை

திரு கற்பகன் அவர்கள்

மாயிரு ஞாலத்தில் மனிதனெனப் பிறந்து
மாண்புடைக் கல்வியில் மகிமை பலவும் பெற்றுச்
சூழ்புவி தழைத்திடச் சுவர்க்கம தாக்கிடக்
காமென மாறிடும் கவின்பெறு மாணவ
பாழ்படும் வாழ்க்கையிற் பயன்பல விளைந்திட

பல்கலை பயின்றிடப் பரவசம் கொண்டங்கு
சொற்கலை வித்தகர் நற்கலை வல்லபர்
அற்புத மருத்துவ ஆய்கலை தேர்பவர்
பொற்புறும் பொறியியல் நுட்பங்கள் புரிபவர்
போற்றிடும் விஞ்ஞானப் புதுமைகள் அறிபவர்

கற்றிடும் நோக்கினிற் கடவுளைக் கண்டிட
வெற்பினிற் குடிகொளும் வேற்படையாளனைத்
துற்றென அணுகியே தாய்தமிழ் பாடியே
காப்பூர ஒளியினில் கவலைகள் மாற்றுவீர்
கற்றிட வந்தனன் கனவுகள் ஆயிரம்

கனவுகள் நனவாகக் கதைகளும் ஆயிரம்
மனத்தினிற் கிலேசங்கள் மகிழ்ச்சியே கிடையாது
மாயமாம் வாழ்க்கையின் மயக்கமோ மாளாது
ஆயமே வெறுத்தெனை அலட்சியம் செய்தது
இன்பமே இல்லாமல் இதயமே வெடித்தது

துன்பந்தான் வாழ்க்கையாம் தூமனம் சொன்னது
துயரத்தால் வாடினேன் சுகந்தேடிப் பாடினேன்
ஆடும் மயிலினில் அமர்ந்திடும் வேலவா
அன்பர்தம் குறையினைப் போக்கிடும் தூயவா
மாயவன் மருகனாய் மன்பதை காப்பவ

மலர்வழி வள்ளியின் மனத்திடம் கொண்டவா
ஆய்க்கலை வித்தக, குறிவினைத் தருபவ
எழல்வித பேராதனை மலையினின் வதிபவ
குழகல் நிக்பவ தூபருள் ஊட்டவா
நாள் பெறும் இன்பத்தை நி பெறும் முறையினில்

அவன் பதி சேருமின் அவனருள் நாடுமின்
நாயகன் உணர்ந்திடும் அருமனைச் சூழலில்
மான்மயின் உணர்விடும் நன்மரச் சோலையும
பாயந்திடும் அருவியும் பவித்திரம் பெற்றன
பயிதர்கள் காலை டட்டேதர் பான்மையால்

பாதைகள் பற்பல கிளைவிட்டுச் செல்லுமே
மாலையிற் குயிலோலச் சாலையினில் முழங்கிடும்
மாந்தர்தம் இசையோடு மருங்கினைந்து இனிக்குமே
ஆலையின் சங்கொலி அரண்மந்தள் புலையின்
ஆழம்ப ஒலியென ஆரந்தெழுந் தொலிக்குமே

காலையும் மாலையும் இணைந்திடும் தென்றலில்
காணவர் மருகனின் கருவையும் மனக்குமே
குறிஞ்சியின் மண்களும் குமரன்தன் பாதத்தைக்
கூறும் உவப்பினாற் குதூகலம் கொள்ளுமே
கன்னியர் காதலும் காளைபர் எண்ணமும்

கத்தனின் பாததலைப் புற்றிடும் முயற்சியாம்
சூரிய சந்திரச் சுடர்களின் இயக்கமும்
தாமணி போன்ற பொன் தாரகை மிளக்கமும்
சூரிய வேலனைக் குமபிடும் தன்மைபாம்
பாரிய பக்கலைக் கழகமும் பாலனைப்

பார்த்து நின்றேயல் பண்களைச் செய்யுதாம்
நோய வாழ்க்கையில் நெடுந்தாரம் கண்டிடச்
சீரிய மாணவ முருகனை நாடுமின்
சீந்தையில் அவனைத் கேள்மனைப் ஒருமின்
நுந்தயக் கருவிலே நுண்ணதி வானவன்

விந்தைகள் புரிந்துபல் வீணரை மாய்க்கிறான்
ஆறுபடை வீட்டுடன் அவனருள் மேவியே
பேராதனை வீட்டுக்கும் பெருமையைச் சேர்க்கிறான்
உயர்ந்திடும் மலையினில் உள்ளமும் உயர்பவன்
உயர்குடிச் சுற்றமாய் இருந்தருள் புரிகிறான்

ஞானத்திற் கலந்திட நயந்திடும் மாணவ
நாயகன் பாதத்தைப் பற்றியே பாடுக
தூயனே, முருகனே, சூரனின் பகைவனே,
மாயவன் மருகனே, மன்பதை காத்திடும்
வீரனே, தீரனே, விளங்குவேற் கரத்தோனே

தாயவள் போலாகி எம்மையும் கார்க்கா
தந்தைக்குத் தந்தையாய் இருந்தருள் புரிகா
மாயத்து வலையினில் மயங்கிடும் வாழ்க்கையில்
ஆயமாய் மாறியே அருள்கவென் றோம்புக,
ஆயமாய் மாறுவான் அருந்துயர் போக்குவான்

அன்பும் அறமும் அவனியில் அருளுவான்
சேயொளி மிக்கவன் ஏழிசையானவன்
பேராதனைப் பதியினில் உறைந்திடும் முருகவேள்.

துன்பம்படும்போது இறைநம்பிக்கை அவசியம்

வாழ்க்கையில் நன்மைகள் ஏற்படும்போது இறைவனின் திருவருளினால்தான் அந்த நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன என மனிதமனம் எண்ணுவதில்லை. ஆனால் துன்பம் நிகழும்போது இறைவனை நிந்திக்கத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் அத்துன்பங்களுக்கு நமது செயல்களே காரணமாக இருக்கும்பொழுது இறைவனை நொந்துகொள்வது எவ்விதம் நியாயமாகும். ஆதலால் எப்பொழுதும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நமது மனதைப் பரிசுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எவருடைய உள்ளம் பரிசுத்தமாக இருக்கின்றதோ அவர்களுக்கு மனதில் தவறான எண்ணங்கள் ஏற்படாது. எத்தருணத்திலும், எங்கிருந்தாலும் இறைவன் நம்முடன் இருக்கிறான் அவன்துணை நமக்கு உள்ளது என்ற திடமான எண்ணம் நமக்குவேண்டும். அதுவே உண்மை. மேகம் சூரியக் கதிராகளின் உஷ்ணத்தினால் கடல்நீரை உண்டு மீண்டும் மழையாகப் பூமியில் பெய்வதைப் போல் பிறவியில் நாம் செய்யும் நற்செயல்களின் பலன்கள் இறைவனைச் சேர்ந்து மீண்டும் அந்த நற்பலன்கள் நம்மையே வந்தடைகின்றன. ஆதலால் அனைவரும் தீச்செயல்களை விலக்கி நற்செயல்களையே செய்யவேண்டும் என்று மகான்கள் வலியுறுத்திவந்துள்ளனர்.

பொறுமையும் நேர்மையும் சக்தி வாய்ந்தவை.

சைவசித்தாந்தம்

கணகாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள்

"கடவுள் * ஸகத்துக்குத் தலைவன்; அவன் குணங்களை அடைவதே படிப்பதனாலாய் படிக்க; உயிர்களின் உள்ளங்களிலெல்லாம் அப்பெரியோன் அவரவர் நிலைவின் வடிவமாகத் தங்கியிருக்கிறான். அவன் பற்றில்லாமற் காரியங்கள் செய்வான்; அதனால் அவனுக்கு நல்வினை தீவினைகள் உண்டாவதில்லை. அவனுக்குப்பின் அவர் என்பதுமில்லை.

அவனுக்குமேல் இன்னொருவரில்லை. அதனால் அவனுக்கு அவனையேதான் உவமைப்பாகக் கொள்ளோங்கும். அவன் அறமும் அறனும் உடையவன்; மதிக்கத் தக்க ஆற்றலுடையவன்; அவன் பிறப்பதுமில்லை; இராதுமில்லை."

கடவுள் தூயவன்; விவையின் மொத்தவன்; தலைவன்; அருளுருவானவன்; பிறப்பற்றில்லாதவன் என்பனவெல்லாம் தெரிகின்றன. கடவுளை நம்முள்ளோர் இப்படி உணர்ந்திருந்தார்கள். ஆதலால் 'தெளிந்த உணர்வுடையதே கடவுள்' என்பது கருத்தாகிறது. கடவுளை மேல்க்கி

வழிபடுகின்ற ஆயுட்காலம் அனைத்து அல் வணர்வுத் தெளியை அனைத்திலே மேல்க்க மாக முன்பு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். பர்பாடல், ஆண்டவனிடத்தில் உயிர்கள் வீழும்படித்தக்கவை எவை? எங்கெதிர்பற்றி விளக்குமிடத்தில்,

"..... யார் இரப்பவை

பொன்னும் பொருளும் போகமுமல்ல; நின்பால்

அருளும் அன்பும் அறனாயிம்மன்றும்

உருளிணர்க் கடம்பின் ஒளிதாரோயே"

என்று சீல அருளையான அடிகள் அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. (2)

"பெருளான யங்கள் * கன்னிடத்தில் தெய்வப்பாவை பொன்னும் பொருளும் போகமுமல்ல; அறனும், அன்பும், அருளும் என்னுந் தெளிந்த மன * ணர்வுகளையாய்" என்பது இப்பரிபாடல் அடிகளின் கருத்து.

* ஸகத்தில் உயிர்களெல்லாம் ஆனம் பெண்ணையாயிருக்கின்றன; உயிர்கள் என்றாலே அதற்கு இப்பாடுபாடு ஓர் அடையாளமாயிருக்கிறது. ஆதலால் பெரிய உயிரிப்பொருளாகிய கடவுள் இப்பவன் ஆண்பலபும் பெண்ணியலபும் வாய்ந்தே, விளங்கவேண்டுமென்று * ஸககாலத் தம்முள்ளோர்க்கு அறிந்திருந்

தனர். இஹவைகைப் பெண்ணையாகவும் ஆண் வடிவமாகவும் நினைத்து அவர்கள் தெஞ்ஞெந் தெகிருவாராயினம் இஹவை ஆண்வடிவு ஒரு பக்கமும் பெண் வடிவு ஒரு பக்கமுமாக விளங்குகின்றவன் என ஹம் இவ்வரும் பேருண்கமையைப் பண்டைகமாலத்திலேயே தம்முக்ககள் எப்படியோ அறிந்திருந்தனர் என்பது.

எல்லா உண்மைகளையுந் தெளிவாக உடையாகச் சொன்னவையாவது.

“நீலமேனி வாலிழை பாகத்து
ஒருவன் இருள்தாள் நிழற்கீழ்
முவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே”

என்ற ஐங்குருநூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்திலிருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆணும்பெண்ணுமாயமைந்த அத்தகைய ஒரு முழுமுதற் கடவுளின் தலைமையில் இவ்வுலகம் இயங்குகின்றது என்னும் உண்மையும் இவ்வடிகளில் மிகக்கண்ணியமாகத் தோன்றுகிறது. இப்பீடிகையின் மூலம் “சைவ சித்தாந்தம்” மிக மிகத் தொன்மைவாய்ந்ததொரு பெருநெறியாகத் திகழ்ந்து வந்திருக்கிறது என்னும் உண்மை துலங்குகிறது.

“சைவசித்தாந்தம்” பல்வேறு சான்றுகளாலும் விளக்கமுறும். உலகம், உயிர் என்பன எவ்வாறு இறைவனோடு தொடர்புடையனவென்பதைச் “சைவ சித்தாந்தம்” மிக விரிவாக விளக்கும். செவ்விய நெறியாகிய சைவசித்தாந்தம் பற்றிய அடிப்படைகளைப் பேராசிரியர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார், “மன்னுயிரனைத்தையும் ஆதரித்துக் காக்கும் அருள்நெறியே நன்னெறியெனத் தமிழ்நாடு பழங்காலத்தே அறிந்து கொண்டது. பிற உயிர்க்கு நலம் புரிந்தவர் இன்புறுவரென்றும், தீங்கிழைத்தவர் துன்புறுவரென்றும் அறநூல் அறிவுறுத்துகின்றது. இவ்வுலகில் வாழும் உயிர்ப் பொருள்கள் பலதிறப்பட்ட அறிவு வாய்ந்தனவாயினும், அவற்றுள் ஊடுருவிச் செல்லும் உயிர்த்தன்மை ஒன்றே என்னும் உண்மையைத் தமிழ்ப் பனுவல்களிற்பரக்கக் காணலாம். அறிவிற்குறைந்த உயிர்கள் பல பிறவிகளெடுத்து மேம்பட்டு, முற்றிய அறிவுடைய உயிர்களாகு

மென்று பழந்தமிழ் மக்கள் கருதினார்கள். புல்லாகவும் பூடாகவும் நிற்கும் சிற்றுயிர்கள் அறிவு முதிர்ந்து மக்களாகவும் தேவராகவும் வளர்ந்துசெல்லுந் தன்மையைத் திருவாசகம் தெள்ளிதின் உணர்த்துகின்றது. இதனாலேயே புல்லுயிரையும் துன்புறுத்தலாகாதென்று நல்லோர் அருளிப்போந்தனர்.

மக்கள் தம் அறிவின் மதுகையால் ஏனைய உயிர்களை நலியா வண்ணம் ஆன்றோர் வகுத்துள்ள செவ்விய நெறி அறியத்தக்கதாகும். (இந்நெறியே “சைவசித்தாந்தமென்று” விளங்கிநிற்கிறது) எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் அச்சமும் அன்பும் எஞ்ஞான்றும் மக்கட்கு உண்டு என்னும் உண்மையை உணர்ந்த அறிவோர், வன விலங்குகள் முதல் புல் பூண்டுகள் ஈறாக உள்ள எல்லா உயிர்களையும், இறையவரோடிணைத்து அருள் நெறியை இவ்வுலகில் நிலைநிறுத்த முயன்றுள்ளனர். காட்டில் வாழும் விலங்குகளையும், விண்ணிலே பறந்து திரியும் பறவைகளையும் மண்ணிலே ஊர்ந்துசெல்லும் உயிர்களையும், நீரிலே வாழும் மீன்களையும், நிலத்திலே மருவிநிற்கும் மரஞ் செடிகளையும் இறையவரோடிணைத்து அவற்றின் உயிரைக்காக்க ஆசைப்பட்டுள்ளார்கள். காட்டில் வாழும் வேழமும் வேங்கையும், அரியும், பரியும், மானும் மற்றைய உயிர்களும் இறைவற்கு உகந்த பொருள்களாகும். வேழத்தின் உரியும், வேங்கையின் தோலும் ஈசன் உவந்து அணியும்

தும்புக்கதை பழக்கச் செயலில் ஈடுபட வேண்டும்.

உடைகள், வேங்கையில்தோலை அரை பிறுத்தும், வேழத்தின் தோலை ஆழத் தைப் போத்தும் கடும் பனிபுறையும் கூபிலையாமலையில் சீவபெருமான் வீற்றிருக்கிறார்.

சிவபெருமானது தோள்களில் ஆரமாக இலங்கும் நாகம் திருமாவின் பாயலாகவும் அமைந்துள்ளது. ஆகவே, நஞ்சமைந்த நாகமும் இறையவர் இரு வரைச் சார்ந்து, இனிது வாழ்கிறது. விவங்குக எனப்படும் அரிமான், காளியின் ஊர்தியாகக் களித்திருக்கின்றது. பரிமான், னாரளந்து உகந்ததாயிற்று கலைமான் சரணாகையில் இனிதயர்ந்தது. எருது சசனது வாகனமாம். எருமை எமனது ஏற்ற மாம். பசுவின் வயிற்றுப் பிறந்தான் சீத்திர தத்தன் என்னும் வானவன். திருமாவும் பன்றியாப்த் தோன்றினான். நன்றி மறவாத நாய் சாத்தனது நல்வாகனமாம். ஆடு அக்தியங்கடவுளுக்கு அமைந்த ஊர்தியாம். ஆகவே எருதுக்குத் தீங்கிழைத்தால் சசன் முனிவான். எருமைக்குத் தீங்கிழைத்தால் எமன் விடமார்பான். பன்றியைக் கொன்றால் மாயோன் சீறுவான். நாயை எறிந்தால் சாத்தன் தொடர்வான்.

ஆட்டை அடித்தால் அங்கி அடுவான். இனிப் பறவைகளை நோக்குவோமாயின், அயன் அன்னத்தின் மீது அமர்ந்தான். மாரளை கிளியிலேயே ஊர் கின்றான். குமரவேள் சேவலைக் கொடி

யாகவும் மயிலைப் பொறுப்பாகவுமுடையான். துயிலை மாரன் துதவாம்கினான். கொக்கிறவை சசன் தன் வேளில் அணித்தான். காகக்கையப் சனியன் பிடித்துக்கொண்டான். கழுதனைத் திருமால் கவர்ந்து கொண்டான். ஆகவே, அன்னத்தைத் துன்புறுத்தினால் அயன் சிவபான். மழலை பேசும் கிளியைப் பிடித்தால் மாரன் அங்கு தொடுப்பான். சேவலைக் குத் தீங்கிழைத்தால் முருகன் சீறுவான். மயிலைப்பிடித்தால் அபிஸ் வேலெடுப்பான். குயிலைக் கொன்றால் மாரன் கோப்பான். காய்கையை அடித்தால் சனிபன் தொடர்வான். பருந்துக்குத் தீங்கிழைப்போர் மாயோன் நேமிக்கு விருந்தாவர். சைவ சித்தாந்த அறநெறிநாய-அன்புநெறியை அடிலமெல்லாம் பரப்பக் கருதிய தமிழ் மக்கள் உயிரிகளைவந்தையும் இறைவனோடு பொறுத்தியே காக்கக் கருதினர்.

“சைவசித்தாந்தம்” முதலில் எடுத் தோலுண்டு ‘அன்பு’ எனும் கோட்பாடேயாம் சீவமும் அன்பும் வேறல்லவென்பது தீருமத்திரம். ‘அன்பே சீவமாவதாந மறியில்’ எனவரும். அன்பைப் பற்றி “அன்பியல்” என்னும் பகுதியில் பாடப்போனத்து நல்லன் றீரன் றீரன் அயுமுகநாவல் அவிமன் எழுதுங்கருதுக்கள் “சைவசித்தாந்தத்தின்” பிழிசாறுபடையுள்ளன. அக்கருத்துக்கள் தொகுத்து நோக்குமிடத்துப் பின்வருமாறு அமையும்:-

1. அன்பாவது யாது?

ஒருவருக்குத் தம்மோடு தொடர்புடையவராய்த் தமக்கு இவியவராய் உள்ளவரீடத்தே நிகழும் உள்ள நெகிழ்ச்சியாம்.

2. உள்ளபடி ஆராய்விட்டது நம்மோடு தொடர்புடையவராய் நமக்கு இனிபவராய் உள்ளவர் யாவர்?

அநாதியே மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டுள்ள அறிவுந் தொழிலும் உடையவர்களாய்த் தம்வயத்தரல்லாதவர்களாய் உள்ள பசுக்களாகிய நம்மோடு அநாதியே இரண்டறக் கலந்து நின்று, நமக்கெல்லாம் நித்தியானந்தப் பெருஞ் செல்வத்தைத் தந்தருளவிரும்பித் தந்தொழில்களெல்லாந் தம் பயன் சிறிதுங் குறியாது நம்பயன் குறித்த தொழில்களாகவே கொண்டு, பெத்தநிலையிலே தாம் நம்முள்ளே மறைந்து நமக்குப் பின்னாகியும் முத்திநிலையிலே நம்மைத் தம்முள்ளே அடக்கித் தாம் நமக்கு முன்னாகியும் இப்படியே என்றும் உபகரிக்கும் இயல்புடைய பெருங்கருணைக் கடலாகிய பசுபதி சிவபெருமான் ஒருவரே. ஆதலினால், அவரொருவரே நம்மோடு என்றுந் தொடர்புடையவராய், நமக்கு நம்மிலும் இனியவராய் உள்ளவர். அவருக்கே நாமெல்லாம் உடைமைப்பொருள், அவருக்கே நாமெல்லாம் மீளாஅடிமை. ஆதலினால் அவரிடத்திற்றானே நாமெல்லாம் அன்பு செய்தல்வேண்டும்.

3. சிவபெருமானிடத்துஅன்பு எப்படி விளையும்?

பசுக்களாகிய நம்முடைய இலக்கணங்களையும் நம்மைப் பந்தித்த பாசங்களின் இலக்கணங்களையும் பசுபதியாகிய சிவபெருமானுடைய இலக்கணங்களையும், எத்துணையும் பெரிய சிவபெருமான் எத்துணையும் சிறிய நமக்கெல்லாம் இரங்கி எளிவந்து ஓயாது என்றும் உபகரிக்கும் பெருங்கருணையும் இவ்வியல்பின் அனந்தகோடியில் ஒரு கூறாய் உடையவர் பிறரொருவரும் நமக்கில்லாமையும், இடையறாது சிந்திக்கச் சிந்திக்க நமக்கு அச்சிவபெருமானிடத்து அன்பு விளையும்.

4. சிவபெருமானிடத்தே அன்புடைமைக்கு அடையாளங்கள் எவை?

அவருடைய உண்மையை நினைக்குந் தோறும் கேட்குந்தோறும் தன்வசமழி தலும் மயிர்க்கால்தொறுந் திவலை உண்டாகப் புளகங்கொள்ளலும் ஆனந்தவருவி பொழிதலும், விம்மலும் நாத்தழுதழுத்தலும் உரை தடுமாறலும் பிறவுமாம்.

“சைவசித்தாந்தம்” சுட்டும் பதிக்கோட்பாட்டினை விபரிக்கும் நாவலர்பெருமானின் கருத்துக்கள் அகில உலகச் சைவர்கள் பெரிதும் மனங்கொள்ளவேண்டியவையாகும்.

இனி, “சைவசித்தாந்தம்” கூறும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் கோட்பாடுகளைப் பற்றிச் “சைவமரபு” என்னும் மகுடத்தில் “சைவமரபும் தமிழர்வாழ்வும்” என்னும் நூலில் இடம்பெறும் கருத்துக்களை நோக்கலாம். (தொடரும்....)

எவர்களிடமிருந்து நாம் பரிசு

அன்பளிப்பு ஆகிய எதுவும்

ஏற்கக்கூடாது

ஒழுக்கமற்றவர்கள், பொய்ப்பேசுபவர்கள், தவறான வழிகளில் செல்வம், பொருட்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துள்ள பாபிகள் ஆகியோர்களிடமிருந்து நாம் எதையும் எக்காலத்திலும், எக்காரணம் புற்றியும் ஏற்கக்கூடாது. அவ்விதம் பெற்றுக்கொண்டால் அவர்கள் செய்த பாபத்தில் ஓர் பங்கு நம்மைச் சேர்த்து விடும். “அறிந்து அருந்தினாலும், அறியாது உண்டாலும் விஷம் விஷமே

-குருகடாக்ஷம்-

நிநாஸும் உறுதியும் போட்டியில் வெற்றி தரும்.

கிந்து மக்கள் தமது சமயக் கோட்பாடுகளை உணர்ந்து
கடைப்பிடிக்கவேண்டும்

கி.ந. ம. சண்முகதாசுடன் அலுவலர்

(இந்த சமூக கலைகளில் அங்குலங்கள் திணைக்களம்)

“இந்து மக்கள் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அடங்கிய தமது சமயத்தையும் கோட்பாடுகளையும் உணர்ந்து கடைப்பிடிக்கவேண்டும். இன்றைய காலகட்டத்தில் அதுவே முக்கிய தேவையாகவுள்ளது. ஆதிபங்குரர், சைத்தானியர் போன்ற மகாநூனிகள் எழுந்த சமயத்தை அறம்பாடுபட்டு வளர்த்தனர். இன்று ஸெனீக்ஸ்த் தேவையற்றதாக நாம் எது சமயத்தைப் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது. சிவபிரமாவே முழுமுதற் கடவுள் என்பதை நாம் முற்றுமுழுதாக நம்பவேண்டும். தூய்மையில் வாழ்வதற்குப் பாடுகொண்டும், எமக்கே உரியகலை, கலாசார மரபுகளைப் பேணிவளர்க்கவேண்டும்.

இவ்வாறு கடந்த 11ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை பம்பாய்ப்பட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சிறங்கேதச்சுரம் திருவிளகம் ஸ்ரீ சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் 18ஆவது ஆயுட்கால மீறும் திருவிளகம் விழா என்பவற்றிற்கு பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு உரைபாற்றிய திருமோனமலை இந்தா சமய அபிஷேகத்திற் சங்கத் தலைவர் சுவாமி தங்கிரகேலா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

அகன்னாய நிகழ்ச்சி பம்பலப்பிடி புதிய கதிரேசன் ஆலயத்திலிருந்து மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளின் திருவரு வத்தை ஓம் நமச்சீவாய மந்திர பாரா பணம் மந்திரம் மங்கல இஷ்டமங்க

சரஸ்வதி மண்டபத்தை நோக்கிக் கொண்டு பேல்லிலோடு ஆரம்பமானது. பெருந்திரளான அடியாளர்களும், பக்தர்களும் ஊர்வலத்தில் பங்கேற்றனர். கும்பாப்துள் ஏந்திய வண்ணம் மகளிர் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டனர். ஊர்வலம் சென்ற லேரளில் வீதியில் இந்து இஸ்லாம்களின் வாழ்க்களில் அடியவர்கள் கும்பாப்துள் லவதிக வடிபட்டனர்.

சுரஸ்வதி மண்டபத்தில் நிகழ்ச்சிகள் திருவாசகம் சுபரத்தினம் கவாடிகளா தொண்டரங்காயின் துலலன் திருப்பணித் தவமன் பி. தியாகராஜா (எஸ்.பி.ஆர்) அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமாகும். திரு. பி. தியாகராஜா அவர்கள் தமது தலைமை உரையில்

“திருக்கேதீச்சரத்திலிருந்து சபரத் தினம் கவாயிகள் திருவாசகத்தின் பெருமைபைப் பரப்புவதற்காக ஆறாம் பாடுபட்ட ஓர் அருட்துறவியாவார். தவமும் தலம் உடையாங்கிக் கண்டது போல அவர் தாமும் தவம் இருந்து தம்மைச் சார்ந்தோரும் உபயோகிப்பெண்ண வேண்டினார். திருக்கேதீச்சரத்தைத் தரிசிக்க வந்த அனைவருக்கும் அன்னதானமிட்டு பசியாற்றினார். அத்தகையதொரு மகாபுருசரை நாம் வருடந்தோறும் நினைவுகூருகின்றோம்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

கலாபுஷாணம் திருவாழி வசந்தா
வைத்தியநாதன் அவர்கள் தமது சிறுப்
புணரில் “திருவாசகம் இந்து மக்களுக்கி

எனதும் இது பங்கு கண்டுபிடிக்க முடியாது.

குக் கிடைத்த அருங்கொடையாகும். காலத்தை வென்ற ஒரு அருட்காவியம் ஆகும். எமது காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த திருக்கேதீச்சரம் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் திருவாசகத்தின் பெருமையை உள்ளூர் உணர்ந்து ஏனையோரும் உணர்வேண்டுமென விரும்பிய ஒரு மகானாவார். திருவாசகத்தின் ஒவ்வொரு வாசகத்தையும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் உணர்ந்து போற்றியவர். அதுபோன்றே பக்தர்களுக்கு அன்னதானமிட்டு மகிழ்ந்தவர்.

அவரது பெருமையை மிகச் சிறப்பாக இந்தச் சபையின் தலைவரான திரு சி. தியாகராஜா அவர்களும், செயலாளரான திரு த. துரைராஜா அவர்களும் போற்றி வருகின்றனர். வருடந்தோறும் இந்த நிகழ்ச்சி சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. இத்தகைய பெரியோர்களின் பணியினாலேயே நாம் ஞானியரைப் பற்றியும் அருளாளர்களைப் பற்றியும் மீண்டும் மீண்டும் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பேற்படுகின்றது எனக்குறிப்பிட்டார்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் நிர்வாக உத்தியோகத்தரும் பிரபல எழுத்தாளருமான திரு. பாலவயிரவநாதன் தமது உரையில் இந்தச் சபையினர் இலங்கையின் சிவன்

ஆலயங்களின் வரலாறுகளைத் தொகுத்து முந்நூறு பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலாக வெளியிட முயற்சியெடுத்து வருகின்றனர். அதற்கான ஆவணங்களையும், புகைப்பட உதவிகளையும் அனை வரும் வழங்கி அவர்கள் பணியை ஊக்கு விக்கவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

அன்றைய நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் அண்மையில் இலங்கையில் அமரத்துவம் அடைந்த இந்துசமயப் பெரியோர்களான வணக்கத்திற்குரிய இராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமி ஸ்ரீமத் ஜீவனானந்தாஜி மகராஜ், கொட்டாஞ்சேனை ஸ்ரீ பொன்னம் பலவாணேஸ்வரர் ஆலயப் பிரதமருருக்கள் சிவஸ்ரீ குஞ்சிதபாதக் குருக்கள், யாழ்ப்பாணம் கலாநிதி அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி ஆகியோருக்கு இரண்டு நிமிடமெளன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் சந்திரியான் ஆச்சிரமம் மோகனதாஸ் சுவாமிகளின் சமய, சமூக பணிகளைப் பாராட்டி மேற்படி சபையினர் அன்னாருக்கு “அமுதவாரிதி” எனும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தனர். அவரது சார்பில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருகை தந்த ஒரு பிரதிநிதி பட்டத்தையும் அவருக்குரிய கௌரவங்களையும் சுவாமி தந்திரதேவா அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

குரு தத்துவம்

சத்குருவின் அருளில்லாமல் பிறவிக் கடலைத் தாண்ட இயலாது. இறைவன் நாமம் என்ற அமிர்தத்தை எவர் பருகச் செய்வாரோ அவரே உண்மையான குரு. பரமாத்மாவைக் காட்டிக் கண்களின் கலி தீர்ச்செய்பவரும், தன்னைக் கண்டால் பரமாத்மாவைப் போல தோன்றுபவருமே சற்குரு. ஆண்டவனைப் பற்றாதே ஏனெனில் ஆண்டவன் நிதியும் நிலமும் தான் தருவான். ஆண்டவனின் அடியாரான குருவைப் பற்றிக்கொள். ஏனென்றால் அவர் ஆண்டவனையே உனக்குத் தருவார்.

-கபீரதாஸ்-

நீட்டிப் பாராட்ட வரும் எதிர்க்கூறும் அவனம்தேவை.

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) தொடக்கம் நீத்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

ஸ்ரீ நதியா நகைமடம்	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
செல்வன் பிரசன்னா		1000. 00
இ. புவனேந்திரராஜா பிள்ளையார்	நெல்லியடி	2மூடை அரிசி
K. சிவஞ்ஞானம்	பிரான்ஸ்	23,820. 00
A.V. முருகையா	அவுஸ்திரேலியா 2000 கொலும்பு ரூபா	5000. 00
N. ஜெகதீசனாரேரு குடும்பம்	லண்டன்	20,000. 00
க.கு.க மூலம் T. குழந்தைவேல்	அன்னையநகா பூட்சிற்றி	5000. 00
S. ஆனந்தராஜன் ராஜன் ஏஜென்சி	கொழும்பு	5000. 00
பொ. இராஜநாதன் காலிவிதி	கொழும்பு	10,000. 00
S. பற்பநாதன்		15,000. 00
S. முருகாணிதன் ஓம்சுவண்ணா	கொழும்பு	4800. 00
நா. பேரின்பநாதன் சண்முகா ஏஜென்சி	கொழும்பு	5000. 00
யாழ்ப்பாணவர் தருமநிலையம்	யாழ்ப்பாணம்	2500. 00
லீலாமிலி	முருதனாமடம்	1மூடை அரிசி
இ. இராசேந்திரம்	பளை	3000. 00
க.கு. கந்தையாபிள்ளை அன்சன்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	3000. 00
க. கணேசலிங்கம்	காரைநகர்	1500. 00
மகாராணி பட்டுச்சேர்லை மூலம்		
மகாராணி புடவைபகம்	யாழ்ப்பாணம்	2மூடை அரிசி
R. சுந்தரநாதன்	காரைநகர்	2மூடை அரிசி
M. G. R.	காரைநகர்	1மூடை அரிசி
S. மனோகதன் செரன்டிப்	யாழ்ப்பாணம்	1மூடை அரிசி
E.S பேரம்பலம் சகநிறுவனம்	யாழ்ப்பாணம்	2மூடை அரிசி
பம்பேமணியம்	காரைநகர்	1மூடை அரிசி
நகுலன் ரான்ஸ்போட்		1மூடை அரிசி
இராசேஸ்வரி புடவைமளிகை	யாழ்ப்பாணம்	1மூடை அரிசி
சிவநேசன் கேவியடி,	திருநெல்வேலி	1மூடை அரிசி
திரு அனந்தன்	காவல்	1மூடை அரிசி
S.K. சிவநாதன்	கொழும்பு-6	5000. 00
Dr. பொன் சின்னத்தம்பி பொலிகண்டி,	வெவ்வேறு இடங்கள்	2000. 00
பி. முருகதாஸ்		5000. 00
தவராசா தருவன்	ஏறாலை வ. க்து	1000. 00
திரு மணிதரன் குடும்பம்	மீனாலைமேற்கு	1000. 00

* நல்ல மனையிலும் நல்ல ஆரோக்கியமும் ஒரு மனிதனின் திருந்தொத்துக்கள். *

மாசி மலர் 2006

ஞானச்சுடர்

மாலினி சுரேஸ்குமார்	லண்டன்	4000. 00
செ. சூரியகுமார் இன்பசிட்டி	பருத்தித்துறை	3000. 00
திரு சாரங்கன் கரணவாய் கிழக்கு	கரவெட்டி	5000. 00
சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம் இளை. ஆசிரியர் அல்வாய்		2000. 00
R. ரவிச்சந்திரன்	தொண்டைமானாறு	5000. 00
சுப்பிரமணியம் சின்னம்மா	கோப்பாய் வடக்கு	1500. 00
பா. பாலசுதன்	புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு	1000. 00
யோகநாதன் தவச்செல்வவதி	லண்டன்	10,000. 00
திரு சுஜீகரன்	லண்டன்	3500. 00
கலைச்செல்வன் சந்திரிக்கா	ஆனைக்கோட்டை	2500. 00
திரு அனுராஜா	நெல்லியடி	2000. 00
K. கிருஸ்னி தூர்க்காபுரம்	மல்லாகம்	5000. 00
சிவகுமார் மதுஷன்	கனடா	10,000. 00
Dr.G. உதயசீலன் சுதுமலை	(தொண்டைமானாறு)	1000. 00
ம. மகேந்திரம்	ஊரெழு	2000. 00
K. ரவிசுந்தர்	புலோலி	3000. 00
பா. முரளிதரன்	பருத்தித்துறை	1000. 00
திரு ரவிச்சந்திரன்	ஏழாலைதெற்கு	1000. 00
S. தியாகராஜா (S.T.R)	கொழும்பு	2000. 00
கோ. பற்பநாதபிள்ளை (நியூசெல்வம்)	கொழும்பு	2500. 00
சி. மகாலிங்கம்	நீர்வேலி	3மூடை அரிசி
கருணாகரன் சறோஜினி W. S மாவத்தை கொழும்பு		2000. 00
மகேஸ்வரி செந்திமாணிக்கம்	மலேசியா	10,000. 00
நேசமணி இரத்தினசாமி	மலேசியா	10,000. 00
தி. தவபாக்கியராஜா	அச்சுவேலி வடக்கு	2மூடை அரிசி
இ. மகேந்திரம் வத்தனை	புலோலி	2000. 00
வீ. சி. சிவநாதன் இலங்கைவங்கி முகாமையாளர் பருத்தித்துறை		1000. 00
முத்து கணேஸ் குடும்பம் இணுவில் 1மூடை செத்தல், 1மூடை அரிசி, 1மூடை சீனி		
திரு நாகேஸ்வரமுத்து இடைக்காடு 2½ மூடை அரிசி, மரக்கறி		1500. 00
புலேந்திரன் தவமணி குகவாசம்	வதிரி	1000. 00
சி. வேலாயுதம்	கரணவாய்	1மூடை அரிசி
க. மார்க்கண்டு குடும்பம் தபாலதிபர் கிழவிதோட்டம் கரவெட்டி		5000. 00
வாசுகி மகேந்திரன்	கனடா	5000. 00
செ. சோமஸ்கந்தன் கனடா (தேங்காய்துருவும் கருவி)		1மூடை அரிசி
க. தவேந்திரன்	பூழ்ப்பாணம்	2000. 00
பொ. இராசகுமார்	பருத்தித்துறை	1000. 00

(தொடரும்..)

நிக்கணம் ஒரு சிறந்த வருமானம்.

மாசி மார்ச் 2006

ஞானசக்தி
தொடர்க்கீ...

உ

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர்...

செல்வி தி. வரதராணி அவர்கள்

ஆற்றின் வேகத்தை அடக்கவும்

கவிதை என்றின் வேகத்தை அடக்க
லாமோ. பதினாழ்வாரும் வயதில் ஊழல்
என்றும் பிரபந்தவகையில் வைரவப் பெரு
மாவின் தோற்றப்பொழிவு அருள் திறம்,
அருமை, பெருமைகளைப் பாடிய விநா
சித்தம்பிப்புலவர் அவர்கள் தாம் வணங்கும்

“தாயே! சரன்வதிபே சங்கரியே உமையவளே
நீயே துணை எனக்கு நின்றிடுவாய் நெஞ்சினிலே”

எனும் பாடலை எழுதி கனலில்
ஒட்டிவைத்திருந்தார். இப்பாடலை
வாசித்த பின்னர் தான் தன் கலிவிலாப
ப்பில் ஆரம்பிப்பார். இவ்வாறு ஐயாவின்
கவிவளம் பெருகத் தொடங்கியது.

வளரும் பயிரை முனையிலேயே
கண்ட அசிரியர் சி. கழிவேறு அவர்கள்,
ஐயாவுக்கு பாவகை, இலக்கணப்படி
வரம்பிற்ற அமைய கவிதைையும் ஆற்ற
லில் விருத்திபெறப் பயிற்சி அளிக்க
லானார்.

விநாசித்தம்பி ஐயாவுக்கு முத
லில் ஆசிரியர் தயாமை நாவலப்பட்டியில்
கிடைத்தது. தம்மை வழிபடும் அடிய
வருக்கு உறுதுணையாக இருக்கும்
உரை தன்னை அம்மூலம் முத்தமாரி
வல்லும் பெயரில் பாட சாலைக்குப் பக்க
மாக அமர்ந்திருந்தார். விநாசித்தம்பி ஐயா
வும் கபரக்கொல்லை முத்தமாரியை
வழிபாட்டுவதை வழக்கமாகக்
கொண்டார்.

அன்றைய தினமும் அங்னை
முத்தமாரியை வழிபாட்டுவிட்டு உறங்கும்

கடவுள் பாவனையும் கவிப்பாடல் வழிபட
லானார். சிறுவயதிலேயே அகவருக்கு கல்வி
நீது மிகுந்த சுடுபாடு காணப்பட்டது. தாம்
படிக்கின்ற இடத்திலேயே கல்விதரும்
கலைமகளை நினைந்து கவரம் கற்கவும்
அங்னை அருள்பாலிக்கவும்

சென்றார். அன்று இரவு ஓர் இளம்பெண்
கையில் சூலத்தைத் தாங்கிய வண்ணம்
சென்ற அடையுடன் செம்மேனியினைய
உருவம் தாங்கி விநாசித்தம்பி ஐயாவிடம்
வந்து நானை நிறுத்தி அவர் நாவில்
ஏதோ, சூலத்தினால் எழுதினாராம். திருக்
குறும் கண்ணிழிந்தார். ஐயா, வந்தவரைக்
காணவில்லை. அப்பொழுது தான்
உணர்ந்து கொண்டார். கனலில் முத்தமாரி
வந்து தம்மவன் அச் சரமிட்டதனை. மறு
நாள் விடியற்காலம் எழுந்ததும் இறை
தியானம் செய்துவிட்டு பாடசாலை செல்
வதற்கு முன்னர் தமக்கு அச் சரமிட்ட
அன்னைக்கு அந்தாதி பாடியருள்ளார்.
இந்தக் கபரக்கொல்லை முத்தமாரி
அருள்பிழை இவர் பாடி வெளியிட்ட
முதல்தரம் ஆகும்.

பதினாழ்வாரும் வயதில் வைரவப்
கனலில் தோன்றி ஊழல்பொருள் என்னு
கற்ப்பாட்டு தொடங்கிய ஐயா, முத்தமாரி
அம்மன் அடவரம் இட்டதன் பின்பாரும
நம் சுருத்திரநாட்டில் வீரமுடியாது அள
வுக்கு அருள் வாக்கும் நெற்றசோதிடராம்.

அவசியக் தேவைக்கு விழிப்புரை கிடைக்காது.

வைத்தியராய் கவிஞ்ஞராய், சொற்பொழி
வாளராய் உருவாகினார்.

உண்மையில் அருட்கவி விநாசித்
தம்பி ஐயாவினது அருட்திறனையோ
அவர் நம் சமூகம், சமயத்துக்கு ஆற்றிய
பணிகளையோ வானுக்கு வரையறையிட்
டுக் கூறுவதனைப் போன்று வரையறுத்து
கூறவேமுடியாது.

இவர் வரலாற்றின் எப்பாகத்தைத்
தொட்டாலும் அதில் தெய்வீக ஒளி மிளிர்
வதை நாம் கண்டு கொள்ளலாம். நமது
நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், கிருபானந்த
வாரியார், இராமகிருஷ்ணர், விவே
கானந்தர் போன்றோர் வாழ்க்கையில்

காணப்படும் தெய்வீக அதிசயங்கள்
போன்று அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஐயா
வினது வாழ்க்கை வரலாற்றின் ஒவ்வொரு
இடங்களில் தெய்வாம்சம் நிரம்பப்
பெற்றிருக்கின்றது.

அந்தவகையில் ஐயாஅவர்கள்
வாழ்வில் இடம்பெற்ற தெய்வீக அற்புதங்
கள் பற்றிச் சிலவற்றையாவது நாம் உற்று
நோக்குவது அவசியமாகும். அவற்றில்
விநாசித்தம்பி ஐயா அவர்களுக்கு முதன்
முதல் இடம்பெற்ற தெய்வீகப் பிரசன்னம்
பற்றிய தெய்வாம்சம் பற்றிய ஓர் கதை
யினை நாம் இனிவரும் தொடரில் தெளி
வாகக் கண்டுகொள்வோம். (தொடரும்...

பசுவின் பெருமை

நமது சமயத்தோடு தொடர்புபட்ட பலவிதமான செயற்பாடுகளுக்கு பசுஒரு
முக்கியமான பிராணியாக விளங்குகின்றது. அதனால்தான் ஆலயங்களிலோ
வீடுகளிலோ நாம் பசுவினைப் பேணி வளர்த்து வருகின்றோம்.

ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்களாகிய நாம் எமது உடலைப் பேணுவதற்கும்,
உயிரினைப் பேணுவதற்கும் பலவிதமான சத்துள்ள உணவுவகைகளைக்
கைக்கொண்டு அதன்மூலம் நமது உடலிலிருந்து வெளியேற்றும் கழிவினை
அருவருத்து ஒதுக்குகின்றோம்.

இவ்வகையை நாம் நோக்கும் போது எமது தேவைக்காக பயன் படுத்திய
உணவுவகைகளின் கழிவுப் பொருட்களை உட்கொண்டுவரும் பசுவானது இறை
காரியங்களுக்கு பயன்படும் வகையில் தயிர், நெய் முதலியவைகளைப் பெற்றுக்
கொள்ளக்கூடிய பாலினைத் தருவதோடு அதனது சாணத்தின்மூலம் வீட்டுக்
காரியங்களை நிறைவேற்றுவதுடன் எமது சமயத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் சிவ
சின்னமாகிய திருநீற்றினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் வழிவகுக்கின்றது. அத்துடன்
பசுவினது உடலில் எத்தனையோ தேவர்கள் இருப்பதாக பாவனைசெய்து அதனைப்
பூசித்து வணங்குகின்றோம். இவற்றின் காரணமாக மனிதர்களாகிய எம்மிலும் பார்க்க
பசு மேலானதல்லவா? அதனை நாம் பேணிப் பாதுகாப்போமாக.

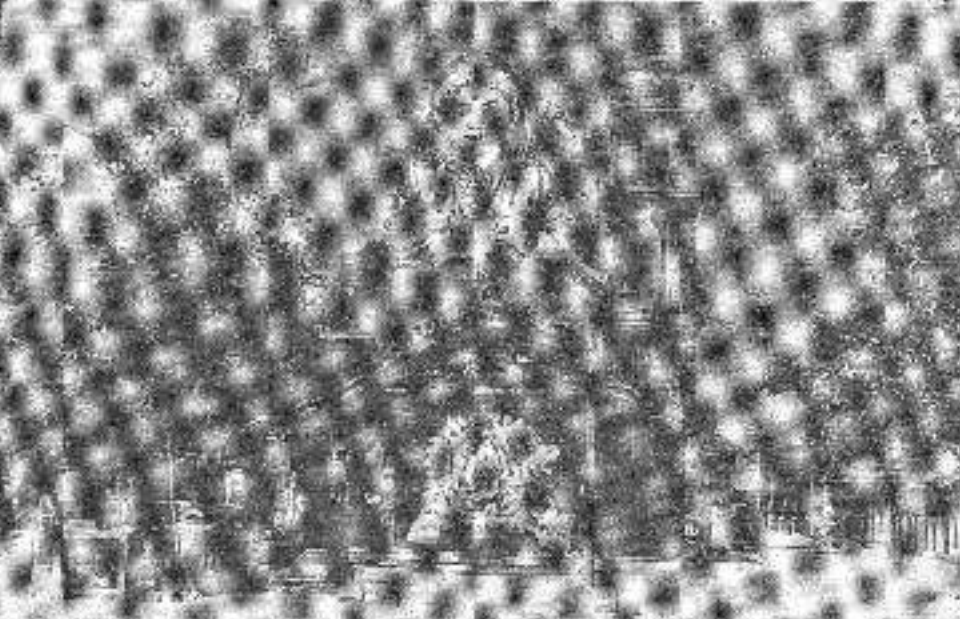
“கோமாதா எங்கள் குலமாதா”

கைத்திறன் இல்லையேல் பிழைப்பு இல்லை.

சுந்தராமாயணம்

தமிழாக்கம்

அந்த பெயர் புகழ்விழந்த
 ஆற்றில் கலந்துபோன வந்தாவும்
 ஆற்றில் முழுகுவதாயும் சந்ததி
 யறனை மணங்குளிர வணங்குவதாயும்
 சூர் கிடைத்த ஆறு சிந்தாயமாகவே
 அழகைத்திரு தங்கவேல் பார்த்தான்
 ஆசிரியர் குவியல் கருநீனர்கள்
 இவ்வாறான உடனடிவழிகளுள்
 வந்தநகையில் அனை கழுத்தில்

அணிந்திருந்த சங்கிலி ஆற்றில்
 கானமால் போனதுதான் அவரவரது
 மிகுந்தவேதனையை அளித்தது
 அவர் ஆற்றில் ஈழமும்பொழுது
 மிகுந்த கவனத்தால் செயற்பட்ட
 நிலையிலான் அவரது சங்கிலி
 தொலைந்ததை அறாண் நம்பவும்
 முடியவில்லை ஆரணிகமும் முடிய
 வில்லை மங்கில் தொலைந்த

3. சிவபிரகாச விநாயக சுவாமிநாதர் மூலம் எழுதினார்

சம்பவம் உண்மை என்று உணர்ந்த நிலையில் அதனை ஜீரணிப்பது அவருக்கு மிகுந்த கஷ்டமாகவே இருந்தது.

திரு திருமதி பார்த்திபன் மாலதி குடும்பத்தினருடைய மூத்தமகள் ஸப்தகி. ஸப்தகி சிறிய பிள்ளையாக இருந்தாலும் தெய்வபக்தி அக்குழந்தையில் நிறைவாகவே வெளிப்படுவதை காணமுடிகின்றது. அதுமட்டுமல்ல தந்தையாகிய திரு த. பார்த்திபன் ஆசிரியரது கழுத்தில் தினமும் அந்த சங்கிலி காணப்படுவதை ஸப்தகி நன்கு கவனித்து வைத்திருந்துள்ளார். தந்தையின் சங்கிலி காணமல் போனபொழுது மகள் ஸப்தகி அப்பா தினமும் அணிந்திருக்கின்ற சங்கிலி தொலைந்துவிட்டதே என்று வெளிப்படையாகவே பெற்றோரிடம் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தி துன்பப்பட்டுள்ளார். அது மட்டுமல்ல முருகா! பிள்ளையாரே! அப்பாவின் சங்கிலி தொலைந்து விட்டதே அது எப்படியும் கிடைக்க வேண்டுமென்றும் ஆதங்கப்பட்டுள்ளார். சிறிய குழந்தையாகிய மகள் ஸப்தகியின் இத்தகைய செயற்பாடுகள் பெற்றோரின் உள்ளத்தை வெகுவாக தொடுவதாகவே அமைந்துவிட்டது.

இதேபோன்று திருமதி பார்த்திபன் மாலதி அவர்களும் தனது கணவர் சிறிது சிறிதாக கஷ்டப்பட்டு உழைத்து வாங்கிய சங்கிலி தொலைந்துவிட்டதே என்று மிகுந்த வேதனை அடைந்தார்கள். ஆனால் அந்தவேதனையை அவர் தனது குழந்தைக்கோ கணவருக்கோ வெளிப்படுத்தாமல் தனது மனதிற்குள்ளேயே அடக்கிக் கொண்டார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல 31ம்நாள் பிதிர் கடன் இவர்களது மிகநெருக்கமான

உறவுமுறையுள்ள ஒருவருக்கே இடம் பெற்றுது அதுவும் இவர்களுடைய வீட்டுன் இணைந்துள்ள வீட்டிலேயே அந்த நிகழ்வு இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்த நிலையில் தமது சங்கிலி தொலைந்த விடயத்தை வெளிப்படுத்தி அந்த சபையைப் பரபரப்பாக்கவும் திரு திருமதி பார்த்திபன் குடும்பத்தினர் விரும்பவில்லை. இவ்வாறான ஓர் சூழ்நிலையில்தான் திரு திருமதி பார்த்திபன் குடும்பத்தினர் தமது சங்கிலி தொலைந்த விடயத்தை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதைத் தவிர்த்து சந்நிதியானிடமே, முறையிட்டு தங்களை தாங்களே தேற்றுகின்ற வகையில் அன்று பகல் முழுவதும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

19.12.2005இல் 31ம் நாள் பிதிர் நிகழ்வு நடைபெற்ற அன்று மாலைவரை அதாவது அந்த சபைநிகழ்வு முடிவறும் வரை தமது சங்கிலி தொலைந்த விடயத்தை அவர்கள் வெளிப்படுத்தாது சபை முடிவடைந்தபின் மாலைவேளையிலேயே மிகவும் நெருக்கமான உறவுமுறையுள்ளவர்களுக்கு தமது சங்கிலி தொலைந்த விடயத்தை வெளிப்படுத்தினர். இவர்களது அடக்க சுபாபத்தையும் பெருந்தன்மையையும் மெச்சிய இவர்களது உறவினர்கள் இவர்களது சங்கிலி தொலைந்த கவலையில் பங்குகொண்டு பலவிதமான ஆறுதல் வார்த்தைகளையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆற்றில் நீராடுகின்றபொழுது ஆற்றில்தான் சங்கிலி தொலைந்தது என்பதைப் புரிந்து கொண்ட இன்னும்சிலர் ஆற்றில் இட்டபொருள், ஆற்றில் கரைத்த பொருள் திரும்பக்கிடைக்காதது போல ஆற்றில் தொலைந்த இந்த சங்கிலியும் இனி எங்கே கிடைக்கப்போகின்றது என்ற

நான் என்று கூறிக்கொண்டு எதிலும் முன் நிற்காதே.

யதார்த்தமான உண்மையை வெளிப்படையாக திரு திருமதி பார்த்திபன் தரும்பதிற்கு வெளிப்படுத்தவும் தவறவில்லை. இவ்வாறு ஆறுதல் வார்த்தைகள், அனுதாபங்கள், சம்பவம் தொடர்பான விமர்சனங்கள் என ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தமது உறவினர்கள் இவ்வாறான கருத்துக்களை எல்லாம் கவறிக் கொண்டிருந்தாலும் திரு பார்த்திபன் அவர்களது சிற்தனை ஒட்டம் முழுவதும் சந்திதிமுருகன் தொடர்பாகவே செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அழிவில் முழுகி வந்து பாவங்களைத் தொலைத்து சந்திதியானை வணங்கி அவனது அருளைப் பெறவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன் வந்த எனக்கு எனது சங்கடமையே நோலைக்கும் தீரை அல்லவா வந்தவிட்டது இது சரியா? முறையா? என்று வேதனைபுடன் சந்திதியானையே திரும்பத் திரும்ப வணங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆம்! அந்தச் சங்கடம் வேறுஎங்காவது தொலைந்திருந்தால் அந்தக் கவலையை திரு பார்த்திபன் ஆசிரியர் ஓரளவு தாங்கியிருப்பார். அனால் தான் உன் அன்புடன் வழிபடும் சந்திதியானது இடத்தில் தொலைந்ததைத் தான் அவரது உள்எம் தாங்கமுடியாது வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

இந்த சூழ்நிலையில் திரு த. பார்த்திபன் ஆசிரியரது உள்ளத்தில் எவ்நெருந்தி ஒரு சிந்தனை ஊற்று ஏற்படத் தொடங்கியது. ஆற்றில் தொலைத்த சங்கடம் திரும்பும் தளக்கு கிணப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்றாலும்கூட சந்திதியானது கருணை இருந்தால் எதுவும் நடக்கும்தானே என்று அவரது உள் ளுள்ளம் சொல்லத் தொடங்கியது.

சூழ்நிலையை அடக்கி வாழும் பெரியோரின் இணைகள் ச. ஞானமுனவர்.

இவ்வாறான ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டநிலையில் தனது உறவுமுறை பிழைகள் தன்னுடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகும் மூன்று இளம்பயிதனுக்கு தனது உள்ளத்திடக்கையை வெளிப்படுத்தினார். அந்தமூன்று இளைஞர்களும் பார்த்திபன் ஆசிரியருக்கு லேலாம் உற்சாக முட்டி மறுநாள் சங்கிலி தொலைந்த இடத்திற்கு செல்வதற்கு முடிவெடுத்தனர்.

திரு த. பார்த்திபன் ஆசிரியரும் அந்தமூன்று இளைஞர்களும் ஸ்ரீ செல்வச் சந்திதி முருகன் ஆலயத்தின் ஆற்றங்கரைக்கு மறுநாள் வந்து சேர்ந்தனர். தொலைந்த சங்கிலியை ஆற்றில்லே தாங்கள் எடுப்போம் என்ற நம்பிக்கையோ துணிவோ அவர்களிடம் காணப்படாவிட்டாலும் திரு பார்த்திபன் ஆசிரியரது துன்பத்தைப் போக்குவதற்காக தங்க ளால் முடிந்த உதவியைச் செய்வதற்காக தாங்கள் வந்துள்ளதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். இதனால்தான் அந்த மூன்று இளைஞர்கள்கூட ஆற்றில் முழுகி சங்கிலியைத் தேடுவதற்கு முன்பு தமது முயற்சி கைகூட வேண்டுமென்று சந்திதியானை நினைத்து அகாணை பரபக்த மூடன் ஸ்திரிபாதி செய்தார்கள்.

ஆம்! எய்து உலகம் வாழ்வில், உலகம் அனாதைவத்தில் நாம் நடக்காது என்று நினைக்கின்ற விடயம் அங்கே நடந்து விட்டது. ஆற்றில் தொலைந்த அந்த பெறுமதியான சங்கிலி அவர்களுக்குக் கிடைத்தவிட்டது. அற்றங்கரை பிழைகள் அந்த சீமேந்தும் பாடியிருந்த பத்துஅடி தூரத்திற்கு அப்பால் அதுவும் ஆற்றாநீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற மணி காலத்தில் ஆற்றில் முழுகித்தேடிய அந்த இளைஞர்கள் கைகளில் அந்தச் சங்கிலி

கிடைக்கின்ற அற்புதம் அங்கே நடந்தேறியது.

யா /பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் இசை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் திரு பார்த்திபன் ஆசிரியர் மற்றும் அவரது மனைவி ஆகியோர் மகள் ஸ்ப்தகியின் சுகவீனம் காரணமாக சந்நிதி உற்சவம், மற்றும் கந்தசஷ்டிக் காலத்தில் உபவாசம் இருக்கின்ற செயற்பாட்டை ஏற்கனவே மேற்கொண்டு வருகின்றனர். தற்பொழுது நடந்து முடிந்த இந்த சம்பவத்தினால் அளவு கடந்த பக்திநிலையில் தங்களை முழுமையாக சந்நிதியானது அடிமையாகவே மாற்றிக்கொண்டுள்ளனர். அது மட்டுமல்ல திருமதி மாலதி பார்த்திபன் அவர்கள் தனது கணவரது தொலைந்த சங்கிலி மீண்டும் கிடைக்க

வேண்டுமென்று சந்நிதியானுக்கு ஏற்கனவே ஒரு நேர்த்தியும் வைத்துள்ளார்கள். அந்த நேர்த்தி என்ன என்பதை இன்றுவரை அவர் வெளிப்படுத்தவில்லை. எதிர்வரும் சந்நிதி உற்சவத்தின் பொழுதே அதனை அவர் நிறைவேற்றவுள்ளார். அப்படி அவர் நிறைவேற்றுகின்ற பொழுதே திரு பார்த்திபனுக்கும் அந்த நேர்த்தி என்ன என்பது புலப்படும்.

ஆம் சந்நிதியானுக்கும் அவனது அடியவர்களுக்கும் உள்ள உறவும் பக்தியும் ஒரு இருபக்க தொடர்புள்ள நிலைப்பாடாகும் அதனுடைய புனிதத்தையும் சிறப்பையும் அவர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஓம் முருகா!

தண்டனை

ஒருவன் எத்தகைய பாபத்தை முற்பிறவிகளில் செய்திருக்கிறான் என்பதை இப்பிறவியில் அவன்படும் துன்பங்களினாலேயே தெரிந்து கொள்ளலாம். வாக்கினால் செய்த பாபத்தை வாக்கினாலும், உடலால் செய்த பாபத்திற்கு உடலாலும், மனத்தினால் செய்த பாபத்திற்கு மனத்தினாலும் தண்டனை அடைகிறான்.

தெரியாமல் செய்த பாபத்திற்கு மன்னிப்பும் பரிகாரமும் உண்டு. தெரிந்தே செய்த பாபத்திற்குப் பரிகாரம் மிகவும் கடினம். அவ்விதம் தெரிந்து செய்த பாபங்களில் சிலவற்றிற்கு மட்டுமே பிராயச்சித்தம் உண்டு.

பகவானை நிந்திப்பவன் மகாபாபி ஆவான். அவனுக்கு சாஸ்திரங்களில் விதித்தபடி அந்திம கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. உடலைவிட்டு உயிர் பிரிந்த பின்பு அவனுக்கு சூட்சும சரீரம் கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் அவன் பித்ருக்களின் உலகம் சென்று பித்ருக்களுடன் சேர்வதில்லை. ஆவியுருவை அடைந்து கொடியபசி, தாகம் ஆகியவற்றினால் வருந்திப் பலகாலம் நிம்மதியற்று அலைவான்.

ஏதோ ஒரு பிறவியில் அவன்செய்த நற்செயலின் பயனாக அவனுக்கு இறைவனிடம் பக்தியும், தர்மத்தில் பற்றுதலும், நம்பிக்கையும் உள்ள புதல்வன் பிறந்திருப்பானாகில், அப்புதல்வன் தனது தந்தையின் அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளுமாறு பகவானிடம் வேண்டி தனது தந்தைக்கு அந்திமக் காலத்திற்கு ஆவி உருவத்தில் அலைந்த பின்பு, தனது புதல்வனின் நற்செயல்களினால் சூட்சும சரீரம் பெற்று நல்லுலகை அவன் அடைவான்.

உலக விஷயங்களிலும் பிற்காலியங்களிலும் மனதை விடக்கூடாது.

பங்குனிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03-03-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம்:~ பண்ணிசை

வழங்குபவர்:~ திரு சி. தில்லைமணி

(யாழ் மின்சாரசபை வாரியம்)

பக்கவாத்தியசகிதம்

10-03-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

மாணவர் நிகழ்வு

வட்டுக்கோட்டை யாழ் இந்துக்கல்லூரி

17-03-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:~ முக்பு சியத் தவத்தின் ஈட்டம்

வழங்குபவர்:~ திரு ச. விநாயகமூர்த்தி

(விரிவுரையாளர் ஆங்கில போதனாசிரியர்)

24-03-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:~ பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ அ. குமாரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)

(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

31-03-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானசீகடர் மாத வெளிப்பீடு

பங்குனி - 2006

வெளிப்பீட்டுரை:~ சைவப்பலவர் நித்தியதீதரன்

மதப்பீட்டுரை:~ சைவப்பலவர் செ. கந்தசத்தியநாஸன்

(இந்துசமய ஆசிரிய ஆலோசகர் வலிகாமம்)

தூய்மை